

НАРОДНИ ПЕСНИ

1. НАРОДНИ ПЕСНИ

2. ХОРОВОДНИ ПЕСНИ

3. ХАЙДУШКИ ПЕСНИ

4. ХУМОРИСТИЧНИ ПЕСНИ

НАРОДНИ ПЕСНИ

НЕРАЗДЕЛНИ

Текст: Пенчо Славейков

Стройна се Калина вие край брега усамотени,
кичест Явор клони сплита в нейни вейчици зелени. | 2

Уморен под тяхна сянка аз отбих се да почина
и така ми тайната си повери сама Калина | 2

със шепота на плахи листи, шепот сладък и тъжовен:
- Някога си бях девойка аз на тоя свят лъжовен. | 2

Грееше ме дружелюбно ясно слънце от небето,
ах, но друго слънце мене грееше в сърцето. | 2

И не грееше туй слънце от високо, отдалеко,
грееше ме, гледаше ме от съседски двор напреко. | 2

Гледаше ме сутрин вечер Иво там от бедни двори
и тъжовна аз го слушах той да пее и говори: | 2

- Първо либе, първа севдо, не копней, недей се вайка,
че каил за нас не стават моят татко, твойта майка. | 2

Верни думи, верна обич, има ли за тях развала -
за сърцата, що се любят и смъртта не е раздяла. | 2

Думите му бяха сладки, бяха мъките горчиви,
писано било та ние да не се сбереме живи. | 2

Привечер веднъж се връщам с бели менци от чешмата
и навалица заварих да се трупа от махалата. | 2

Тъкмо пред високи порти там на Ивовите двори
"клетника" дочух между им да се шушне и говори. | 2

Право се убол в сърцето, ножчето му още тамо,
аз изтръпнах и изпуснах белите менци от рамо. | 2

През навалицата виком полетях и се промъкнах,
видях Иво, видях кърви и не сетих как измъкнах | 2

остро ножче от сърце му и в сърцето си забих го,
върху Ива мъртва паднах и в прегръдките обвих го. | 2

Нек сега ни се нарадват мене майка, нему татко,
мъртви ние пак се любим и смъртта за нас е сладка. | 2

Не в черковний двор зариха на любовта двете жертви -
тамо ровят само тия, гдето истински са мъртви. | 2

А погребяха ни тука - на брега край таз долина,
той израсна кичест Явор, а до него аз Калина. | 2

Той ме е прегърнал с клони, аз съм в него вейки впляла
за сърцата що се любят и смъртта не е раздяла. | 2

Дълго аз стоях и слушах там под сянката унесен
и това що чух изпях го в тази моя тъжна песен. | 2

ЛЮБИЛИ СЕ ДВАМА МЛАДИИ

Любили се двама млади, хей, любили се двама млади, двама млади като нази хей, любезен мой!	2	Дошло време да се вземат, хей, майка щерка си не дава, баща сина си не жени, хей, любезен мой!	2
---	---	---	---

- Хайде, либе, да бегаме, хей, хайде, либе, да бегаме, гъсти гори да хванеме, хей, любезен мой!	2
--	---

Ти ще станеш дърво явор, хей! Аз ще стана дърводелче, хей, любезен мой!	2
---	---

ГОРО ЛЕ, ГОРО ЗЕЛЕНА

(родопска)

- Горо ле, горо зелена, имаш ли сенка дебела юнаци да ми подсениш? Гора на Енка думаше:	2	- Горо ле, горо зелена, имаш ли вода студена, юнаци да ми напоиш? Гора на Енка думаше:	2
- Енке ле, стара войвода, имам си сенки дебели, юнаци да ти подсеня.	2	- Енке ле, стара войвода, едно бих халал да правя, дано ми клоне пошепне.	2

ГОРА СЕ РАЗВИЛА

Зелена гора се развила,
дебели сенки избила,
сенки дебели избила -
младо търговче ще мине, | 2
младо търговче ще мине
през девет села в десето,
през девет села в десето | 2
заедно с клето сираче. | 2
Сираче плаче, не рачи,
оти е много далече,
оти е много далече - | 2
през девет села - десето. | 2
Зелена се гора развила,
дебели сенки избила.

ВИЛА СЕ Е ГОРА

Вила се е гора, вила се,
вила и раззеленила,

сал едно дърво, майно ле, | 2
не се е раззеленило.
Под дърво лежи, майно ле,
под дърво лежи млад юнак
със девет рани, майно ле, | 2
със девет рани по снага,
десета рана, майно ле,
десета с нож прободена.

Никой си нема, майно ле, | 2
никой си нема до него
сенчица да му направи,
водица да му донесе.
Отде се найде туй младо, | 2
туй младо, майно ле, пастирче,
сенчица то му направи,
студна водица донесе.

ЖАЛИ, ГОРО

Жали, горо, жали, двама да жалиме,
ти за шуми, горо, я - за мойта младост.
Тебе те е, горо, слана попарила,
мене ме е, горо, майка оженила,
на зло намерила.
На зъл свекър, горо, на по-зла свекърва,
на по-зла свекърва, горо,
а либе ми, горо, върли кеседжия -
по ладни механи.
Денем ми са, горо, порти затворени,
а нощем са, горо, порти отворени.
Снощи ми е дошел и ми е донел
рака от юнака, пръстен бурмалия
и на пръстен, горо, име Миялие -
на моето братче, горо, с пръстен бурмалия.

ЮНАК ВЪРВИ ПРЕЗ ГОРИЦА

Юнак върви през горица зелена, | 2
тютюн пуши със луличе червено.

тамо има три девойки хубави, | 2
три девойки, три ми бели гълъба.

Нема с кого дума да си продума, | 2
па на конче потихом си говори:

Първата е - млад ще умра за нея, | 2
втората е - всичко давам за нея!

- Върви, конче, върви, двама да вървим, | 2
да отидем в царювите палати,

Третата е - кон ще продам за нея, | 2
кон ще продам, само нея да взема!

ЗАПЛАКАЛА Е ГОРАТА

Заплакала е гората,
гората и планината
и на гората листето,
и на дървото вършето,
и на вършето листето,
и на полето тревата,
на кладенците водата
заради Индже войвода:
- Де да е Индже да дойде
с петстотин млади юнаци,

дето ги куршум не лови,
гората да развеселят.
Де я дочул Инджето,
Инджето смели войвода,
че си се Индже провикна:
- Развевай, Колю, байрака,
развявай, Колю, байрака,
събирай, Колю, дружина,
събирай, Колю, дружина,
гората да развеселим!

РАЗПЛАКАЛА СЕ ГОРАТА

Разжалила се е гората,
гората и планината,
че няма никой низ нея
студна водица да пине,
на сенчица да си почине,
нито секачи, дървари,
нито хайдути и войводи стари.
Мина се лято и зима,
юнак в гората не доде
студна водица да пине,
на сенка да си почине.
Лани ми беше под всяко,
под всяко дърво - юначе,
под всяко дърво - юначе,
под всяко клонче - криваче!

ЧЕРНЕЙ, ГОРО, ЧЕРНЕЙ, СЕСТРО

Черней, горо, черней, сестро,
двамка да чернеем!

Мойта младост, горо, сестро, | 2
няма да се върне!

Ти за твоите листи, горо, | 2
аз - за мойта младост!

Черней, горо, черней, сестро,
двамка да чернеем!

Твоите листи, горо, сестро,
пак ще да подкарат.

Ти за твоите листе, горо, | 2
аз - за мойта младост.

ГОРИЦЕ ЛЕ, ГОРО ЯВОРОВА

Горице ле, горо яворова,
яворова, горо ясенова,
развий листе, горо,
аз да мина,

Та му носим, горо, понудица -
у сред зима, горо, любеница,
па си качих, горо, враня коня,
та отидох, горо, при бели Дунава.

при либето, горо, аз да ида,
че либето, горо, болно лежи,
болно лежи там в Балкана,
болно лежи, ке да умре.

Дунав тече, горо, кален и матен,
кален, матен, горо, дори бесен.
Па отидох, горо на бостан,
бостан цъфти, горо, завръз нема...

ГЪСТА СЕ Е ГОРА РАЗВИЛА

Гъста се е гора развила,
горо ле, горо зелена,
развила, раззеленила, | 2
горо ле, горо зелена,
тръгнало старо и младо
към тая гора зелена,
тръгнаха Петко и Рада | 2
към тая гора зелена.
Вървели, що вървели,

минали поле широко,
стигнаха гора зелена, | 2
седнали да си починат.
Петко на Рада думаше:
- Радо ле, първо венчило,
я викни, либе, та запей - | 2
низ едно гърло - два гласа,
низ едно гърло - два гласа,
низ едни уста - три звука.

Рада на Петко говори: | 2
- Петко ле, първо венчило, | 2
не смея, Петко да пея,

у гора - Вълчан войвода -
по гласа ке ме познае, | 2
веднага тука ке дойде. | 2

МИЛО МИ Е, МАМО, ДРАГО МИ Е

Мило ми е, мамо, драго ми е
сиво стадо, мамо, в гъста гора, | 2
сиво стадо, мамо, в гъста гора,
де се рано, мамо, разлистува, | 2
рано, рано, мамо, по Гергьовден,
и по-рано, мамо, по Спасовден. | 2
Мили ми са, мамо, драги ми са,
низ горите, мамо, малки моми, | 2
дека рано, мамо, рано стават
и се рано, мамо, пременуват. | 2

ЛЮБЕН СЕ С ГОРА ПРОЩАВА

(народна)

- Горо ле, горо зелена,
прощавай, майко юнашка,
и ти Камчио студена!
Тази е седма година,
откак съм, горо, хайдутин,
знаме червено развявам
и вода вярна дружина!

Дотегна, горо, омръзна,
живота пусти хайдушки,
дотягат клетви сирашки,
досаждат кърви човешки.
Аз тръгвам, горо, да диря
девойка отбор порода,
на мен да бъде прилика,

на тебе, горо, изгора!
Гората севга немее,
а сега гората продума:
- Иди си, сбогом, юначе,
каквото търсиш, да найдеш!

ЯНКА ПРЕЗ ГОРА ВЪРВЕШЕ

Янка през гора вървеше, | 2
с букво листо свиреше | 2
и на гора си думаше:
- Горо ле, горо зелена,
не видя ли тука да мине

мойто либе с дружина?
Гора на Янка продума: | 2
- Ако можех да говоря, | 2
не бих дала на дървари,
на дървари да ме секат,

на овчари да ме пасат,
най бих дала, най бих дала | 2
на хайдути да се крият!

ПИЛЕНЦЕ ПЕЕ В ГОРА ЗЕЛЕНА

Пиленце пее в гора зелена, мамо,
пиленце пее в гора зелена
и като пее, говори, мале,
и като пее, говори:
- Радке ле, моме хубава, леле,
Радке ле, моме хубава,
защо си тъжна, кахърна, леле,

защо не си, Радке, весела?
Радка пиленце думаше, леле:
- Пиленце, мило хубаво,
като бех, пиле, при мама, леле,
бяла бех като лебеда,
бяла бех като лебеда, леле,
красна бех като ябълка.

А сега, пиле, а сега, джанъм,
изсъхнах като глогинка,
суха съм като глогина, леле,
черна съм като капина,
в нови си хора попаднах, джанъм,
в нови си хора имотни,

рано си ходя на нива, леле,
цял ден си свивам гърбина.
А вечер дома се вратим, джанъм,
а либе - в пуста механа.
Затуй съм суха глогина, джанъм,
затуй съм черна капина.

ЗАШУМЕТЕ, МУРИ

Зашумете, мури, мури от Пирина,
завъннете ясни, медени звънчета!
Песни пейте, птици гласовити, | 2
песни за юнаци!

Извисявай снага, снага стоманена,
златно жито раждай, раждай по полето! | 2
Пей, танцувай ти, Пирин планино,
българска родино!

Разцъфтете, росни пирински поляни,
като нова китна моминска премяна!
Та венци от слава изплетете | 2
и бойци спомнете!

Ах, да дойде Яне, Яне със комити,
Парапунов млади със смели партизани,
да погледнат своята родина - | 2
цъфнала градина!

Над Пирин планина грее свобода, | 2
на Пирин планина пее младостта!

Над Пирин планина грее свобода, | 2
на Пирин планина пее младостта.

ГЛАСЪТ НА ПИРИН

Текст: Ем. Рупел

С буйно ми слънце, с лудото време,
издигам Вихрен върх нагоре,
аз съм Пирин, мила ми майко, | 2
слушай ме, твоя син ти говори!

Твоя син е верен, мале,
верен, верен на Балкана!
Ех, каква ни обич пали, | 2
буйна ми обич разгоряна.

Земльо, моя майко мила,
моя стара, стара слава,
който сеща твойто сила, | 2
българин докрай остава!

Земльо, моя майко мила,
моя стара, стара слава,
който сеща твойто сила, | 2
българин докрай остава!

ПИРИН, ПИРИН ПЛАНИНО

Текст: А. Илиев

Пирино, Пирин планино,
много си, Пирин, хубава,
хей, хей, хей, хей, | 2
много си Пирин хубава!

Под твоите сенки дебели
юнаци подслон намират,
хей, хей, хей, хей, | 2
юнаци подслон намират.

По твойте треви зелени
пасат ми вакли овчици,
хей, хей, хей, хей, | 2
пасат ми вакли овчици.

Лете си Пирин хубава,
а зиме - люта и страшна,
хей, хей, хей, хей, | 2
а зиме - люта и страшна.

ПУСТАТА СТАРА ПЛАНИНА

Пустата Стара планина
никога празна не остава -
летос е пълна с овчари, | 2
зима е пълна с дървари.

Де гиди, мецо, мецано,
пусто ти руно неопрано.
Ще го оперем на двора, | 2
ще го простреме на стобора.

Майка - ти, Стара планина,
баща - ти, цяла родина!

ПРОВИКНАЛ СЕ ЗЕЛЕН ЗДРАВЕЦ

Ах, провикнал се зелен здравец
низ гора зелена:

- Ай, аз съм цвете най-хубаво | 2
от всичките цветя!

А като мине сивото стадо
през мене, през мене,

ай, размирише цялата гора | 2
от мене, от мене!

Отде го дочу ран босилек
от мала градина:

- Ай, аз съм цвете най-хубаво | 2
от всичките цветя!

Ай, че не може светата вода | 2
без мене, без мене!

КОГА ЗАШУМАТ БУКИТЕ

Кога зашумат буките, буките, | 2
кога зашумат буките, плачат за войводата, капетано: | 2

- Ой, вие, верни другари, другари, | 2
кога през село минете, с коня да не тропате, | 2

да не ви чуе майка ми, майка ми, | 2
да не ви чуе майка ми, да не пита за мене, за мене: | 2

- Къде е син ми Костадин, Костадин, | 2
къде е син ми Костадин, Костадин войводата, капетано? | 2

ОЙ ТИ, ДЪРВО ВИСОКО

Ой, ти, дърво, дърво високо,
от тебе се гледа, дърво, много надалеко,
надалеко, леле, дърво, чак до Белиграда, | 2
а до Белиграда - дърво, зелена ливада.

У ливада, леле, дърво, брат и сестра седат,
братът спие, леле, дърво, а сестрата шие: | 2
- Стани, стани, мили братко, Белиграда гори!
- Ако гори, нека гори, всичко да изгори,
що е турско, мила сестро, всичко да изгори.

ДЪРВО ВИСОКО

Израсло дърво високо
край Дунав поле широко, | 2
корене му са през море,
сос върше небо докача, | 2
сос върше небо докача,
сос стебла земя покрива. | 2

Цъфтело бисер маргарит,
вързало златни ябълки. | 2
Кой как си мине, откине,
па се на дърво не позна. | 2
Минала мома годена,
млада я майка годила, | 2

млада я майка годила,
на седемнадесет години. | 2
Немала тънки дарове
да си дарува сватове, | 2

па се качила у дърво,
набрала златни ябълки, | 2
па ги отнела на пазар,
продала златни ябълки, | 2

продала златни ябълки,
земала жълти жълтици. | 2
Купила тънки дарове
да си дарува сватове, | 2
тогаз се дърво изплака,
та се из корен изскуба. | 2

ИЗРАСЛО МИ ДЪРВО ВИСОКО

Израсло ми е, леле, израсло ми е,
Николаке, дърво високо, Николаке, дърво високо.

Колко е високо, леле, колко е високо,
Николаке, дважд по-широко,
Николаке, дважд по-широко.

Под дърво седи, леле, под дърво седи,
Николаке, мома Калина,
Николаке, мома Калина.

У ръце държи, леле, у ръце държи,
Николаке, пушка мердана,
Николаке, пушка мердана.

Мома Калина, леле, мома Калина,
Николаке, чека дружина,
Николаке, чека дружина!

ЯВОРЕ, ЯВОРЧО

(народна)

Яворе, Яворчо, ти дърво високо, най-добро,
помниш ли, дърво яворе, помниш ли, още знаеш ли -
когато бяхме с дружина
под твойте листи широки,
под твойте сенки дебели?
Помниш ли, Яворе, Яворчо,
моята верна дружина,
дружина верна сговорна!
Младостта е време за радост,
старостта е време за жалост!

ЯСЕН МЕСЕЦ ВЕЧ ИЗГРЯВА

Текст и музика: Я. Попов

Ясен месец веч изгрява
над балканската гора,
в цяла Странджа роб запява
песен нова юнашка!

През потоци, реки, бърда,
нещо върви, застава.
Дали е юда-самодива
или е луд гидия?

Не е юда-самодива,
нито пък е луд гидия,
най е чета от юнаци,
плашилото за читаци!

Бързат, бързат да пристигнат
преди петли в Сърмашик,
да ги никой не угади
и ги подло предаде.

Но шпионско око мръсно,
откъде ги то съзре,
тоз час тръгва и отива
на враг чета предаде.

Тоз ден тихо, мирно мина
и настъпи нощ ужасна -
войска селото загради
и дружината заварди.

Подъл, низък там шпионин
с очи къща посочи,
пушка гръмна, враг изтръпна,
знак се даде за борба.

Юнаци са сал петима -
и един срещу стотина.
Борба трещи, куршум пищи,
цяла Странджа веч ечи.

Ранен Пано като буря
веч последно политна,
с Реваншола те двамина
срещу толкоз тирана.

О, Сърмашик, село славно
от геройската борба,
о, Сърмашик, знаме ново
на тракийска свобода!

Забележка: Песента е написана през 1903 г. Била е озаглавена “Песен за Пано и Раваншола”. Сам авторът е посочил, че тя е написана по повод героичната смърт на неговите другари по борба Пано Ангелов и Никола Рикола Ривашола, загинали край село Сърмашик (сегашно Бръшлян). Пано и Равашола са били организатори на Вътрешно македонската революционна организация (ВМРО).

ОГРЕЯЛА МЕСЕЧИНКА

Огреяла месечинка
среди двори Йованови, | 2
Йован юнак вечераше
на сребърна паралия, | 2
на сребърна паралия,
на позлатена саана. | 2
Що му беше вечерата -
пресна риба и бел симид. | 2

А майка му проговаря:
- Оти сине, не вечераш? | 2
- Какво, мале, да вечерам -
пелин била вечерята, | 2
пелин била вечерята,
тръне била постелята. | 2
Какво добро през двор мина,
да е, мале, да ми дойде, | 2

да ми седне на колено,
да ми дума на галено, | 2
да ми бръкне у пазуха,
да извади кемер кесе, | 2
да извади кемер кесе,
кемер кесе със жълтици. | 2

АЛЕНИ ЗВЕЗДИ

Всяка вечер, мила майко, в Пирин планина,
още не залезли, майко, слънчеви лъчи, | 2
там изгряват, майко, алени звезди!

Не изгряват, мила майко, алени звезди,
най ми светват, мила майко, огнени лъчи
на юнаци смели, майко, Пирински орли, | 2
загинали, майко, в смелите борби.

Майко, майчице, Пирин планина, | 2
майко, майчице, алени звезди.

Българка юначна, майко, майко, майчице,
ражда и отглежда, майко, предани чада,
за да има, мила майко, в нашата страна, | 2
за да има, майко, мир и свобода!

Майко, майчице, Пирин планина, | 2
майко, майчице, алени звезди.

ОЙ, ТИ, ПИЛЕ, СЛАВЕЙ ПИЛЕ

Ой, ти, пиле, славей пиле,
я запей ми песен вита,
да се чуе надалеко,
надалеко, преко Вардар, | 2
да се чуе преко Вардар,
преко Вардар до Велешко,
от Велешко до Прилепско,
от Прилепско до Крушово, | 2
от Крушово до Кория,
зад Кория - Мечкин камик.

Там се бие голем юнак, | 2
голем юнак Пито Гули. | 2
- Ой ви вази, крушовчани,
що сте така нажалени?
- Са къщите изгорени, | 2
со топови изорани!
- Ой ви вази, македонци,
не плачете, не жалете,
не се гради свободата
без кървави жертви родни.

МОРЕ СОКОЛ ПИЕ ВОДА НА ВАРДАРО

Море, сокол пие вода на Вардаро, | 2
Яне, Яне ле, бело гърло. | 2

Море, не видя ли, юнак да премине, | 2
Яне, Яне ле, бело гърло. | 2

Море ой соколе, ти юнашко пиле, | 2
Яне, Яне ле, бело гърло. | 2

Юнак да премине, с девет люти рани, | 2
Яне, Яне ле, бело гърло. | 2

А десета рана со нож прободена, | 2
Яне, Яне ле, бело гърло... | 2

ЗАПЛАКАЛ Е СОКОЛ ПИЛЕ

(народна)

Заплакал е сокол пиле
навърх на бела гемия,
на върха на бела гемия,
на левото рамо юнашко.
- Не плачи, пиле, не пискай -
цялото море се люлее,
цялото море се люлее,
цялото море тъмнее!
- Ти си ми, горо, планино,
ти си ми, майко - закрила,
твоите води студени,

твоите гори зелени
и моите сиви соколи.
Жално юнак му отговаря:
- Не плачи, пиле, не тъжи,
а хвъркни, пиле, и иди
при моята стара майчица -
с човка вода ѝ занеси,
с крила ѝ сенка направи,
че ази на гурбет отивам,
а нея дома оставям!
Сбогом, ти, Пирин планино,

сбогом, ти, майко рождена,
сбогом, гори зелени,
сбогом, води студени,
сбогом, мой сиви соколе,
сбогом, ти, Пирин планино!

ОПЛАКАЛА СЕ ЯРЕБИЦАТА

Брайко соколаре, що са гаведини,
що са гаведини, аз съм най-хубава,
аз съм най-хубава, ала най-злочеста,
че си гнездо увих и пилци изпилих,
и пилци изпилих, пилци златокрилци.
Отдека се взели проклети жътвари,
гнездо ми разбиха, пилци пропадиха,
пилци прогониха, пилци златокрилци.
Пак си гнездо увих, пак си пилци пилих,
отдека се взели проклети косачи,
трева покосили, гнездо ми разбили,
гнездо ми разбили, пилци прогонили.

ЗАКУКАЛА СИВА КУКУВИЦА

Мори, закукала, закукала сива кукувица, сива кукувица,
мори, ден кукала, ден кукала, два дни не кукала, два дни не кукала.
Мори, дочула я, дочула я момината маля, момината маля,
мори, па на щерка, па на щерка дума и продума, дума и продума:
- Мори, стани щерко, стани душо, кукувица кука, кукувица кука,
мори, хем си кука, хем си кука, хем си проговаря, хем си проговаря,
мори, дойде време, дойде време мома да се жени, мома да се жени!

СЛЪНЧЕВА ЗАРЪКА

- Недей плака, добър юнак,
не проливай топли сълзи!
Ясно слънце над портите,
добър юнак във портите.

- Едничък Стоян на мама,
на девет сестри голями
с чужди хурки да предат,
с тях и къщата да гледат.

- Недей плака, добър юнак,
ще догоним ясно слънце,
препаши си тънка снага,
да ти снага не прекършат,
превържи си бело лице,
да го гора не обрули!

КУКУВИЦА КУКА

Кукувица кука на зелена бука,
горо ле зелена, със вода студена!
На зелена бука там в оная чука:
- Горо ле, горице, майчице, сестрице,
не видя ли, горо, през теб да премине
млад юнак на коня с девет люти рани,
конче да напои от твойта студна вода,
горо ле, горице, майчице, сестрице,
конче да напои, рани да премие,
рани да премие, в тебе да се скрие?
Кукувица кука на зелена бука,
горо ле зелена, със вода студена!

ДУХНИ ВЕТРЕЦ

Духни ветрец низ гора зелена, низ гора зелена,
духни ветрец низ гора зелена!

Та развей ми тия руси коси, тия руси коси,
та развей ми тия руси коси!

Мойто либе на гурбет отиде, на гурбет отиде,
мойто либе на гурбет отиде.

Да спечели, пари да спечели, мене да ме земе,
да ме земе, да се ожениме.

ДУХНИ МИ, ДУХНИ, ВЕТРЕ

(народна)

Духни ми, духни, ветре, разлюлей ми гора зелена, разлюлей ми гора зелена, отвори ми порти за Драма, отвори ми порти за Драма,	там имам либе болнаво, понуда да му занеса, понуда - зрела ябълка. Дано ми се либе заземе, дано си либе оздравей!
---	---

Духни ми, ветре, духни ми,
разлюлей ми гора зелена,
разлюлей ми гора зелена,
отвори ми порти за Драма!

ПОДУНА ВЕТЪР

Подуна ветър ладянин. - Като дуаш нависоко, дуаш ли над нашио град, не видя ли моето либе? А ветър си му говори:	- Видох си го твое либе, на висок чардак седеше и мажко дете държеше. - Жали ли оно за мене, като и язе за него?
--	--

ПОВЕЙ, ПОВЕЙ БУЙНИ ВЕТРЕЦ

Повей, повей, буйни ветрец, горянино, долянино! Море, повей, повей, буйни ветре, руси коси ми развей!	Повей, повей, буйни ми ветрец, горянино, долянино! Море, ветре, духай, духай, повей, тежка мъка разпилей!
--	--

Повей, повей, буйни ветрец,
горянино, долянино!

ВЕТРЕ, КЛЕХ ТЕ

(народна песен)

Ветре, клех те, клетва не остана, брат бъди ми, не ходи в Балкана! Не отчупвай тънките върхари, не оголвай китните поляни!	Где, кажи ми, либе ще се скрие враг кога му дирите открие, где на завет морен ще полегне, сън кога му клепките натегне?
---	--

Либе мое, галено и сладко,
три години тъча тънко платно,
тихом плача, сведена над стана, | 2
с черен кенар - да не види мама.

И от платно ще увия дари,
и ще тръгна с кротките дървари,
в ранно утро по гори ще скитам, | 2
звяр и билки зарад теб да питам.

Кажат ли ми гроба ти къде е,
викам припев сватбен ще запея,
да поканя китните сватбари - | 2
левент буки и дъбици стари.

БОГ ДА ГО УБИЕ

(народна)

Бог да го убие, мамо, Бог да го убие,
комшийчето, мамо, терзийчето. | 2
Тесно ми го скрои, мамо, тесно ми го скрои,
елечето, мамо, джамаданчето. | 2
Бог да го убие, мамо, Бог да го убие,
комшийчето, мамо, кондурджийчето. | 2
Тесни ми ги скрои, мамо, тесни ми ги скрои
кондурките, мамо, чепичките. | 2

РЕШИ МАМА ДА МЕ ЖЕНИ

Реша мамо да ме жени,
да ме жени, още да ме доми,
па ми дойди една мома,
една мома другоселка.

Земах либе болничаво,
болничаво, кашличаво,
па я пратих у болница,
у болница, мори лудница.

Па отидох да я видя,
да я видя що ли прави.
А она току ми рече:
- Бегай, либе, беж далече!

ЖЕНИ МЕ, МАЙКО

(народна)

- Жени ме, майко, жени ме,
дор съм ош младо-зелено,
от дванайсет години,
от тринайсет - пролетта.
Доде е жито евтино,
килница струва сто пари,
ведрица вино - половка.
- Не женам, синко, не женам,
оши си мало-малечко,
не мож си риза облечеш,
не мож си навуца навиеш.
- Жени ме, майко, жени ме,
оти ке бегам далеко,
во Негушка планина, мале,
млад арамия ке бидем!
В друм с кеседжии ке одим,

църна кошуля ке носим,
много ке майки разплачем,
много невести поцърним,
много юнаци погубим!
- Не оди, синко, не оди,
лошо ке ми те прокълнем,
тежка ти клетва ке дадем,
ти тамо ке се разболиш.
Никой край тебе ке нема
орлите гроб ке ти копаят,
къртици ке те заравят,
чавки попове ке бидат.
- Жени ме, мамо, жени ме,
дор съм ош младо-зелено,
оти ке бегам далеко,
у Неговишка курия.

ДА ЗНАЕ МОМА

Да знае мома, да знае, | 2
да знае да се не жени. | 2
Дорде е мома при макя, | 2
она е бела-цървена, | 2
но щом се мома ожени, | 2
тя стане жълта-зелена | 2
като презрела наренджа. | 2
Макя е мома годила, | 2
много далеко пратила - | 2
през девет гори зелени, | 2
през девет води студени, | 2

през девет села голями, | 2
в десето село пратила. | 2
Макя си щерка питала: | 2
- Щерко ле, щерко Елено, | 2
що си ми, щерко, унила, | 2
унила и потъмняла? | 2
Дали са ти дари возмалко | 2
или ти дрехи маленки? | 2
Еленка макя говори: | 2
- Мале ле, стара майчице,
не са ми дари возмалко, | 2

ни са ми дрехи маленки, | 2
но ми е, мале, най-мъчно | 2
от бунар вода да вадим, | 2
у леген дрехи да перем, | 2
на въже да ги простирам. | 2

СЪБРАЛИ СЕ, МАМО, ТЕРЗИИ

Събрали се, мамо, терзии
долу у долна махала,
долу у долна махала
да кроят, шият, мамо ле,
на Стана мома хубава,
на Стана нова премяна.

Хем кроят, мамо, хем шият, хем си потихом говорят:
- Защо я няма Стана ле,
Стана да дойде, да види, мера да вземат
по снага, по тънко кръстче тегелче.

Доде терзии издумат, издумат,
отдолу иде хубава Стана -
от двете ѝ страни двете ѝ були,
най-напред върви Станина майка.

УЧИ МЕ, МАМО

- Учи ме, мамо, карай ме, | 2
какво Лиляна да взема, | 2
Лиляна мома хубава, | 2
Лиляна мома шарена! | 2
- Учим те, синко, карам те, | 2
какво Лиляна да вземеш, | 2
направи чешма голяма, | 2
всичките моми ще дойдат! | 2
Белким Лиляна ще дойде, | 2
водица да си налее, | 2

водица да си налее, | 2
лицето да си измие. | 2
Послуша Стоян майка си, | 2
направи чешма хубава, | 2
всичките моми дойдоха, | 2
само Лиляна не дойде. | 2
Снощи са дошли сгодници, | 2
Лиляна мома сгодили, | 2
Лиляна мома сгодили, | 2
в друго я село завели. | 2

ЗАСПАЛО ЛИБЕ

Снощи си ойдох, мале ле,
снощи си ойдох, мале ле,
у зеленото ливаде,
у зеленото ливаде. | 2
Там си заварих, мале ле,
там си заварих, мале ле,
моето либе легнало,
легнало, още заспало.
С бела се капа прикрило,
ситна го роса избила,
ситна го роса избила, | 2
ситна е ситна като даж,
едра е едра като град,
бела е бела като снег.

Я си постоях, погледах,
жал ми бе да го събудим,
жал ми бе да го събудим,
па си до него полегнах.
Сутрина кат се събудих,
моето либе бегало, | 2
студен е камик турило
и е на него писало:
- Марийке, либе Марийке,
кой си не знае да люби,
кой си не знае да люби, | 2
защо се, либе, захваща,
защо се, либе, захваща | 2
со мен любов да води?

МАЛЪК БИЛ

Димитровата майчица,
тя на Димитър думаше:
- Синко, Димитре, Димитре, | 2
хай майка да те ожени,
оженен да ми поодиш
и булка да ми поводиш,
и булка да ми поводиш | 2
по равни двори широки
и по чардаци високи.
А Димитър ѝ говореше,
а Димитър ѝ говореше:
- Още съм, мамо, малечок, | 2
не мога къща да гледам,
не мога къща да гледам,
не мога деца да раня.
А майка си му думаше:
- Синко, Димитре, Димитре, | 2
и пилците са маненки,
и те си челяд отглеждат!

ИМАЛА МАЙКА ДЕВЕТ СИНА

(народна)

Имала майка, чувала
девет ми сина левенти,
девет ми сина левенти,
десети - Георги Грозника.

Де ли да дене сина си,
сина си Георги Грозника,
братята си да не ги грози,
хубостта да не им почерня.

Че се е майка чудила,
чудила и се вайкала
що ли, какво ли да прави,
де ли да дене Грозника.

Че си е Георги пратила
дърва в гората да сбира.
Дано го вълци разкъсат,
дано го мечки изядат!

Мина се пладне, попладне,
Георги от гора си иде.
На рамо дърво носеше
мечка за ухо водеше.

Много си е майка плакала,
плакала и нареждала:
- Георги ле, сине Грознико,
и мечки ли не те ядат?

Георга на майка продума:
- Мале ле, стара майчице,
такъв си ме, мале, родила,
тъй ще ми гледаш сеира!

ИДИ, ПИТАЙ МАЙКА ТИ

- Иди, питай, Фатминко, твоята майка
дава ли те, Фатминко, тебе на мене? | 2

- Я ма дава, Мехмеде, я не дава,
че съм още малка за тебе! | 2

Че не мога, Мехмеде, дом да ти въртя,
дом да въртя и още чедо да гледам! | 2

- Моят дом, Фатминко, най-лесния,
едно конче, Фатминко, да ми напоиш | 2

Едно чедо, Фатминко, да изгледаш,
едно кафе, Фатминко, да ми свариш... | 2

КАНЯТ МЕ, МАМО, НА ТЕЖКА СВАТБА

Канят ме, мамо, на тежка сватба,
на тежка сватба млад кум да стана,
на първо либе аз да кумувам, | 2
на първо либе, на първа обич. | 2

Я научи ме, стара ми майко,
на първо либе как се кумува,
кат съм я любил цели три годин, | 2
цели три годин и три месеца... | 2

Как ще я гледам в бяла премяна,
в бяла премяна мила засмяна?
С кои ли очи ще я погледна, | 2
с кои ли уста ще ѝ продумам? | 2

Я слушай, сине, стара си майка,
на първо либе кум се не става,
на първо либе кум не се става, | 2
на първо либе сърце се дава. | 2

Че и земята ще се разтвори
и двама с нея ще ви погълне... | 2

Я КАЖИ МИ, МАМО, КОЛКО СЪМ ГОДИНИ (народна)

Я кажи ми, мамо, колко съм години, | 2
топтан-топтан, пляс-пляс, бело лице, мляс-мляс, | 2
тънка снага, фрас-фрас, бели крака, джас-джас. | 2

Та да се ожена, кака да преваря, | 2
топтан-топтан, пляс-пляс, бело лице, мляс-мляс, | 2
тънка снага, фрас-фрас, бели крака, джас-джас. | 2

Я си, мале, немам либе, първо либе, | 2
топтан-топтан, пляс-пляс, бело лице, мляс-мляс, | 2
тънка снага, фрас-фрас, бели крака, джас-джас. | 2

ТАЗ СУТРИН, МАМО, ОТИДОХ

Таз сутрин, мамо, отидох
на студен бистър кладенец - | 2
водица да си наляя,
лицето да си омия.
Отидох още по-доле -
там видях росен босилек, | 2
млад юнак коня пасеше,
китка босилек държеше, | 2
китка босилек ми даде,
сладко ме в уста целуна, | 2
две думи тихо ми каза:
- Моме ле, моме хубава, | 2
ай да се, моме, земеме,
ай да се, моме, земеме,
че сме си лика-прилика,
че сме си лика-прилика
като два стръка иглика, | 2
като два стръка иглика,
като два бора у гора!

НА ПЪТ СИ ГО СРЕЩНАХ, МАМО

На път си го срещнах, мамо,
на път си го срещнах,
едно лудо-младо, мамо, | 2
младо, неженено.
На рамо си носи, мамо,
на рамо си носи,
пушка менлихера, мамо, | 2
пушка менлихера.
У ръка си носи, мамо,
у ръка си носи,
у ръка си носи, мамо, | 2
една жълта дюля.

Па на мене вели, мамо,
па на мене вели,
па на мене вели, мамо, | 2
вели, та говори:
- Я почакай, мала моме,
нещо да ти кажа,
нещо да ти кажа, моме, | 2
без да те излажа!
Я ке да те водим, моме,
я ке да те водим,
я ке да те водим, моме, | 2
у Пирин планина.

ЗА ТЕБЕ, СИНЕ, СЪРЦЕ ТУПТИ

(народна)

За тебе, сине, сърце тупти,
мъка ти таиш, ази съм майка,
част си ти от мене,
не мож ти майка заблудиш!
Мойте момчета - живота е урок, | 2
единствено майка люби до гроб. | 2

Жените може много да значат,
но само пред майка се плаче,
малко ли пъти в моите ласки,
ти си утеха намирал!
Мойте момчета, живота е урок - | 2
единствено майка жали до гроб. | 2

ОЛЕЛЕ, БОЖЕ, ЩО СТАНА

Олеле, Боже, що стана,
якво ще кажа на мама, | 2
якво ще кажа на мама,
че мама ще ме пребие! | 2

Нито за вода ме пуска,
ни на хорото да ида, | 2
ни на хорото да ида,
първо си либе да вида. | 2

Ах, не е майка кат майка,
най ми е майка машеха, | 2
машеха, леле, проклета
и тя ще да ме пребие. | 2

Олеле, Боже, що стана,
якво да кажа на мама, | 2
якво да кажа на мама,
на тая пуста Сатана? | 2

СЪБУДИ МЕ, МАМО

Събуди ме, мамо, слънце кат изгрява,
слънце кат изгрява, славей кат запява. | 2
Искам да погледам лъчите небесни,
искам да послушам славейкови песни, | 2
на полето, мамо, сам ще се погрея,
сам ще се погрея, сам ще си попея. | 2
Лъчите небесни мен ще се засмеят,
славейкови песни скърби ще разсеят. | 2

ИДИ МИ Я, МАМО, ПОСАКАЙ

- Айде, иди ми я, мила майко, иди я посакай,
ах, иди ми я сакай, мила майко, дано ми я дадат! | 2

- Айде, я ке ода, де лудо-младо, у гора зелена,
айде па си некем, де лудо-младо, тебе да те зема! | 2

- Айде, я ке стана, де лудо-младо, пиле у гората,
айде, я па тебе, де лудо-младо, нема да те зема! | 2

- Айде, я ке стана, малка моме, дърво у гората,
айде, ти ке връкнеш, де малка моме, на мене ке стапиш! | 2

- Айде, я ке стана, де лудо-младо, риба у морето,
айде, и пак тебе, де лудо-младо, нема да те зема! | 2

- Айде, я ке стана, де малка моме, камен у морето,
айде, ти ке пливнеш, гиди мрена риба, на мене ке стапиш. | 2

- Айде, я ке стана, гиди лудо-младо, китка у полето,
айде, и пак тебе, де лудо-младо, нема да те зема! | 2

- Айде, я ке мина, гиди малка моме, с коня шарколия,
китка ке откъсна, ой мала моме, ухо ще накича. | 2

ЕНИЧЕРИ ХОДЯТ, МАМО

Еничери ходят, мамо, еничери ходят,
еничери ходят, мамо, мъжки деца сбират, | 2

мъжки деца сбират, мамо, сбират и отвеждат.
Буля Рада, мила мамо, едно чедо има, | 2
едно чедо има, мамо, и него са го взели.
Плакали са, мила мамо, плакали са всички, | 2
най плакала, мила мамо, клета булка Рада,
че си има едно дете и са ѝ го взели, | 2
взели са го, мила мамо, взели и отвели.

КОГА СИ МЕ, МАМО, РОДИЛА

Кога си ме, мамо, родила,
кога си ме, мамо, гледала,
чужда ми нива, мамо, жънала, | 2
чуждо си жито сбирала,
мене на рамо, мамо, носила,
сос стилка гонила.
Я, мамо, мила мамо, | 2
много си, мамо, страдала,
много ти били, мамо, ядове,
ядове досдолу.
Вечер, кога огин палеше, | 2
от сълзи ти огин гаснеше,
руса ми коса, мамо, галеше,
милно ми думаше,
кога ми жалби дождея, | 2
песни ми жални засвиряш. | 2

Ах, мамо, мила ми мамо,
много си, мамо, страдала,
много ти били, мамо, ядове, | 2
ядове досдолу.
Мили ми са очи мамини,
мило ми е лице мамино,
ала ми е мило и драго | 2
майчино сърце грижовно,
дето ми, мамо, ръча-заръча
песни жални да свиря.
Ех, мамо, мила ми мамо, | 2
много ми песни доодат - | 2
песни за Гоце, море,
Никола и Пирин планина!
Тая си песен за тебе, | 2
песен си, майко, поменувам. | 2

ПИТА ЛИ, ТИНКЕ, МАЙКА ТИ

- Пита ли, Тинке, майка ти, бе джанъм,
пита ли, Тинке, майка ти
дава ли тебе за мене, бе джанъм, | 2
дава ли тебе за мене.

мама на тате думаше, бе джанъм,
мама на тате думаше:
"Да дадем Тинка на Георги, бе джанъм, | 2
да дадем Тинка на Георги."

- Не съм я, Георги, питала, бе джанъм,
не съм я, Георги, питала,
но съм я снощи слушала, бе джанъм, | 2
но съм я снощи слушала -

Тате на мама думаше, бе джанъм,
тате на мама думаше:
"Девет дъщери да имам, бе джанъм, | 2
една на Георги не давам!"

Че си е Георги бикрия, бе джанъм, | 2
на вино и на ракия, бе джанъм,
на вино вади ножове, бе джанъм, | 2
на вино вади ножове,
а на ракия - пищове, бе джанъм, | 2
а на ракия - пищове."

СТОЯН МАМИ ДУМА

(народна)

Стоян мамин думаше: "Мамо, харижи ми,
твойто синьо сукно, твоите вити гривни, | 2
да направя, мамо, на моите биволи
сребърни синджири, сребърни юлари. | 2

Па же ида, мамо, в Жеравна голяма,
ще ме видят, мамо, моми жеравенки, | 2
ще ме питат, мамо: "Момко, женен ли си,
момко женен ли си, момко, гладен ли си?" | 2
Ще им кажа, мамо: "Моми, не съм женен,
моми не съм женен, моми, не съм гладен!" | 2

ОБИЧАМ, МАЛЕ, ОБИЧАМ

Обичам, мале, обичам
войниче либе да либя,
войниче либе да либя
от първа рота до втора,
от първа рота до втора,
от втора рота конниче.

Войниче либе да любя,
войниче либе, конниче,
че като оди по пътя,
че му чизмите тропале,
че му чизмите тропале
и му сабята дрънкала.

Двора се пълни, препълни -
все отбор млади войници.
Венчай ме, мале, годяй ме
за едно младо войниче!

ЗАКАЧИЛА СЕ

Две моми, мамо ле,
две моми, две братовчедки,
заедно на вода одили,
заедно на вода одили.
Първата мома, мамо ле,
налела и си отишла,
втората мома, мамо ле,
налела, не се върнала,
косата ѝ се закачи
на дафиново коренче.
Викнала е мома, викнала:
- Олеле Боже, Божице,

толчаво село голямо,
половин наша роднина,
все браќа, все братовчеда,
все сестри, все сеструнчета,
нема ли нейде никого
от тука да ме извади?
Отде я дочу овчарче,
па си при мома отиде,
па си при мома отиде,
па си на мома говори:
- Тегли се, моме, тегли се,
тегли се, здраво опиняй!

ОГЪН ДА ИЗГОРИ МОЈТА СЕСТРА

(хороводна)

Огън да изгори мойта малка сестра,
ах, леле, стара ле майко, мойта малка сестра, | 2
оти ме раздели, бе майко, оти ме раздели,
оти ме раздели, бе майко, с мойто първо либе, | 2
ах, леле, стара ле майко, с мойто първо либе!
Ние се любихме, бе майко, ние се любихме, | 2
ах, ах, стара бе майко, цели девет годин!
Тая вечер, стара ле майко, той не ми дохожда, | 2
той не ми дохожда, бе майко, на моите църни очи,
ох, леле, стара ле майко, на моите църни очи. | 2
Кажи, кажи, стара ле майко, какво да направя,
какво да направя, бе майко, с либе да се срещна? | 2

ТРЕСНАЛО, МАМО, ГРЪМНАЛО

Треснало, мамо, гръмнало,
че ме мене млада ожени | 2
във тая къща богата
между тия хора мнозина, мнозина, |
че ми омръзна, дотегна, дотегна, | 2
на свекър лула да паля, да паля,
на свекърва игла да вдевам, да вдевам, |
на девер ризи да пера, да пера, | 2
на етърва платно да беля, да беля
и тънки ризи да шия, да шия.

ДРУГА ЛЮБИ

Мама Данка потиом си говори: | 2
- Ставай, Данко, ставай, щерко, по-рано, | 2
че ще дойде годеника на обед!
- Некю, мамо, той у назе да дойде, | 2
той си либи друго либе освен мен,
той си либи, той си либи македонско девойче! | 2
Некем, мамо, некем го той у назе да дойде!

НАЖАЛЕНА

Ти вечерай, мамо, ти вечерай,
ти вечерай, мене недеј кани, | 2
че съм язе, мале, нажалена,
нажалена, много наскърбена. | 2

Че ми либето далеч бегало,
надалече, чак у Цариграда, | 2
надалече, чак у Цариграда,
ни абер ми праща, нито писмо. | 2

Я ке ида, мале, да го дира,
ще го диря, мамо, и намеря. | 2

ДА ЗНАЕШ, МАЛЕ

Да знаеш, мале, да знаеш |
каква съм мома залюбил, | 2
кога ме, мале, отнеме,
мерак на сърце ке легне.

Кога си, мале, продума, |
душа ти, мале, напълни, | 2
кога се, мале, насмее,
сърце ти, мале, запее.

ГЪЛЪБ ХВЪРКА

Гълъб хвърка през небето, мамо,
ферман носи под крилцето, мамо, |
фермана си отговаря, мамо: | 2
"Кои как се любят, да се вземат!"
Любили се двама луди, мамо,
двама луди, двама млади, мамо, |
сбрали са се двете майки, мамо, | 2
двете майки, мамо, двете душманки,
яли, пили, говорили, мамо,
роднини ги изкарали, |
първи, втори братовчеди, мамо, | 2
трети, четвърти леличета.

ДАВАЙ МЕ, МАМО

Давай ме, мила мамо, давай ме | 2 лицето му, мила мамо - трендафил, | 2
за това черно, мамо, циганче - | 2 устни му, мила мамо - малини, | 2

очите му, мила мамо - черешки, | 2 снагата му, мила мамо - топола, | 2
веждите му, мила мамо - гайтани, | 2 косите му, мила мамо - коприна... | 2

МАКЯ ДУШМАНКА

- Мори, Недо, Недо, бела Недо, | 2
що не дойде снощи на съборо, | 2
на съборо, Недо, на разговор? | 2
- Мойта макя върла е душманка, | 2
не ме пуца никъде да одим.
Намери ми други две работи, | 2
две работи - две крави да доя, | 2
море, доих, доих, издоих ги, | 2
па си рекох дали ке ме пусне,
а она ми рече: "Море, бела Недо,
айде да изпереш долните ни дрехи,
оти я не мога дрехите да пера,
оти я съм, Недо, сос кривата нога." | 2

ТОДОРОВА МАЙКА

Рано рани Тодорова майка, | 2
рано рани на Тодор на гроба, | 2
в ръка носи стомна студна вода, | 2
студна вода, студна кладенчова, | 2
па извика, па извика колко глас си има:
- Я ми стани, синко ле, Тодоре, | 2
твоя макя по теб вехне, съхне! | 2

КОЙ ТИ НИШАН СТОРИ

- Кажу, Цоне, кажи, майка, кой ти нишан стори,
кой ти нишан стори, Цоне, между черни вежди? | 2
- Кат ме питаш, стара майко, какво ке ти кажем,
право ке ти кажем, майко, нема да те лажем - | 2
снощи ми са дошли, мамо, госке калоферци,
госке калоферци, мамо, се сос бели конъе, | 2
се сос бели конъе, мамо, и с бели калпаци.
Друми побъркали, мамо, у нас почукали, | 2
я излезох, мила мамо, порти да отворим,
порти да отворим, мамо, конъе да пофанем. | 2
Един кон ме ритна, мамо, та ми нишан стори,
та ми нишан стори, мамо, на белото лице, | 2
на белото лице, мамо, между черни вежди.

ТУРИЛИ ГО ДО МЕТЛАТА

Лягай си, лягай, денгубо, | 2
не губи нощи за друго, | 2

не губи ноци за друго, | 2
 че ще те пита майка ти: | 2
 - Иде ли, синко, на седенка, | 2
 седна ли, синко, до мома,
 седна ли, синко, до мома,
 държа ли, синко, вретено? | 2
 - Я идох, мамо, на седенка, | 2
 не държах, мамо, вретено,
 не държах, мамо, вретено, | 2
 най ме турия зад вратата,
 зад вратата, мамо, до метлата.
 Дека момите, мамо, плюваха, | 2
 плюваха и се секнеха
 и аз се много, мамо, разсърдих, | 2
 че си навънка излязох.

ОДИ ЛИ, СИНЕ, НА ТЛАКА

<p>- Оди ли, оди ли, сине, на тлака, седе ли, седе ли, сине, до мома? - Та идох, мамо, та идох, ама до мома не седнах. До сека мома и момче, до моя Рада - троица, един ѝ дава бел симид, други ѝ мота гъркина,</p>	2	<p>трети ѝ дава пръстенче, а мене, мамо, турия на огнището пепелник - главните да им спотичам, та ми се моми смеея: - Спотичай, глянво, главните, изгорей ти гащите, гащите до учкурлуко.</p>	2
	2		2

ПОЛЕГНАХ, МАМО

<p>- Полегнах, мамо, полегнах събота срещу неделя, у съня, мамо, сънувах Илчовите бели чардаци.</p>	2	<p>Там бяха, мамо, кацнали, дор два ми сиви гълъба. Те бяха, мамо, вързани със два ми златни синджира.</p>	2
--	---	---	---

Ганкина майка думаше:
 - Сън ти е мама на хубост!
 Гълъби ти са сватове,
 а синджирите - пътища!
 - Полегнах, мамо, да поспя
 събота срещу неделя. | 2

ТРИ ГОДИНИ ПИСМО НЕ СЪМ ЧЕЛА

Три години писмо не съм чела, | 2
 ай, ай, ай, ай, три години писмо не съм чела. | 2
 Мои драги у болница лежи, | 2
 ай, ай, ай, ай, мои драги у болница лежи. | 2
 Майко мила, що си ме родила, | 2
 ай, ай, ай, ай, та не си ме у море хвърлила, | 2
 да не гледам мойто първо либе, | 2
 ай, ай, ай, ай, да не гледам либе у болница. | 2

КОГА МЕ МАМА РОДИЛА

Кога ме мама родила, леле,
кога ме мама родила,
в градина се е случило, леле,
в градина се е случило.

Кога ме мама родила, леле,
кога ме мама родила,
в градина се е случило, леле,
в градина между цветята.

Затуй съм бела, червена, леле,
затуй съм бела, червена,
затуй съм тънка, висока, леле,
затуй съм тънка, висока.

Затуй съм бела, червена, леле,
затуй съм бела, червена,
затуй съм толкова хубава, леле,
затуй съм толкова хубава!

В ръка си славей държала, леле,
в ръка си славей държала,
затуй съм тъй гласовита, леле,
затуй съм тъй гласовита!

НА ДРУМ ЛЕГНАХ, МАМО

На друм легнах, мамо, на друм легнах,
на друм легнах, мамо, одма заспах. | 2

Насън ми дойде, мамо, насън ми дойде,
насън ми дойде, мамо, една мома, | 2

накичена, мамо, накичена,
накичена, мамо, пременена. | 2

Кат я видех, мамо, кат я видех,
кат я видех, мамо, на бунара, | 2

на бунара, мамо, вода вади,
вода вади, мамо, мене гледа... | 2

ТА ЩО СИ МЕ, МАЙКО, РОДИЛА

(народна)

Та що си ме, майко, родила,
та що си ме, майко, гледала,
такава бела, цървена,
такава, майко, тънка, висока! | 2

Та не мога, майко ле, да излеза,
на студна вода да ида,
ни със момите, майко, на хоро, | 2
от тия пусти, майко, бейове! | 2

Като си ме, майко, родила,
що не си ме, майко, хвърлила,
у тая гора, майко, зелена,
дано ме звери, майко, изядат! | 2

СБОГОМ, МАМО

Сбогом, мамо, сбогом, тате,
сбогом, мила сестрице,
я ке одим надалеко,
надалеко в непознати край. | 2

Сбогом, жена, сбогом, деца,
сбогом, вси роднини мои!
Не жалете, не плачете, | 2
не тъгувайте за мен! | 2

Каде и да ида
се за вас ќе мисля
се за вас ќе мисля, | 2
вас ќе споменувам.

Сбогом, мамо, сбогом, тате,
сбогом, братя и сестри,
я ќе одим надалече,
надалече в непознати край! | 2

МАМО, НЕКОЈ ЧУКА, ТРОПА

- Мамо, некој чука, тропа,
мамо, некој чука, тропа,
некој чука, тропа, мамо,
туй е мойто прво либе!

Д'ида да отвора, д'ида да отвора!
- Недей, недей, мила щерко,
недей, щерко, недей, душо,
немаме вечера...

- Мамо, негова вечера,
негова вечера, мамо,
мойте сладки устни...

- Недей, недей, мила щерко,
недей, щерко, недей душо,
немаме постеля.

Мамо, некој чука, тропа,
некој чука, некој тропа,
д'ида да отвора!

- Мамо, негова постеля,
негова постеля, мамо,
мойта равна снага...

КАКВА МОМА СИ БЕНДИСАХ

Каква мома си бендисах
с хубави очички, с розови странички,
с тъмни очи - бадемлии, | 2
с тънки вежди - гайтанлии,

с бело лице - каймаклия,
с медни уста - шекерлия,
с тънка снага - фиданлия! | 2
Ней да взема, па да умра!

СТОЯН МАМИ СИ ДУМАШЕ

Стоян мами си думаше:
- Гледай ме, мамо, гледай ме
гледай ме днеска и утре,
че ми се кани Инджето,
Инджето - Индже войвода,
че му не дадох овнето,
овнето с девет звънеца,

дето ми стадо разтирва.
Че как ми рече, мамо ма:
"Стояне, кардаш Стояне,
по-скоро да се отмахнеш,
очи ми да те не гледат
и в пътя да те не срещна,
дружина гладна, сърдита,

че ще те тебе погуби!"
Та гледай ме, мамо, погледай,
гледай ме и понагледай ми се,
думай ми, мале, думай ми,
думай и понадумай ми се!

СТАНИ, ОТВОРИ МУ

- Керко, мори, керко,
некој тропа, чука,

некой тропа, чука | 2
на нашите порти. | 2
Стани, керко, стани,
стани, отвори му,
стани, отвори му, | 2
в къщи покани го! | 2
- Мале, мила мале,

едно лудо-младо,
едно лудо-младо, мале, | 2
младо неженено.
То се е напило,
порти погрешило,
порти погрешило, мале, | 2
у нас е дойдело. | 2

ПЕЙНИ МИ, ПЕЙНИ, ПЕТКАНО

- Пейни ми, пейни, Петкано, | 2
низ тая гора зелена, | 2
низ тая гора зелена,
низ разцъфтели поляни. | 2

- Как да ти пейна, юначе, | 2
низ тая гора зелена, | 2
низ тая гора зелена,
низ тая гора хайдушка. | 2

Тая е гора хайдушка - | 2
на Петко славен войвода. | 2
Заприщил всички пътеки, | 2
не дава пиле да фръкне, | 2
не дава пиле да фръкне, | 2
камо ли турчин да мине. | 2

САМО ДА МЕ ВИДИШ, МАЙКО

Ще помня още думите -
думи за разстрел преди разсъмване.
Друг е на разстрел сега, | 2
стихват вече стъпките. | 2

Пак съм се задъхал
ден и нощ да дишам срещу вятъра.
Глас не ми остана веч
да дирим в стаите приятели. | 2

Само да ме видиш, майко, отнякъде,
само да ме чуеш, татко, отнякъде,
глас не ми остана веч
ден и нощ да дишам срещу вятъра. | 2

Само да ме видиш, майко бе,
само да ме чуеш, татко бе,
как съм се задъхал пак
да търся в стаите приятели. | 2

Ще помня още думите -
думи на разстрел преди разсъмване,
да дишам срещу вятъра,
да търся в стаите приятели. | 2

ИМАЛА МАЙКА ЕДНО МИ ЧЕДО

Имала майка едно ми чедо,
едно ми чедо - Никола -
с очи - звездички, лице - трендафил, | 2
левенто чедо крилато.

Е е е... Никола, е е е... български юнак!

Дотегнало му от чорбаджии
и черно робство фашистко,
литнал Никола в бой да се бие | 2
с върли народни душмани.

Е е е... Никола, е е е... български юнак!

Дом му станали Пирин и Рила,
във късните нощи закрила,
знаме червено в ръце развяло
и млади момци повело.

Е е е... Никола, е е е... български юнак!

ЗАЛЮБИХ, МАМО, ЗАЛЮБИХ

Залюбих, мамо, залюбих,
залюбих мома Борянка. | 2
Любих я, мамо, любих я,
любих я цели три годин. | 2

Отидох първа година -
баща ѝ рече: "Малка е,
малка е наш'та Борянка." | 2

Отидох втора година -
майка ѝ рече: "Малка е,
малка е наш'та Борянка." | 2

Отидох трета година,
сама ми рече Борянка:
" Малка съм, бате, за тебе,
много си стар ти за мене!" | 2

ГЪЛЪБИ СЕ РАЗГУКАЯ

(народна)

Гълъби се разгукая, Яно ягне,
у Янини равни двори.
Свекър Яна рано буди, Яно ягне:
- Стани Яно, стани снахо,
етърви те предвариха, Яно ягне,
студена вода донесоха,

равни двори пометоха, Яно ягне,
мъжки деца окъпаха!
Кога влезе Янин свекър, Яно ягне,
що да види, що да чуе -
Яна лежи удушена, Яно ягне,
етърви я удушили...

ГУГУТКА ГУКА В УСОИ

Гугутка гука в усои, леле,
невеста шета по двори,
невеста шета по двори, леле, | 2
и на гугутка говори:
- Хей, гукни ми, гукни, гугутке, леле,
и я съм така гукала,
и я съм така гукала, леле, | 2
кога съм била маненка.
Кога ме мама роди́ла, леле,

в градинка се е случило,
в градинка се е случило, леле, | 2
в градинка между цветята.
Затуй съм тънка, висока, леле,
затуй съм бела, червена.
Кога ме мама кърмеше, леле, | 2
тънка ми снага растеше,
кога ме мама решеше, леле,
руса ми коса растеше.

СЕДНАХ ДА ВЕЧЕРАМ

Седнах да вечерам, Кито моме,
китка миризлива,
Кито моме, китка на́кичена.
Вечера не идва, Кито моме,
китка на́кичена.

Мойто първо либе, Кито моме,
снощи се сгоди́ло.
Кито моме, с китка на́кичена.
Хайде да повечераме, Кито моме,
после да лега́ме!

Кито моме, Кито моме, изгорях по тебе!

РАНО РАНИЛА БОСИЛКА

Рано ранила Босилка,
рано станала в неделя,
откъснала е стрък маслинка
и равни дворове метеше,
равни дворове метеше,
към ясно слънце гледаше,
към ясно слънце гледаше

и тихом му се молеше:
- Братенце, слънце хубаво,
и де е сокол високо,
и гледаш толко далеко,
не го ли виде либето -
либето ми е в чужбина.
От него писмо си нямам,

затуй съм толкоз жалена.
- Либето ти, моме Босилке,
сос друго либе стоеше,
сос друго либе думаше,
на него пръстен слагаше.

ДРУМНА ПЛАТНО БЕЛИ

(народна)

Друмна платно бели на бяла Дунава, на бели Дунава,
пък Караджа върви и на Друмна дума, и на Друмна дума:

"Друмно, малай моме, я си пояс развей, я си пояс развей,
мостом да го сторя, по него да мина, по него да мина,

по него да мина, при тебе да дойда, при тебе да дойда,
при тебе да дойда, нещо да ти кажа, нещо да ти кажа! "

А Друмна му дума: "Караджа, Караджа,
ни мога, ни смея, някой ще ни види, някой ще ни види!"

Друмна платно бели на бели Дунава, на бели Дунава,
пък Караджа върви и на Друмна дума, и на Друмна дума...

АНГЕЛИНО, МАЛКА МОМЕ

(бавна песен)

- Ангелино, малка моме,
айде, Ангелино, малка моме,
продаваш ли църните очи? | 2

- Абре, лудо, аджамио,
айде, абре, лудо, аджамио,
не е симид да го ядем! | 2

- Абре, лудо, аджамио,
айде, абре, лудо, аджамио,
не са череша да ги продам! | 2

- Ангелино, малка моме,
айде, Ангелино, малка моме,
продаваш ли тънка снага? | 2

- Ангелино, малка моме,
айде, Ангелино, малка моме,
продаваш ли белото лице? | 2

- Абре, лудо, аджамио,
айде, абре, лудо, аджамио,
не е фиданка да я скършим! | 2

АНГЕЛИНО МОМЕ

Ангелино моме, Ангелино,
твойте очи - череша, череша, | 2
а на мойто сърце огин гореше. | 2

Ангелино моме, Ангелино,
твойте вежди - гайтани, гайтани, | 2
а на мойто сърце - две люти рани. | 2

Ангелино моме, Ангелино,
твоята снага топола, топола, | 2
а на моите сърце - два остри кола.

ЯНКА, СВЕТЛА МЕСЕЧИНКА

- Ти ли бе, Янке, за вода, на по-горното кладенче, дете стоеше, светеше като ми ясна месечинка. 2	"Както се топи грудката, така се топи млад Стоян, така се топи млад Стоян, по Янка мома хубава." 2
Пойдох си още по-горе, найдох си грудка снежена, найдох си грудка снежена, турих я в десна пазуха: 2	Ойдох си още по-горе, найдох си китка шарена, найдох си китка шарена, турих я в десна пазуха: 2

"Както си вехне китката,
така увехва млад Стоян,
така увехва млад Стоян,
по Янка мома хубава!" | 2

ГЕРГАНКА И ПАДАРЧЕ

Рано ранила, мамо, Герганка, рано ранила, мамо, на лозе, там си завари, мамо, падарче, падарче, лудо бекярче. 2	Падар Герганка мамо, думаше как да излаже майка си, майка си, още баща си: 2
Падарче дума, мамо, Герганка: - Тебе те чекам, либе, три дена, три дена, либе, още три нощи! 2	- Като си дома, либе, отидеш, а ти на майка да кажеш: "Опустело ти, мамо, лозето," 2
- Що стоиш, лудо-младо, що чекаш, прегръщай, лудо-младо, целувай, по-скоро, лудо-младо, да си ида, че се кара, лудо, майка ми, майка ми, лудо-младо, баща ми! 2	закачи ми се гердано, сите се бисер пръснаа, цял ден съм ги сбирала, цял ден съм ги сбирала 2 и утре имам да сбирам!"

ЗАРЪЧА АНКА

Заръча Анка, поръча да дойде бая и мама,
а тате жив да не дойде, защо ме младо ожени,
защо ме младо ожени у тая пуста София,
у леген ризи да пера, в корито платно да беля,
в корито платно да беля, на въже да ги простирам,
на въже да ги простирам и вечер да ги прибирам.
Да дойде мама и бая, а тате жив да не дожда,
защо ме млада ожени у тая пуста София!

РУФИНКА БОЛНА ЛЕГНАЛА

Руфинка е болна легнала на високата планина. Никой до нея немаше, сал старата ѝ майчица. 2	Тя си Руфинка думаше: - Руфинко, моя дъщеро, мила ли ти е рубана, 2 рубана, още либено?
---	--

- Майчице мила и драга,
не ми е мило либено,
не ми е мило либено,
най ми е мила диньоса. | 2

Че се е пролет пукнала,
всичко от земя излиза,
всичко от земя излиза,
я ще у земя да влезе. | 2

Иди ми, майко, порукай
Мижова Фатма да дойде,
да си ѝ придам, майчинко, | 2
моето либе да води,
моето либе да води, | 2
моята руба да носи. | 2

КАЛИНО, ЩЕРКО МАЛИНО

- Калино, щерко Малино, | 2
дадох те бела, цървена,
що т'й посърна, повехна?
- Не питай, мале ле, | 2
девет съм рожби родила,
девет съм люлки люляла, | 2
затуй съм ази посърнала,
затуй съм, мале, повехнала.

МИЛЕНО, МОМЕ ХУБАВА

(народна)

Много шетах, много скитах,
любих хубави жени,
но за тебе се си питах,
Милено моме, моя хубава. | 2

Милено, мори, Милено,
налей ми вино цървено,
кога виното изпия, | 2
мъкката да си убия. | 2

Милено, моя Милено,
давай ми вино цървено,
когато вино изпия, | 2
мъкката си аз убия. | 2

Слагам ръка на сърцето
и пред тебе коленича,
кога ти минат греховете, | 2
кога те вече обичам аз. | 2

Твойте очи теменужени
никъде не срещнах аз,
ах, да знаеш, щях да дам
за твоя грях и твоя глас. | 2

Милено, моя Милено,
давай ми вино цървено,
когато вино изпия, | 2
мъкката си аз убия. | 2

НЕДО ЛЕ, НЕДКЕ ХУБАВА

(народна)

Недо ле, Недке хубава,
я да ми, Недке, придумаш
некоя твоя комшика,
некоя твоя роднина.

Да си я, Недке, натъкмя,
да си я, Недке, приготвя,
хубава булка да стане,
момите да ѝ завидят.

Па ще я, Недке, заведе
в София града голяма,
в София града голяма,
да купим булча премяна.

ЗАСПАЛА ЯНКА

Слънце се, Янко, надведе над гора, над планината,
а ти си, Янко, заспала у гора, Янко, над вода,
у гора, Янко, над вода, на самодивско игрище,
на самодивско игрище, на овчарското пладнище. | 2
Такмо е Янка заспала, а овчарче я будеше:
- Стани ми, стани, Янко ле, на зло си место легнала, | 2
на зло си место легнала, на самодивско игрище!

РАНО РАНИЛА ЯНИЦА

Рано ранила Яница
на тая турска граница,
на тая турска граница,
на мъжова си гробница. | 2
- Я, стани, либе, да видиш,
какво е грозно без тебе -
конче ти цвили в оборе,
навреме неназобено,
навреме неназобено, | 2
навреме ненапоено, | 2
стадо ти блее в егреци,
навреме неиздоено! | 2
Стоян от гроб се обади:
- Не мога, либе, да стана. | 2

ЯНКА МОМА ХУБАВА

Що е месечинка,
оро - за игране,
момци - за лаганье,
моми - за краднане.

пуцете ме, байчо,
дома да си ида,
дома да си ида,
мама да си вида,

Украднали Янка,
Янка софиянка.
Янка им се моли:
- Пуцете ме, байчо,

мама, още тате,
мама, братя, сестри,
сукман да си зема,
сукман за венчавка!

ЛЕЛЕ, НЕДО МОРИ

- Леле, Недо, мори, бела Недо,
нещо ке те питам да ми кажеш,
да ми кажеш, Недо, да не лажеш -
кои беха снощи у ваша куця?
- Леле, аго, мори, болюбашо,

нали питаш, аго, ке ти кажем,
ке ти кажем, аго, да не лажем -
снощи беха, аго, в наша куця,
в наша куця, аго, комитите.
Все ойдоа, аго, воз реката,

воз реката, аго, бобошевска,
на скалата, аго, малашевска,
накладоа, аго, силен огън,
запекоа, аго, вакли овни,
запиваха, аго, руйно вино.

ОТВОРИ МИ, БЕЛО ЛЕНЧЕ, ВРАТАТА

- Отвори ми, бело Ленче, вратата, портата,
да ти видя, бело Ленче, лицето, лицето. | 2

- Не мога, милно либе, да стана да ти отвора,
стара майка е легнала до мене, край мене. | 2

- Отвори ми, мило Ленче, пенжере, пенжере,
да ти видя, мило либе, очите, очите. | 2

- Не мога, милно либе, да стана да ти отвора,
стари татко е зазидал пенжере, пенжере. | 2

- Я продумай, милно либе, две думи, две думи
и двете да са, мило Ленче, любовни, любовни. | 2

НА ГОСТИ ТИ ДОЙДОХ

На гости ти дойдох, Кито моме,
тебе не наидох,
Кито-о-о-о моме,
китка у градина.

Седнах да вечерам, Кито моме,
вечера не идва,
Кито-о-о-о моме,
китка миризлива.

Легнах да поспия, Кито моме,
сън ми не дохожда,
Кито-о-о-о моме,
китка у градина.

РАНО Е РАДКА РАНИЛА

Рано е Радка ранила
на тих бел Дунав за вода -
слънцето да я не види, | 2
слънцето, още месеца. | 2

Дунав тихо си бълбука
и си пее свойта песен
за героите-юнаци | 2
и за подвига чудесен. | 2

Слуша си Радка тази песен,
слуша и тихо си запява,
дорде си песен изпява, | 2
Слънчо я нежен огрява. | 2

МАРИЙО, ЛЕЛЕ, ГЮЗЕЛ МАРИО

Марийо, леле, Гюзел Марийо,
що си ми тъжна, леле, кахърна? | 2
Дали ти е разбоя растрошен, леле,
или ти е нишката скъсана, леле? | 2
Нито ми е нишката скъсана, леле,
нито ми е разбоя растрошен, леле. | 2
Либето ми войник си замина, леле,
у тая пуста града Битоля, леле,
затуй съм толкоз, леле, нажалена, | 2
нажалена още разплакана, леле! | 2

МАРИЧЕ ЛЕ, ЛИЧНО ДЕВОЙЧЕ

Мариче ле, лично девойче, | 2
умирам, загивам по тебе, ах, ох, аман, зор заман! | 2

Ах, иди, кажи ти на майка ти, | 2
ах, да не ражда друго чедо ле, пак като теб, като теб! | 2

Ах, да не ражда чедо друго като теб, | 2
та да не гори друг сиромах ле, пак като мен, като мен. | 2

Ах, ако сакаш ти да ме земеш, | 2
я при тебе сама ке дойда, ех, ох, аман, зор заман! | 2

Ой, Мариче ле, лично девойче, | 2
умирам, загивам по тебе, ех, ох, аман, зор заман! | 2

ПОЙДЕ ЯНА НА ГЕМИЯ

По И. Аргиров

Пойде Яна на гемия,
момче люби гиздавия, | 2
ах, ах, гиздавия!

Он ме чека горе, доле,
горе, доле у ливаде, | 2
ах, ах, у ливаде!

У ливаде до три моми, | 2
ах, ах, до три моми:

Па я качих на кончето | 2
и отведох право дома,

Първа коси, втора носи, | 2
ах, ах, нека носи.

ах, ах, право дома, | 2
ах, при моя маця!

МЛАДА ОВЧАРКА

Млада овчарка в Стара планина
изгубила си вакло агне.
Тича нагоре, тича надолу
да си намери вакло агне. | 2

- Агънце мило, агънце бяло,
къде се щураш само в леса?
Ела си в стадо, стадо голямо
и не създавай на мен тъга! | 2

ХАЙДЕ, МА РАДЕ, ДА ИДЕМ

(родопска народна)

- Хайде, ма Раде, да идем
в чостана гора зелена,
в чостана гора зелена,
да вземем вода студена. | 2

- Купих ти чембер, вземи го,
хайде ма, Раде, да идем,
в чостана гора зелена,
да вземем вода студена. | 2

- Не мога, Георги, да дойда,
глава ме боли, не мога,
глава ме боли, не мога,
купи ми чембер, ша дойда. | 2

- Не мога, Георги, не мога,
кръстче ме боли, не мога,
кръстче ме боли, не мога,
купи ми колан, ша дойда. | 2

- Купих ти колан, вземи го,
хайде, ма Раде, да идем,
в чостана гора зелена, | 2
да вземем вода студена. | 2

- Купих ти чехли, вземи ги,
хайде, ма, Раде, да идем,
в чостана гора зелена, | 2
да вземем вода студена. | 2

- Не мога, Георги, не мога,
крака ме болят, не мога,
крака ме болят, не мога, | 2
купи ми чехли, ша дойда. | 2

- Не мога, Георги, да дойда,
малка съм още за тебе,
малка съм още за тебе, | 2
много си стар ти за мене. | 2

ДОМИЛЯ МИ, ЯГОДО

По Г. Пенжурова

- Домиля ми, Ягодо, домиля ми, Ягодице,
домиля ми маненко девойче, | 2
ама ми го, Ягодо, ама ми го, Ягодице,
ама ми го други преозеха. | 2
- Венчай, куме, Ягодо, венчай, куме, Ягодице,
венчай, куме, само не проклинай! | 2
- Я не кълнем, Ягодо, я не кълнем, Ягодице,
я не кълнем, само свет те кълне! | 2
- Домиля ми, Ягодо, домиля ми, Ягодице,
домиля ми маненко девойче! | 2

ЛУДО ДЖОРЕ

Седнало е Джоре, дос,
ти, лудо Джоре, дос,
ти си лудо Джоре! | 2

- Кой ме мене сака, дос,
ти, лудо Джоре, дос,
ти си лудо Джоре! | 2

Шарен чорап плете, дос,
ти, лудо Джоре, дос,
ти си лудо Джоре! | 2

Ванка на вратици, дос,
ти, лудо Джоре, дос,
ти си лудо Джоре! | 2

- Кому че го дадеш, дос,
кому че го дадеш, дос,
ти, лудо Джоре, дос,
ти си лудо Джоре! | 2

- Нему ке го дадем, дос,
нему ке го дадем,
ти, лудо Джоре, дос,
ти си лудо Джоре! | 2

ПИЛА НЕДА СНОЩНА ВОДА

Пила Неда снощна вода,
снощна вода, престояла, | 2
та изпила люта змия,
люта змия, усойница. | 2
Та ти ми се снощи хвалеше,

цъмгъна цъмана цапа цупа, девойко, | 2
имали сте брези биволи,
цъмана цъмана цапа цупа, девойко. | 2
Пила Неда снощна вода,
та изпила люта змия. | 2

ВЕЧЕРАЙ, РАДО

(народна)

Вечерай, Радо, мари, вечерай, Радо,
вънка излизай, мари, вънка излизай,
да те попитам, мари, да те попитам
ти чула ли си, мари, за мен да гълчат,
за мен да гълчат, мари, за мен да думат,
че съм ходил по чужди порти,
по чужди порти, мари, по чужди порти,
по чужди порти и по чужди невести
и на вашата, мари, и на вашата,
и на вашата порта съм стоял.

ТОДОРО, МЕХАНДЖИКО ЛЬО

(родопска народна)

Тодоро, Механджико льо, мари, сипи ми вино да пия, 2 вино и бела ракия, мари. Да пием, да се напием, 2	болносо да си изкажем, мари. Как сме се другош галили, 2 па как със тебе не се вздохме, мари, от опустели душмане. 2
---	---

ТОРНАЛА РУМКА, ТОРНАЛА

(родопска)

Дека се чуло, видело мома за ерген да плаче, мома за ерген да плаче, 2 както Марика за Кольо. 2 - Не ходи, Кольо, не ходи, не ходи в тая пуста тугина,	пари се, Кольо, печелят, 2 печелят, Кольо, всякога. 2 Мома се люби, Кольо бре, дорде е млада и хубава, цвете мирише, Кольо бре, 2 мирише, дорде е росно. 2
---	---

НЕ ОДИ, РАДО, РАНО ЗА ВОДА

(народна)

- Не оди, Радо, мари, рано за вода, 2 рано за вода на турски чешми.	Те искат, Радо, мори, тебе да земат, 2 тебе да земат, да те потурчат.
Тамо те чакат, Радо, до трима турци, 2 до трима турци, трима ергени.	- Я съм си мома, мамо, мома българка, 2 на турчин вера, вера не давам!

Я СИ ПРИДИ, БЕЛО ЛЕНЧЕ

(македонска народна)

- Я си приди, бело Ленче, по каде мен,
да ти видим, бело Ленче, кафтанчето!

- И да видиш, као Косте, файда нема,
купи ми го друг, као Косте, кафтанчето.

- Барем да видим, бело Ленче, църни очи,
църни очи, бело Ленче, гайтан вежди.

- Църни очи, као Косте, продадени,
продадени, као Косте, послъгнчени,

я не кя те, као Косте, у старини
на наше ден, као Косте, люба ше те.

ЦВЕТА, МОМА ХУБАВА

Цвета, мома хубава сълзи рони, сама се пита:
- Защо, Димчо, ти да не дойдеш мене да вземеш? | 2
Нали ти рекох, Димчо бе, само мене верно да любиш?

Всичко давам, ой, лудо-младо, само се върни.
Нали си знаеш, Димчо бе, твоята майка мене не сака. | 2
Всичко ти давам, ой, лудо-младо, при мен да дойдеш!

ЕЛЕНО МОМЕ, ЕЛЕНО

Елено моме, Елено,	еленините очички,
Елено моме, Елено,	те струват шепа жълтички!
от чорбаджийско колено,	Ах, Елено моме, Елено,
от чорбаджийско колено!	не гази сено зелено!
Ах, Елено моме, Елено,	Ще са го момци косили,
от чорбаджийско колено!	ще са го момци косили
Еленините очички,	и млади булки пластили,

и млади булки пластили.
Ах, Елено, моме Елено,
от чорбаджийско колено,
ах, Елено, моме Елено,
от чорбаджийско колено!

ИЗЛЕЗ, РАДЕ, ИЗПРАТИ МЕ

(народна)

Излез, Раде, излез, изпрати ме,
оти я ке одим много надалеко, ой, Радо бе! | 2

Тебе, Раде, жална те оставам
при моята майка и при моя татко, ой, Радо бе! | 2

Не мой, Раде, ти за мен да жалиш,
каде и да ида все за теб ке мисля, ой, Радо бе! | 2

Кажу, Раде, що ли да ти купа,
що ли да ти купа от страна далечна, ой, Радо бе! | 2

ПОЛЕГНАЛА Е ТУДОРА

(народна)

Полегнала е Тудора, мома, Тудоро, Тудоро,
под дърво, под маслиново, мома, Тудоро, Тудоро,
повея ветрец горненец, моме, Тудоро, Тудоро,
откърши клонка маслина, моме, Тудоро, Тудоро,
че си Тудора събуди, моме, Тудоро, Тудоро.
А тя му се люто сърди, моме, Тудоро, Тудоро:
- Ветре ле, ненавейко, моме, Тудоро, Тудоро,
сега ли найде да вееш, моме, Тудоро, Тудоро,
сладка си съня сънувах, моме, Тудоро, Тудоро,
че ми дойде първо либе, моме, Тудоро, Тудоро,
и донесло първа китка, моме, Тудоро, Тудоро,
а на китка - златен пръстен, моме, Тудоро, Тудоро!

ЕЛЕНКЕ ПИЛЕ

Еленке пиле, Еленке джанъм,
изведи ми коня, леле, коня шарколия, | 2
изведи ми коня, леле, коня шарколия,
ази ке отида, либе, у Пирин планина,
ази ке да ода у Пирин планина,
тамо ке намерим, либе, верна ми дружина, | 2
със душмани, либе, силите ще мерим,
на родина свята свобода ще дарим.

ЕЛЕНКЕ, ПИЛЕ, ИЗВЕДИ МИ КОНЯ

- Еленке, пиле, Еленке, джанъм,
изведи ми коня Шарколия,
оти ке ода много надалече,
много надалече, чак у Цариграда! | 2
Ръчай и поръчай какво да ти купя,
какво да купя я от Цариграда -
дали писмо сакаш, дали пари искаш | 2
или мене сакаш при теб да се върна!
- Писмото се кине, парите се арчат,
само тебе сакам при мен да си дойдеш!

ПОМНИШ ЛИ, ЛЕНЧЕ, ЗНАЕШ ЛИ

Помниш ли, Ленче, знаеш ли,
кога се двамка любехме,
кога се двама любехме, | 2
какви си думи думяхме.

Който се по-пръв ожени,
три годин болен да лежи,
три годин болен да лежи, | 2
на четвъртата да стане.

Над вода ли ги думяхме,
та вода ли ги отнесе,
над огин ли ги думяхме | 2
и огин ли ги изгори?

Ако ме, Ленче, не вземеш
къораво, Ленче, да ходиш,
бели дувари да пипаш | 2
и пак за мене да питаш.

На сламка да се подпираш
и тя да ти е возежка,
през пърстен да се провираш | 2
и той да ти е возширок.

МАРИ ЛЕНЧЕ

Мари, Ленче, бре, пиленце, видиш ли я ти
мъглата на планината, дето си стои -
ту се вдига, ту напада всеки ден и час,
тъй играй сърце по тебе, пиле шарено!

Един ден да те не видя, чуваш ли ме ти,
мене се чини година, пиле шарено,
два деня да те не вида, душо галена,
мене се чини две годин, пиле шарено.

Айде, бре, Ленче, айде, бре, душо, да се земеме,
ти за мене, я за тебе, абре, машалла,
нек се пукат, нек се вайкат моите душмани,
моите душмани, Ленче, твоите душманки!

ОТВОРИ МИ, ЛЕНЧЕ, ВРАТАТА

Отвори ми, Ленче, вратата,
цигара да си запаля,
цигара да си запаля,
две думи да ти продумам. | 2

Ако ме, либе, не вземеш,
ази гората ще хвана,
ази гората ще хвана,
хайдутин либе, ще стана! | 2

И двете да са любовни,
любовни, още отровни,
тежки са като камъни, | 2
остри са като ножове. | 2

Да се нарадват вашите,
вашите, още нашите,
и пусти, върли душмани, | 2
що искат да ни разделят! | 2

МЕТНАЛО ЛЕНЧЕ ЯБЪЛКА

(народна)

Метнало Ленче ябълка,
метнало и наричало:
- На кого падне ябълка,
за него ще се ожения! | 2

Ябълка падна на старец,
старец се много зарадва,
засука мустак нагоре,
поглади брада надолу. | 2

Викнало, Ленче, да плаче:
- Олеле, Боже, що стана,
какво ке правим тоз старец? | 2

Майка на Ленче думаше:
- Я, мълчи, Ленче, не плачи,
дървари в гора ке идат | 2

и ние старец ке пратим -
дано го вълци разкъсат,
дано го мечки изядат! | 2

Дървари от гора си идат,
нашият старец най-напред,
на рамо дърва носеше,
мечка за ухо водеше. | 2

ЗНАЕШ ЛИ, ЛЕНЧЕ, ПОМНИШ ЛИ

Знаеш ли, Ленче, помниш ли,
кога се двамка любехме -
гора и вода по спеха, | 2
а ние двама не спехме. | 2

Нощем по бахчи ходехме,
вишни, череша берехме,
на една клонка седяхме, | 2
вишни, череша беряхме. | 2

На една клонка седяхме,
у една пазва туряхме,
у една пазва туряхме,
едни си думи думахме, | 2

че сме си лика-прилика
като два стръка иглика,
като два бора у гора,
като два вола в ярема. | 2

ПОДАЙ МИ, ЛЕНЧЕ, ТАМБУРАТА

(народна)

Качи се, Ленче, на одре,
подай ми пуста тамбура!
Ох, леле, леле, Ленче бе,
сърцето ми го, Ленче, изгори! | 2

Та да ти, море, Ленче, посвиря,
сърцето да ти, море, отворя!
Ах, леле, леле, Ленче бе,
по тебе, море, Ленче, ке умра! | 2

Ти да ми, море, Ленче, поиграш,
очите да ми, Ленче, напълниш!
Ах, леле, леле, Ленче бе,
гориш ме, гиди, Ленче, на сърце! | 2

ЛЮЛЯЛА Е ЯНКА

(народна)

Люляла е Янка булино детенце,
хем го е люляла, хем го е люто клела: | 2

- Дано даде Господ, булино детенце,
днес да те люлея, утре да жалея! | 2

Че не ме остави на хоро да ида,
на хоро да ида, с либе да са вида! | 2

РАЗЛЮЛЯЛА СЕ ИРИНА

Разлюляла се Ирина, гиди, анъм, джанъм,
сред море на два каика, | 2

море се дига, играе, гиди, анъм, джанъм,
ту пее, нещо да знае. | 2

На брего овчар стоеше, гиди, анъм, джанъм,
па на Ирина думаше: | 2

- Недей се люлей, Ирино, гиди, анъм, джанъм! -
Ирина падна в морето. | 2

Овчар си стадо остави, гиди, анъм, джанъм,
бързо се хвърли в морето, дано Ирина извади. | 2

Ирина мома дяволка, гиди, анъм, джанъм,
тихо до брега доплува и на овчар се присмея. | 2

МИЛКАНО МОМЕ, МИЛКАНО

Милкано моме, Милкано, ооо,
чувай що вели, моме, баш бея, ааа: | 2
- Чифлика ще си, мори, продадем,
тебе, Милкано моме, да земем! | 2

Милкано моме, Милкано, ооо,
чувай що вели, море, баш Георги, иии: | 2
- Кончето ще си продадем -
тебе, Милкано моме, да вземем! | 2

ЗАДАВИЛА СЕ ГЕРГАНА

Задавила се Гергана на тихи бели Дунава. Отишла ризи да пере, да пере и да простира. Мътен си Дунав дотече, та ѝ прането отвлече. Заплака мома Гергана: - Какво ке кажа на мама?	2	Отде я дочу пастирче, мътен си Дунав нагази, че си прането извади, па на Гергана продума: - Не плачи, моме Гергано, не рони сълзи напразно, занес си дома прането, па кажи всичко на майка!	2
---	---	--	---

ИЗКАРВАЙ, ГАНО, ГОВЕДАТА

Провикнал се е Никола
от връх от Стара планина,
от връх от Стара планина,
от Игликина поляна:

- Изкарвай, Гано, говедата,
вашите, Гано, нашите,
чичови брези биволи,
да ида да ги продадем,
дано ти сърце откупим!

Гана Никола думаше:
- Либе Николо, Николо,
сърце за пари не давам,
сърце за сърце сменявам!

- Изкарвай, Гано, говедата,
чичови брези биволи!

РОСИЦЕ, МАРИ, ХУБАВА

(народна)

- Росице, мари, хубава, кайно си тропкаш хорото,
кайно си тропкаш хорото, най си ли тропкаш платното?
- Юначе лудо и младо, юначе лудо и младо,
яйно си тропкам хорото, майка ми тропка платното.
- Росице, мари, хубава, Росице, мари, хубава,
кайно си миеш лицето, кайно си миеш сахани?
- Юначе лудо и младо, юначе лудо и младо,
я си мием лицето, майка ми мие сахани.
- Росице, мари, хубава, Росице, мари, хубава,
кайно си вежди такмиеш, тъй вити вежди гайтани?
- Юначе лудо и младо, юначе лудо и младо,
я си вежди такманим, майка ми реши тасмана.

ВЪРНИ СЕ, ЛИБЕ МАРИКЕ

- Върни се, върни, либе Марийке,
не идвай подир мен,
че тамо има гора зелена,
не можеш я мина!

- На пойна птичка ще се направя
и ще я премина,
и пак при тебе, либе, ще дойда,
аз вечно съм твоя!

- Върни се, върни, либе Марийке,
не идвай подир мен,
че тамо има море дълбоко, | 2
не мож го премина!

- Върни се, върни, либе Марийке,
не идвай подир мен,
че ази имам майка-пиперка, | 2
не можеш я търпя!

- На мряна риба ще се превърна
и ще го премина,
и пак при тебе, либе, ще дойда, | 2
аз вечно съм твоя!

- Твоята майка - люта пиперка,
ази съм шишерка,
и пак при тебе либе ще дойда, | 2
аз вечно съм твоя!

СЕСТРО ЛИЛЯНКО

(народна)

Сестро Лилянко, Лилянко,
я снощи ходих, сестро ле,
на Стамбул, на Едикуле, | 2
на Едикулско механче.
Та там си найдох, заварих,
Вълчан ми баш хайдутина -
печено агне ядеше, | 2
и руйно вино пиеше.

Той не ме Вълчан почерпи,
ами ме Вълчан попита:
- Ожени ли се сестра ти, | 2
сестра ти, мома Лилянко,
ли още ходи лефтера,
лефтера и неоглавена.
Ако ми ходи лефтера, | 2
да ѝ изпратя, изпратя

два юза жълти жълтици,
три юза ситен маргарит
да ниже бела Лилянко, | 2
да ниже, да се наниже,
да носи, да се наноси,
да знае, още да помни, | 2
че има любе хайдутин.

СТАНЧИЦЕ, ТРЕПЕРУШЧИЦЕ

(родопска)

- Станчице, треперушчице, ду ду,
оти ти трепка крилцето, ду ду,
дали го вятър дуйнува, ду ду,
или го роса роснува?
- Юначе лудо и младо, ду ду,
нито го вятър дуйнува, ду ду,
нито го роса роснува, ду ду,
най си ми трепка за тебе, ду ду,
двяминка да се взомнеме.
- Станчице, треперушчице, ду ду,
как да се двяминка взомнеме, ду ду,
га си още мутичка, ду ду,
нима мощ коща да въртиш, ду ду,
нима мощ чедо да гледаш, ду ду?
- Юначе лудо и младо, ду ду,
и пиленца са мутички, ду ду,
сами си вият гнездата!

НА РАЙКА ДОШЛИ СГОДНИЦИ

На Райка дошли сгодници, | 2
сгодници и годежници -

дават я мама и тате, 2	Аз му се, мамо, не вричах, 2
само го Райка не тачи. 2	сега бях му се поврекла, 2
Райка на мами си дума:	змейно на война отиде. 2
- Сгодиш ме, мамо, жениш ме, 2	Водили са се, водили 2
ала ме, мамо, не питаш, 2	тъкмо ми цяла година, 2
жена ли ще се, неща ли! 2	мъжка си рожба добили. 2
Мене ме, мамо, змей люби,	Райка по двори шеташе, 2
змей люби, майко, змей лъже, 2	тихо песен си пееше, 2
от мъничка ме залюби, 2	със злат се ръжен подпираше, 2
от половина година. 2	златни пеленки переше. 2

НЕВЕНО МОМЕ, НЕВЕНО

Невено моме, Невено, последно писмо ти пиша,
сърце ми плаче, ридае по тебе, мила Невено!
Помниш ли, помниш, Невено, кога се с тебе любехме,
какви си думи думахме, каква си клетва дадохме? | 2

От любов кой се откаже, лъжлива клетва кой даде, | 2
дано го Господ накаже, дано го чумата прокаже!

Снощи си писмо получих от твойта дружка Милена,
от нея, мила, научих за твойта черна измяна. | 2
А сега, мила Невено, едно ще Бога да моля -
дано ми Бога помогне - клетвите да ни се сбъднат! | 2

ЩО СИ НАТЪЖЕНА

Либе, първо либе Стано, що си толкоз натъжена, дали пари немаш, Стано, 2	Аз си пари имам, либе, много тайни зная, сал едно си немам, либе, 2
или ти е друго нещо.	страдам от сърце по тебе!

МИЛЕНО МОМЕ, МИЛЕНО

Милено моме, Милено, последна песен ти пея,
последна песен ти пея и друга няма да пея. | 2

Проклетата да е майка ти, дето ни двама раздели,
дето ни двама раздели, мене и тебе сомрази. | 2

Аз тази вечер ще дойда, две думи да си продумам,
две думи да си продумам, последно "сбогом" да вземем. | 2

Милено моме, Милено, помниш ли, либе Милено,
кога се двама любехме, какви си думи думахме? | 2

ОТИШЛА ЛАЛКА НА ЛОЗЕ

Отишла Лалка на лозе, Лалке, ма Лале, мари, Пенчова. 2	Хукнала Лалка да бега, Лалке, ма Лале, мари, Пенчова. 2
Нещо изскочи низ лозе, Лалке, ма Лале, мари, Пенчова. 2	Че я настигна овчарче, Лалке, ма Лале, мари, Пенчова. 2

ЛАЛЕ ЛИ СИ, ЗЮМБЮЛ ЛИ СИ

Що заспа млади челебия,
та не видя какво чудо помина.
Лале ли си, зюмбюл ли си, гюл ли си? | 2

Та поминая дор два, дор три млади овчара,
че отидоя на седянка.
Лале ли си, зюмбюл ли си, гюл ли си? | 2

Първи носи вакло агне да колят.
Лале ли си, зюмбюл ли си, гюл ли си? | 2

Втори носи руйно вино да пият.
Лале ли си, зюмбюл ли си, гюл ли си? | 2

Трети носи мерджанка да свирят.
Лале ли си, зюмбюл ли си, гюл ли си? | 2

ДА ТИ КУПИМ КОЛАН ГЕРДАН

Да ти купим колан-гердан, ох, леле, леле, моме Коцано, ох, леле, леле, що ти приляга. 2	Да се чудат душманите, ох, леле, леле, моме Коцано, ох, леле, леле, моме хубава. 2
---	--

Да го носиш на белото гърло, ох, леле, леле, на бело гърло, ох, леле, ще ти приляга. 2	И моите, и твоите, ох, леле, леле, моме Коцано, ох, леле, леле, изгорях по теб. 2
--	---

ЗАМРЪКНАЛА ЯНА

Замръкнала Яна в гиздава премяна
край голяма нива, рохкава, ронлива.
Змей край Яна мина и на Яна дума,
Яна змея моли, горещи сълзи рони:
- Ах, пусни ме, змею, дома да си ида,
дома да си ида, майка да си вида.

Мойта стара майка девет годин стана,
черна кърпа носи, мене жалба жали!
Мойте седем братя все кавали носят,
все кавали носят, ала с тях не свирят,
все кавали носят, ала с тях не свирят,
мене жива жаят - Яна хубавица.

ТРЪГНАЛА Е РУМА, РУМИНА МОМА

Тръгнала е Рума, румина мома, 2 тръгнала е рано, рано за вода. 2	Снощи на мегдано татко ти каза: 2 "Като Рума нема ни в Станимака. 2
Срещнала жътвари с шарена торба, 2 те на Рума думат, румина мома: 2	Бела и цървена като ябълка, тънка и висока кат тополчица." 2
- Къде си тръгнала, румина мома, 2 толкоз рано, Руме, рано за вода? 2	Тръгнала е Рума, румина мома, 2 тръгнала е рано, рано за вода. 2
Садовски ергени конете пасат 2 и се канят, Руме, тебе да крадат. 2	Срещнала жътвари с шарена торба, 2 те на Рума думат, румина мома. 2

ТАЯ ВЕЧЕР

(народна)

Тая вечер, стара майко, хич не съм весела, а бре, майко, хич не съм весела. 2	Хич не съм весела, стара майко, че ми либето нема, нема го да дойде! 2
---	--

То си е бегало, майко, много надалече, | 2
много надалеко, майко, пари да спечели,
пари да спечели, бре, майко, кукия да направи. | 2

Кукия да направи, майко, | 2
мене да ме вземе,
мене да ме вземе, майко,
двама да живеем! | 2

СЕДНАЛА Е ЯНА

Седнала е Яна, милна ми Яно,
седнала е Яна, пуста ми горо,

На гергев да шие, милна ми Яно,
на гергев да шие, пуста ми горо!

накрай на разклона, милна ми Яно,
накрай на разклона, пуста ми горо!

Хем шие, хем плаче, милна ми Яно,
хем шие, хем плаче, пуста ми горо!

ЗАПЕЙ МИ, ДОБРО

(народна)

Запей ми, Добро, запей ми
от едно гърло - два гласа,
тъгтите, Добро, разсей ми, | 2
че снощи писмо довтаса. | 2

Писмото дума и казва -
ще стане време размирно,
ще писнат деца на пазви | 2
и майки клетки робини. | 2

Запей ми, Добро, запей ми!
Сърце ми песен жадува,
тъгтите, Добро, разсей ми, | 2
песента сладко лекува. | 2

МАГДАЛЕНКЕ, ДОМА ЛИ СИ

- Магдаленке, дома ли си,
дома ли си, сама ли си?
- Не съм сама, първо либе | 2
не съм сама, мама е тук. | 2

- Либе мое, първо либе,
бяло лице потъмняло,
бяло лице потъмняло, | 2
църни очи погрозняли. | 2

Я излези, Магдаленке,
я излези на портата,
да ти видя, бело лице, | 2
бело лице, църни очи! | 2

Мойта майка - зла мащеха,
зла мащеха, зла душманка
не ме пуска да изляза, | 2
с тебе, либе, да се видя. | 2

ИРИНКА И СЛАВЕЙЧЕ

Облагала се е Иринка,
Иринка, мома хубава,
със едно пиле славейче
да пеят, да се надпяват -

ако Иринка надпее,
на славей крилца да реже,
крилцата до раменцата,
крилцата до раменцата.

ако я славей надпее,
Иринка коса реже,
Иринка коса реже,
косата досам главата,

Пеяли, що са пеяли,
славей си песни свършава,
Иринка песни не свършва
и все по-нови започва.

Славей си плаче, говори:
- Мари, Иринко хубава,
сичко що искаш, Иринко,
я всичко ке ти набавя,

всичко що искаш, Иринке,
я всичко ще ти набавя,
само ми крилца остави,
крилцата до раменцата.

САКА РАДА

Сака Рада враг Мемия,
леле Раде, бело Раде,
Рада му се род казува,
он си Рада не верува,
па си сака бела Рада.
Далек Рада забегнала,
далек, далек, дури Разлог,
па се чуди враг Мемия,
що да чини, що да прави,
как да земе бела Рада.
Па на леля отговаря:
- Леле, лельо, мила лельо,
научи ме що да чина,
що да чина, що да правя,
как да зема бела Рада?
А леля му отговаря:
- Таком Бога, враг Мемия,
и това ли сам не знаеш -
не брочи се три месеца,
пущи брада до пояса,
не стрижи се три месеца,
пущи коса до пояса,
земи руо калугерско,
тури капа калугерска,
па си иди дури Разлог,
дури Разлог, град голями.
Послуша я враг Мемия -
не брочи се три месеца,
зема руо калугерско,

тури капа калугерска,
па си ойде дури Разлог,
дури Разлог на чешмата,
на чешмата при момите,
па на моми отговаря:
- Таком Бога, малки моми,
коя мома Рада викат,
нейна макия болна лежи,
болна лежи, ич не може.
А Рада му отговаря:
- Почекай ме, калугерче!
Почека я калугерче,
поведе я през горите,
па на Рада отговаря:
- Таком Бога, бела Радо,
да е тука враг Мемия
що ке чиниш, що ке правиш?
А Рада му отговаря:
- Таком Бога, калугерче,
да е тука враг Мемия,
ще се бодем с влашко ноже,
имам гласи - ке си викам,
ке си викам, ке се борим!
Прегърна я калугерче,
прегърна я, целуна я,
па на Рада отговаря:
- Викай, Раде, с тънки гласи,
боди, Раде, с влашко ноже,
я сам си враг Мемия!

МИЛКЕ ЛЕ, МИЛКЕ

Милке ле, Милке байнова,
нещичко ще те попитам:
- Що не ме, Милке, похвалиш,
на ваш'та мома комшийка,
на ваш'та мома комшийка?
- Бате ле, бате Иване,
как да те, батя, похваля,
где има мома хубава,
все ще е наша роднина,
где има мома грозница,

тя не е наша роднина.
- Милке ле, Милке байнова,
и туй ли да те науча -
я стани рано в неделя,
гладко се, Милке, нареши,
че вземи стомни шарени,
за вода Милке да идеш.
Като си вода наливаш,
в извора, Милке, погледни,
която мома там видиш

батю ти нея ще вземе.
Дълбока вода брод нема,
широко поле глед нема,
хубава мома род нема,
ергенин човек грех нема!

РУСКЕ ЛЕ, РУСО МОМИЧЕ

Руске ле, русо момиче -
собрала Руска седенка
сред село, Долна махала,
сите ѝ моми дойдоя,
до сека мома и момче,

до Руска бежа троица,
троица, все любовници,
първия дума, продума,
втора ѝ китка даваше,
трети ѝ пръстен даваше.

Добре ги Руска проклела:
- Който ми китка грабеше,
кат нея да си изсърне,
който ми пръстен даваше,
низ него да се провира!

ОТКРАДНАТА ГЕНА

Заспала е малка мома,
малка мома, герой Гена,
заспала е у градинка,
у градинка, под калинка.
Издебнали я сеймени,
па изнесли мома Гена,
па изнесли мома Гена,
я изнесли през дувари:
Трепна Гена, събуди се,

па се виде в чужди ръце,
па се виде в чужди ръце,
чужди ръце и сейменски.
Помоли се мома Гена,
та поиска малко ножче,
да разреже жълта дюла,
да накваси кипра уста.
Не разрежа жълта дюля,
а убоде клето сърце!

СЕЩАЙ СЕ, МОМЕ ЦВЕТО

- Сещай се, моме Цвето, сещай се,
защо у вази, Цвето, дойдохме
и китка цвете, Цвето, вземахме!
- Сещам се, лудо-младо, сещам се,

сещам се, но съм, лудо, мъничка.
- Като си, Цвето, още мъничка,
що ти е китка, моме, на глава
и колан сърмен, моме, на кръста?

СЪБУДИ МЕ, МАМО, СЛЪНЦЕ КАТ ИЗГРЯВА

Събуди ме, мамо, слънце кат изгрява,
слънце кат изгрява, славей кат запява!

Лъчите небесни мене ще огреят,
славейкови песни скърби ще разреят.

Искам да погледам лъчите небесни,
искам да послушам славейкови песни.

На полето, мамо, сам да си порея,
сам да си порея, сам да си попея.

МАЙКА НА СТОЯН ДУМАШЕ (народна)

Майка на Стоян думаше:
- Стояне, сине Стояне,
я впрегни брези биволи,
изори бащини черни угари,
па посеј ги с бяла пшеница,
със бяла пшеница загорка,
да напълним наесен хамбари,
хамбари, синко, чували.

Стоян на майка си дума:
- Хубаво, мале, говориш,
ала се, мале, срамувам
със крави оран да правя.
Аз ще се, мале, запиша
в нашето ново ТеКеЗеСе,
тракторист, мале, ще стана,
дълбока оран ще правя!

ЛИЛЯНО, ЛИБЕ ЛИЛЯНО

(народна)

- Лиляно, либе Лиляно, я излез, либе, на порти, я излез, либе, на порти, две думи да си продумам!	2	- Иди си, Георги, иди си, Лиляна - болна легнала, Лиляна - болна легнала и не може да стане.	2
Не е излезла Лиляна, най е излезла майка ѝ, най е излезла майка ѝ и си на Георги думаше:	2	- Недей го лъга, мамо бе, аз съм си Георги любила, аз съм си Георги любила за него ще се ожена!	2

МОМЕ ИРИНО

(народна)

- Недей, недей, моме Ирино, не идвай при мене,
че при мене има трева висока - не мож я премина. | 2

- Я ке се престора на люта змия и пак при тебе ке дойда,
трева ке премина, при тебе ке дойда, вечно твоя ке бида! | 2

- Недей, недей, моме Ирино, не идвай при мене,
че при мене има вода дълбока, не мож я премина! | 2

- Я ке се престора на мрена риба и пак при тебе ке дойда,
вода ке преплувам, при тебе ке дойда, вечно твоя ке бида! | 2

- Недей, недей, моме Ирино, не идвай при мене,
че сега при мен е мойто първо либе със мъжко дете у ръце. | 2

- Я ке се престора на църна чума и пак при тебе ке дойда,
жена ке умориме, чедо ке отгледаме, вечно твоя ке бида! | 2

ЛИЛЯНА ПЛАТНО БЕЛЕШЕ

Лиляна платно белеше край охридските извори, отдолу идат винари, винари белограждани, а Лиляна им говори: - Винари белограждани, покрай карайте кервано, да не ми платно сгазите, че ми е платно даровно за свекър и за свекърва,	за девер и за етърва. А винари ѝ говорят: - Лиляно, бела българко, ако ти платно сгазиме, със вино ке ти го платиме, със вино ке ти го платиме и люта бистра ракия. - Не ви го сакам виното, най ви го сакам младото, най ви го сакам младото,
--	---

що напред тера кервано!
- Младото ни е сгодено,
за сватба вино караме,
за сватба вино караме,
в неделя ке го жениме!

РАДА ВОЙВОДА

(народна)

Излязла е бела Рада на планина,
та побила три байрака.

Първи - зелен, втори - червен, а пък трети - бяло сукно. | 2
Провикна се до три пъти, събрала е триста души,
триста души, отбор момци, отбор момци, все юнаци. | 2

- Ой ви, вази, тристамина, тристамина, отбор момци,
наберете сухи дърва, направете буен огън,
откраднете шаро агне, не колете, не дерете, | 2
отсечете глогов ръжен, не кастрете, не острете,
живо агне натъкнете, тъй го живо припечете. | 2

Огън тлее, агне блее, бела Рада песен пее,
песен пее, отговаря:

- Ой ви, вази тристамина, тристамина, отбор момци,
който търпи тези мъки, той да върви с бяла Рада!
Замръкнала с тристамина, осъмнала с тримамина. | 2

ДИГНИ СИ, МОМЕ, ОЧИТЕ

По И. Аргиров

- Дигни си, моме, очите, да видим плакала ли си, да видим плакала ли си, да видим тъжило ли си.	- Ей, защо да плача, момче бе, свършия ли се ергени, ей, свършия ли се ергени, кат тебе млади бекяри!
--	--

- Ай, мала моме хубава,
не се свършия ергени,
не се свършия ергени,
ни мали моми хубави.
Ей, не се свършия ергени, | 2
ни мали моми хубави.

АХ, КЪДЕ Е МОЙТО ЛИБЕ

Ах, къде е мойто либе,
дали мисли то за мене?
Я за него съм родена
и за него ще да умра.

Ний, когато бяхме с тебе,
ти пред мене се кълнеше,
ако, либе, те излъжа,
по-добре е да умра.

Коленичих аз пред него
и със сълзи на очи:
- Кажи, кажи, първо либе,
коя друга любиш ти?

Ах, блазе му на душата,
който люби верно либе -
той безценен камък носи
и е верен чак до гроба.

ЯНЧЕ ЛЕ, МИЛЧО ЛЕ

Изяснило се небето,
Милчо войводо, войводо,
изпарила се земята,
секакво цвете цъфнало,
най-много ружа алена

и тая лоза винена.
Под лоза Милчо седеше
и се на Бога молеше:
- Боже ле, мили Божице,
ако се с Янка не земем,
по Янка золви да поят,
по мене сестри да плачат.
Не са се с Янка земали -
по Янка золви появили,
по Милчо сестри плакали
и попове са пеяли.

ВЕЧЕРАЛО ЛИ СИ

- Вечерало ли си, Раде, леле,
вечерало ли си,
дал си вечерало, Раде, леле,
дал си агне яло,

дал си агне яло, Раде мори,
дал си вино пило?

- Нито съм си вечерало, леле,
ни съм си агне яло,
нито съм си агне яло, леле,
нито съм си вино пила,

та съм наплакало, леле,
два филджана сълзи,
та сам ги турила, леле,
там, на пенжерето,

снощи съм седяло, леле,
и съм плакало,
и съм плакало, леле,
сълзи съм сбирало,

та сам ги покрила, леле,
с тая тънка кърпа,
па минало, леле, едно лудо-младо,
кърпа ми земало, сълзи разсипало.

ТЕБ ТЕ НЯМА, ЛИБЕ ЛЕ

(народна)

Снощи вечер на мегдано видях те, либе ле,
теб те чакам да ми дойдеш, ще те чакам, либе,
теб те няма, либе ле, теб те няма, джанъм,
каде ходиш, душо бе, що ли теб те няма?
Твойте дружки до една дойдяха, либе ле,
теб те няма да ми дойдеш, либе ле,
теб те няма, джанъм,
що ли мислиш, душо бе, що ли теб те няма?
Седенката на развала хванахме, либе ле,
ти не дойде, де ли беше, що не дойде, либе,
що не дойде, либе ле, що не дойде, джанъм,
друго либе залюбих, а все теб те няма!

МОМА ДЖИЛЯНА

(народна)

Тръгнала мома Джиляна,
Джиляна една на мама,
рано на пазар да иде
на Струга града голяма. | 2

Край пътя, мамо, вървяха, | 2
два момка, два ергенаша,
като Джиляна видяха, | 2
един си други думаха: | 2

- Коя е тая българка,
 българка, бяла тракийка,
 дете е толкоз хубава,
 хубава, холан, гиздава! | 2
 Очи ѝ - черни череша,
 вежди ѝ - вити гайтани,
 на хубост да се нагледаш,
 на гиздост да се нарадваш! | 2
 Мама Джиляна думаше:
 - Джиляна, една на мама,
 недей се много пременя
 да не те момци откраднат - | 2
 ти си на мама едничка, | 2
 едничка, още мъничка! | 2

ПЕНА ГОВОРИ НА ДРУЖКИ

Седе седянка, що седе, почнала да се разтура, кой с кого ще си отива, кой със брата, кой с побратима. 2	- А тизе, Пено, със кого, със кого ще си отиваш? Пена на дружки говори: - Дружки ле, верни, сговорни, 2
--	--

що ви е вази за мене,
 ето, Никола при мене,
 ето, Никола при мене,
 рамо до рамо седяхме,
 рамо до рамо седяхме,
 любовни думи думахме. | 2

Никола ще ме заведе
 до наш'те порти високи,
 до наш'те порти високи,
 до наш'те двори широки. | 2

ЗЕМИ МЕ, РАДО, ЗЕМИ МЕ

(народна)

Земи ме, Радо, земи ме, моме, ние сме хора много богати, имаме, Радо, седем овчици, четири са чужди, три не са наши. Земи ме, Радо, земи ме, моме, ако не ме земеш, Господ да те земе! 2 Ние сме, Радо, дор трима братя, 2	дор трима братя с една кошуля, едни я свлича, другия навлича, я третия умря и я отвлече. Земи ме, Радо, земи ме, душо, със мене Радо, нема да патиш, у нашата къща със трън да влачиш, 2 па нема, Радо, що да закачиш. 2
--	--

МАРА ВРАЧАНКА

Мара врачанка, Мара врачанка, Мара врачанка, Мара врачанка овчарин залюби. 2	Мара стоеше, Мара стоеше, Мара стоеше, Мара стоеше пред огледалото. 2
--	---

Брат ѝ не дава, брат ѝ не дава, брат ѝ не дава, брат ѝ не дава овчарин да люби. 2	Руса си коса, руса си коса, руса си коса, руса си коса Мара решеше. 2
---	---

ТРЪГНИ, МОМЕ

Тръгни, моме, тръгни, тръгни, по-нагоре,
тръгни по-нагоре през широко поле,
през широко поле у зелена гора,
в зелената гора там да се полюбим,
в зелената гора, дето славей пее,
дето славей пее, пее и говори:
- Ой, вий, луди-млади, страстно се любете,
страстно се любете, с любов се земете,
че живота кратък бързо преминава,
сал спомена едничък от любовта остава.

МОРИ, МОМЕ

- Мори, моме, малка моме, като седиш на два друма, не видя ли кон да мине, кон да мине шестокраки? 2	Първи синджир, бре, юначе - млади булки хубавици, втори синджир, бре, юначе - 2
- Не видяла съм, юначе, кон да мине шестокраки, най-видяла съм, юначе, 2	малки моми красавици, трети синджир, бре, юначе - млади момци, все ергени, отминаха, заминаха 2
три синджира бели роби. 2	и "добър път" си пожелаха. 2

МОМА ПЛАТИНКА

Какво е чудо станало, море, низ това село голямо, низ това село голямо, леле, 2	Ази си Плътна полюбих, море, и си я дома отведох, залюбих и дома отведох, мари, 2
на тая бела Платинка.	из тая крива пътечка.

Майка по нея окаше, леле:
"Върни се, върни, Платинко!

Върни се, върни, Платинко, леле,
бубайко ти се разболя,
бубайко ти се разболя, леле, | 2
а и аз ще болна да легна!"

- Моя ле мале, мамчинко, леле,
аз не съм мома Платинка,
аз не съм мома Платинка, леле, | 2
най съм си младо невесте.

АЙДЕ, КАТЕ, ДА СЕ ЗЕМЕМЕ

- Кате, море, лично девойче, айде, море, да се земеме! - Како, море, ке се земеме, 2	ако си пари немаме, ако си пари немаме, барем си любов имаме!
като си пари немаме? - Кате, море, лично девойче,	Щом си любов имаме, 2 любовта е имане.

МОМНЕ ЛЕ, МАРИ ХУБАВА

(родопска)

- Момне ле, мари хубава,
кой беше снощи у вази,
где беше снощи майка ти? | 2

- Момне ле, мари хубава,
аз ще ти питам ризкана,
ризкана право ще каже. | 2

- Юначе лудо и младо,
никой немаше у нази,
майка ми беше у нази. | 2

- Юначе лудо и младо,
ризкана беше свалена,
ризкана нищо не знае. | 2

- Момне ле, мари хубава,
аз ще да питам шамлика,
шамлика право ще каже. | 2

- Момне ле, мари хубава,
аз ще да питам коланче,
коланче право ще каже. | 2

- Юначе лудо и младо,
шамлика беше свалена,
шамлика нищо не знае. | 2

- Юначе, лудо и младо,
коланче беше свалено,
коланче нищо не знае! | 2

МЪКАТА НА ВЛЮБЕНИТЕ

Колко е мъчно, мале,
два млади да се залюбат,
два млади да се залюбат | 2
и после да се не земат
като ний двама с Марийка -
любим се тъкмо три годин,
любим се тъкмо три годин, | 2
три годин и три месеца.

Най-подире си отидох
Марийка да си посакам,
Марийка да си посакам, | 2
с Марийка да се соберем.
Майка ѝ дума продума:
- Върни се, Кольо, върни се,
върни се, Кольо, върни се, | 2
Марийка не е за тебе!

КАЖИ, ЯНКЕ, КАЖИ, КЕРКО

- Кажи, Янке, кажи, душо, кажи, мила керко,
та що си ми, мила керко, толкоз повехнала,
повехнала, мила керко, още потъмняла?
Дали ти е зла свекърва или пък свекъра,
или ти е либе верно или пък неверно?
- Кат ме питаш, мила майко, право ке ти кажа,
право ке ти кажа, майко, нема да те лажа -
нито ми е зла свекърва, нито зъл свекъра,
момче ми е будалия, още аджамия.
Всяка вечер, мила мале, все мома си лягам,
а пък сутрин, мила мамо, пак мома си ставам,
мъжка снага, мила мамо, аз не съм видяла,
та затуй съм, мила мамо, толкоз потъмняла,
потъмняла, мила майко, още погрозняла.

ВЪРБО ЛЕ, ВЪРБО

Върбо ле, върбо, върбо зелена,
защо си, върбо, клони повела, | 2
защо си, върбо, клони повела,
както съм ази глава навела? | 2
И ти ли жалиш за първа младост,
и ти ли жалиш за първо либе, | 2

и ти ли жалиш, върбо, кат мене,
и ти ли жалиш за твойта младост? | 2
Твоите листа, върбо ле, сестро,
пак напролетос ще зеленяят, | 2
моята младост, върбо ле, сестро,
не ще се нивга, никога върне. | 2

ВЛЕЛА ТОДОРА В ГРАДИНА

Влела Тодора в градина,
да си набере ран босилек,
да си набере ран босилек, | 2
ран босилек, мерудия. | 2

Не набрала ран босилек,
най завари лудо-младо,
най завари лудо-младо, | 2
лудо-младо неженено. | 2

Възседлало врана коня
и на Тодора думаше,
и на Тодора думаше: | 2
- Я, хайде, хайде, Тодоро, | 2
на стара майка отмена,
на стара майка отмена,
на стари татко премяна,
на братец вода студена, | 2
на мене радост голяма. | 2

НЕ НАСПА ЛИ СЕ, ЛИБЕ ЛЕ

Не наспа ли се, либе ле,
две вечери без мене,
две вечери без мене, | 2
на третата си дойдох, | 2
на третата си дойдох,
теб те нема у дома.
Ела си, либе, ела си, | 2
армаган ти донесох, | 2

армаган ти донесох,
от жълта дюла листата,
бело грозде с лозата! | 2
Ела си, либе, дойди си, | 2
армаган ти донесох,
я ке те найдем сред селото,
сред селото, на орото, | 2
ела си, либе, ела си! | 2

ВИЛА Е МОМА ЗЕЛЕН ВЕНЕЦ

Вила е мома зелен венец,
зелен венец у ливаде, | 2
ах, отде дойде лудо-младо,
че ѝ взема зелен венец. | 2

Айде, провикна се мало моме,
ай, провикна се от ливаде: | 2
- Ой, вие, мои девет браке,
ай, ванете го това младо. | 2

Нито го бийте, ни го бесете,
живо при мене го доведете - | 2
я да го бесим със руси коси
и да го стрелям със църни очи. | 2

ЗАЛЮБИЛ Е ДРУГА

Върбо ле, върбо, зелена върбо,
що си навела клони надолу, | 2
навела си ги като ази,
навела си ги като аз главата. | 2
Ще сплета венец от твоето листо,
ще съхна, вехна по първо либе, | 2
то ме намрази, то ме напусна,
залюби други, аз друга любя. | 2
Речица бистра там си течеше
и нейни сълзи безброй влечеше. | 2

МАЛКА МОМА ДВОРИ МЕТЕ

Малка мома двори мете,
хем ги мете, хем си плаче. | 2
Отдол иде младо момче
и на мома проговаря: | 2

- Абре, моме, малка моме,
като метеш, защо плачеш, | 2
защо плачеш, а не пееш,
както пеят други моми? | 2

- Абре, момко, млади момко,
как да мета и да пея, | 2
наш'те искат да ме женят
за друго момче в друго село. | 2

ПРОВИКНА СЕ ЯНА

Текст и музика: Б. Филчев

Провикна се Яна, Яна малка мома, Яна малка мома,
из гора зелена, при вода студена, при вода студена:
- Братко, мили братко, змия ми е влезла, змия ми е влезла,
змия ми е влезла у десната пазва, у десната пазва,
братко, мили братко, брѣкни я извади, брѣкни я извади!
- Яно, мила сестро, я без тебе мога, без рѣка не мога.
Провикна се Яна, Яна малка мома, Яна малка мома,
низ гора зелена, при вода студена, при вода студена:
- Либе, милно либе, змия ми е влезла у десната пазва,
у десната пазва, брѣкни я извади, брѣкни я извади!
- Яно, мила Яно, я без рѣка мога, без тебе не мога!
Не е било змия, а кемер жѣлтици, а кемер жѣлтици.
Провикна се Яна, Яна, малка мома, Яна малка мома,
низ гора зелена, низ гора зелена, до вода студена:
- Братко, мили братко, змия ми е влезла, змия ми е влезла,
змия ми е влезла у десната пазва, у десната пазва.

ФИЛИНКО, МОМЕ ФИЛИНКО

- Филинко, моме Филинко,
я излезни ми на пенджере,
да ти го видим лицето, | 2
на книга да го изписам,

на книга да го изписам,
оти войник ке одим!
Са ке ми трекне за тебе, | 2
книгата ке я отворам,

книгата ке я отворам,
лицето ти да го видим,
лицето да ти го видим, |
мерако да ми премине, | 2
снагата ти да я видим,
тѣгата да ми премине. |

ЛЕЛЕ, ТИХО МОМЕ, ТИХО

Седи Тиха у градина,
та си везе свиленица,
та си везе свиленица,
свиленица рѣкавете.
Долетая дивни юди,

дивни юди, самовили,
та тихо си говорят:
"Сите моми замѣглете,
замѣглете, запрашете,
Тихина майка поклонете,

да не види, да не плаче!"
"Вили ли, самодиви ли,
я съм си ваша, та ваша,
само ми, брайно, недейте,
че ми е брайно единак
у баща и у майчица,
кръщава мъжки дечица,
венчава млади невести!

МАРА НА ДВОРИ СТОЕШЕ

Мара на двори стоеше, в ръце си чедо държеше, в ръце си чедо държеше, дребни си сълзи ронеше, 2 дребни си сълзи ронеше, люто си майка кълнеше, люто си майка кълнеше, 2 кълнеше и проклинаше: 2	- Пукнала, майко, треснала, та що ме, майко, ожени, мойте другарки ош ходят 2 по разни друми широки, 2 ази си, майко, във къщи със малка рожба на ръце, със малка рожба на ръце 2 и с тежък камък на сърце. 2
--	--

ГАЛИШ МА, МОМНЕ ЛЕ

Галиш ма, момне ле, ни галиш, мари,
барем ме веднаж погледни, мари, | 2
със твоите чьорни очинки, мари, | 2
очинки да ги скиртосам, мари, | 2
на книжка да ги изпиша, мари, | 2

на майка да ги провода, мари, 2 да види майка, да знае, мари, 2 каква съм мома залюбил, мари, 2 на лице - бела, червена, мари, 2	на снага - тънка, висока, мари! Галиш ма, момне ле, ни галиш, мари, 2 барем ме веднаж погледни, мари, 2 със твоите чьорни очинки, мари! 2
---	--

ЗЬОМНИ МЕ, МОМНЕ ЛЕ

- Зьомни ме, момне ле, зьомни ме! | 2
- Как да те зьомна, юначе,
га немам мерак по тебе, | 2
га немаш коща градена | 2
и още двори широки? | 2
- Каде щем да летуваме, | 2
каде щем да зимуваме,
зьомни ме, момне ле, зьомни ме, | 2
летем ще да летуваме
в чостана гора зелена,
зиме щем да зимуваме, | 2
в равноно поле широко. | 2

КАЖИ МИ, МИЛНО ЛИБЕ

Кажы, кажы ми, милно либе, що ти душа сака теб? 2 Ако сакаш, и небето ке снесем и на тебе ке го донесем. 2	Само да знам, милно либе, кога мина покрай теб, 2 немой ти да забравиш, че те любя от сърце! 2
---	---

Нищо ти не сакам, мило либе,
мойта душа нищо не сака, | 2
само сака ти да си до мене,
да сме ние цел ден заедно. | 2

Нема ощи сълзи да се леят,
нема хора да те запомнят. | 2
Любов голяма не ще има,
вече няма кой да те излъже. | 2

Ако ме оставиш, мило либе,
цял живот проклет да бъдеш ти, | 2
некем либе, некем да си ходиш,
некем да те водим последно. | 2

Кажы, кажы, мило либе,
що ти душа сака теб? | 2
Ако сакаш, и небето ке снемем
и на тебе ке го донесем. | 2

ЧИО Е ТОВА МОМИЧЕ

Чио е това момиче,
фай фай фай... момиче, леле мале, момиче, | 2
сиво сукманче носеше,
фай фай фай... момиче, леле мале, момиче, | 2
дето по двори ходеше,
фай фай фай... момиче, леле мале, момиче. | 2
ходеше, леле мале, ходеше,
фай фай фай... момиче, леле мале, момиче? | 2
Сакам го, мале, сакам го,
фай фай фай... момиче, леле мале, момиче! | 2
Чио е това момиче,
фай фай фай... момиче, леле мале, момиче? | 2

ТРЪГНАЛА Е МАЛКА МОМА

(народна)

Тръгнала е малка мома,
тръгнала е край Дунава
бели ризи да изпира, | 2
тънко платно да простира. | 2

Ой, рибарю, мой другарю,
моля ти се, ай, кажы ми
посред бури, посред хали, | 2
мойто либе не видя ли? | 2

Слънце грее, ризи съхнат,
малка мома песен пее:
- Де си, мили, де отиде, | 2
де сърцето ми отнесе? | 2

Глас се чува, глас неясен,
глас се чува отдалеко:
- В плен пленила е русалка | 2
либето ти, моме малка! | 2

МЕ ВОЛИЛА ЕДНА МОМА

Ме волила една мома,
една мома хубава,
три години ме волела, | 2
па се е разболела. | 2

- Кажы, мамо, що да чина,
болна да я не гледам,
се що имам ке го дадем, | 2
болна да я не гледам! | 2

- Земи, сине, златен пръстен,
па го давай на мома,
ден ке мине, друг ке дойде | 2
и мома ке оздравей! | 2

ДЕВОЙКО, МАРИ, ХУБАВА

(родопска)

- Девойко, мари, хубава, девойко,
сипни ми винце да пия, девойко - | 2

да пия, да се напия, девойко, | 2
болното да си кажеме, девойко. | 2

Чие е болно по-много, девойко, | 2
моето или твоето, девойко.

- Моето болно по-много, юначе,
че имам руба да правя, юначе, | 2
руба и тънки дарове, юначе!

- Моето болно по-много, девойко,
че имам служба да служа, девойко, | 2
и имам къща да градя, девойко.

МАЛКА МОМА ЦВЕТЕ БРАЛА

(народна)

Малка мома цвете брала,
малка мома, мома цвете брала, | 2
нейде в гора зелена.

- Стани, стани, малка моме,
стани, стани, стани, малка моме, | 2
цветето ти увехна!

Де го е брала, там заспала,
де го е брала, брала там заспала, | 2
нейде в гора зелена.

- Ако вехне, нека съхне,
ако вехне, вехне, нека съхне, | 2
друго ще си набера!

Отдолу иде лудо-младо,
отдолу иде, иде лудо-младо, | 2
па на мома говори:

- Стани, стани, малка моме,
стани, стани, стани, малка моме, | 2
либето ти се сгоди!

- Нек се годи, нек се жени,
нек се годи, годи, нек се жени, | 2
друго ще си залюбя!

ПОШЛИ МОМИТЕ НА МЕТЛИ

Пошли момите на метли,
а ергените - на пръти.
Лоша ги среща срещнала - | 2
змия мома уапала,

па се момите върнали,
а ергените останали.
Докат дома я завели,
и момата починала. | 2

Я СТОЙ, МОМЕ, СТОЙ ДА ЗЪРНА

Я, стой, моме, ти, почакай,
стой почакай малко,
стой, почакай аз да зърна | 2
твоите очи сини,

От гори си набрала
със своите тънки пръсти.
Брала си ги и си пяла | 2
низ горите гъсти.

стой, почакай аз да зърна
твоите очи сини.
Твоята кошница е пълна | 2
със алени малини.

Я, стой, моме, стой да зърна,
твоите очи сини.
Твоята кошница е пълна | 2
със алени малини...

ТРЪГНА МОМЕТО ЗА ВОДА

Тръгна момето за вода
със две стомнета шарени -
водица да си налее, | 2
лицето да си измие.
Отде се найде туй лудо,
туй лудо младо овчарче,
че си момето пресрещна, | 2
па си го хвана за ръка,

па си го хвана за ръка
и води, води, та дома!
- Ето ти, мале, отмена, | 2
отмена в нова премена,
ние сме лика-прилика
като два стръка иглика,
като два стръка иглика, | 2
като два бора у гора!

МОМНЕ ЛЕ, МАРИ ХУБАВА

(родопска)

Момне ле, мари, хубава,
момне ле, мари, хубава,
оти ме беда набеди,
че съм ти обрал киткана,
че съм ти обрал киткана,
че съм ти обрал киткана,
киткана - ранен босилек
и червениян трендафил.
Юначе лудо и младо,
юначе лудо и младо,

не съм те беда бедила,
а те е майка видела,
ага ми береш киткана,
киткана ранен босилек.
Момне ле, мари, хубава,
момне ле, мари, хубава,
я ще ти галям киткана,
киткана ранен босилек,
киткана ранен босилек
и червениян трендафил.

ОТИШЛО Е МОМЕ

Отишло е мало моме на белата чешма | 2
вода да налее, лице да измие,
отишло е лудо-младо конче да напои | 2
и на моме вели, вели, хем говори:
- Чувай, чувай, мала моме, конче да напоя, | 2
на пазар ке ода у Солуна града.
Ръчай, поръчувай, моме, що да ти донеса,
дали пари сакаш или писмо чакаш!
- Що да сторя, чувам, лудо, що да сторя, чувам, | 2
като пари немам, като пари немам, | 2
що да сторя, чувам, като пари немам. | 2
- Като пари немаш, любе, като пари немаш, | 2
барем севда имаш, барем севда имаш.

РАНО РАНИ

Рано рани малка мома,
малка мома, мома Рада,
та отиде у ливаде
у росно ливаде, у росно ливаде.
У ливаде, у ливаде
маленко овчарче, маленко овчарче
с гега бие, с гега бие,

та роса отбива, та роса отбива,
да не роси Рада бели поли,
Рада бели поли,
да не каля Рада бели ноги,
Рада бели ноги,
да не каля Рада, да не каля Рада
свилен сукман, свиления сукман.

КАКВА СЪМ МОМА ЗАЛЪГАЛ

Майчинко, мила майчинко,
ти чула ли си, разбрала,
ти чула ли си, разбрала,
каква съм мома залъгал,
каква съм мома залъгал,
на лице - бела червена,
на лице - бела червена,
на снага - тънка, висока!
Иди я, мамо, поискай,
дано да я, мамо, да дадат!

Ако я, мамо, не дадат,
умирам, мамо, погивам!
- Изойо, я мой майчини,
какво съм чула, разбрала,
алай се, синко, два дена,
два дена, синко, немила,
два дена, синко, немила,
три дена не сей решила,
такваз си снаха не сакам,
къщата да ми грозява.

СОКОЛ И МОМА

(народна)

Излетел ми сиви сокол низ гора зелена,
па е стъпил на дърво високо,
согледа го мома от чардаци,
па на сокол вели и говори:
- Да даде Господ, сиви соколе,
да даде, да ти паднат крилата,
три годин по земя да одиш,
три годин и три месеца.
Сокол ѝ тиом продума:
- Да даде Господ, девойко,
майка ти по-скоро да умре,
три годин без майка да одиш.
Кой ще ти реши косата,
кой ще ти мие очите,
кой ще ти пудри лицето?

МАЛКА МОМА ЦВЕТЕ БРАЛА

(народна)

Малка мома цвете брала, мари,	събуди се, разсъни се,
кат го брала, мари, тъй заспала,	ще ти китката увехне, мари,
оттам мина малко момче, мари,	ще увехне, ще изсъхне!
малка момче, ябанджиче,	- Нека вехне, нека съхне, мари,
уде съзре малка мома, мари,	нека вехне, нека съхне
уде съзре и продума:	кат си нямам първо либе, мари,
- Събуди се, малка мома, мари,	кат си нямам първо либе.

ИМАШ БЕЛО ЛИЦЕ

(народна)

Имаш бело лице - не го давай ти на друг,
дай ми го, дай, малка моме, твое лице е за любене!
Имаш черни очи - не ги давай ти на друг,
дай ми ги, дай, моме, твоите са очи за гледане!
Имаш руси коси - недей ги дава ти на друг,
дай ми ги, дай, малка моме, твоите коси са за вроскане!
Имаш тънка снага - недей я дава ти на друг,
дай ми я, дай, малка моме, твоята снажка е за кършене!

КОГОНО НАЙДЕШ, ДА ГАЛИШ

(народна)

Изим ти давам, девойко,	
когоно найдеш, да галиш	
и мене да не забравиш,	2
че сме се мночко галили,	2
галили, хем дразували,	
пък няма да се взьомиме	2
от тия пусти душмани.	2
Изим ти давам, девойко,	2
когоно найдеш, да галиш.	2

МАЛКИ МОМИ ДУНАВА ГАЗЕХА

Малки моми Дунава, Дунава газеха,	2
под колене, до колене Дунава газеха,	2

Дунава, Дунава, Дунава газеха. | 2
 Малки моми русокоси, русокоси Дунава газеха. | 2
 Хей, луди-млади, хей, русокоси, хей. | 2
 Малки моми Дунава, Дунава газеха, | 2
 малки моми, русокоси Дунава газеха. | 2
 Хей, луди-млади, хей, русокоси, хей. | 2
 Малки моми Дунава, Дунава газеха, | 2
 под колене, до колене газеха. | 2

СЕДИ МАМА, ПА СЕ ЧУДИ

Седи мама, па се чуди
 на кого ли да ме трапаньоше?
 Тя ме дава на дюлгерче -
 аз дюлгерче некем!
 Дюлгерин е като петел -
 от греда на греда.

Седи мама, па се чуди
 на кого ли да ме трапаньоше?
 Тя ме дава на кръчмарче -
 я кръчмарин некем.
 Че кръчмарин жива вода
 сипва и продава.

Седи мама па се чуди
 на кого ли да ме трапаньоше?
 Тя ме дава на овчарче -
 я овчарин сакам!
 Че овчарин с меден кавал
 сутрин, вечер песни ще ми свири!

САДИЛА МОМА КРАЙ МОРЕ ЛОЗЕ

(народна)

Садилa мома край море лозе,
 край море лозе със бело грозде,
 хем го садилa, хем е плакалa:
 - Ой, лозе, лозе, със бело грозде,

като те садя, кой ще те бере,
 като си немам нийде никого,
 ни майка, ни баща, ни брат, ни сестра,
 либе - далеко, Бога - високо.

ЦЪРНООКА ДЕВОЙКО

(хороводна)

- Църноока девойко, църноока девойко,
 църни са ти очите, църни са ти веждите,
 тънка ти е снагата, я дай да я прекърша!
 - Не дам, гърче, дяволче, за снощните ядове,
 за снощните ядове и сутрешните ревовe -
 разсипа ми стомните, усипа ми косата,
 коса зема да пада, момчета я собирая,
 момчета я собирая, та камджии плетeя,
 та камджии плетeя, бели коне фръская.

МАКЕДОНСКО ДЕВОЙЧЕ

Македонско девойче, пиле шарено,
 во градина раснало и пораснало.
 Дали има у тоз бели свят
 по-убаво девойче от македонче?
 Нема, нема, не ке се роди
 по-убаво девойче от македонче. | 2

Кога песен запева, славеј надпева,
 кога оро заиграј, сърце заиграј.
 Дали има у тоз бели свят
 по-убаво девойче от македонче?
 Нема, нема, не ке се роди
 по-убаво девойче от македонче. | 2

Кога коса разплетете - като коприна,
лична и по-прилична - като самодива.
Дали има у тоз бели свят
по-убаво девойче от македонче?
Нема, нема, не ке се роди
по-убаво девойче от македонче. | 2

ГЛЕДАЙ МОМАТА НА НИВАТА

Брайно ле, брайно Тодоре, |
не гледай, брайно, момата, | 2
не гледай, брайно, момата
вечеро сал на чешмата!
Но гледай, брайно, момата, |
сутрина там на нивата | 2
дали постато сал реже,
ели по крайо обира,
дали средата си върти, |
ели на слога сал седи, | 2
не гледай момата вечер на чешмата,
а я гледай денем как си жъне на нивата.

МОМА СЕ НЕ ЛЪЖЕ

Овчар мома лаже, лаже да излаже:
- Пладнувай, девойко, пладнина е дошла! | 2
- Лаж, не лаж, овчаре, кога пладне дойде,
кога пладне дойде, мама ми ще дойде,
обед ке донесе - беличка погача,
беличка погача, пържена кокошка, |
и пресно сирене, и студена вода. | 2
Овчар мома лъже - мома се не лъже,
била мома хитра, хитра, дяволита.

МАЛА МОМА, МАЛА МОМА

Мала мома, мала мома, равни двори мела, равни двори мела,
двори мела, двори мела, църни очи клела, църни очи клела:
- Пусту били, пусти били тия равни двори, тия равни двори,
пусти опустели, мори, тия църни очи, тия църни очи,
пусти били, пусти били мои църни очи, мои църни очи,
що гледахте, що гледахте, та нищо не видяхте, та нищо не видяхте?
- Това беше, това беше, мори малка моме, мори малка моме,
това беше, това беше мойто първо либе, мойто първо либе.
- Пусту били, пусти били мои църни очи, мои църни очи,
що гледахте, що гледахте, нищо не видяхте, нищо не видяхте!

БЯЛА СЪМ, БЯЛА, ЮНАЧЕ

Бяла съм, бяла, юначе, цала съм света огряла! Един бе Карлък останал и той не щеше остана, 2	но беше в мъгла останал. В мъглата нищо немаше, сал едно русо девойче и едно вакло овчарче - 2
---	---

свиреше с медно кавалче.
Кавалче дума говори,
свири и тиом говори:
- Галени, га се земат,

| 2

техното бално какво е,
техното бално де има?
Девојче си му говори:
- Юначе лудо и младо,

| 2

и я ще с тебе да живям,
и я ще тебе да любим. | 2

ТРИ МОМИ

Три ме, мамо, молеха,
и трите млади, хубави.
Първата е, мамо, влахинка,
втората - руса гъркина,
третата - бела българка,
третата - бела българка.
Влахкина вика: "Земи ме,
земи ме мене, Стояне,
прикина ще ти донеса,
петстотин вакли овнъове!"
Гъркина вика: "Земи ме,
земи ме мене, Стояне,
прикина ще ти донеса -
петстотин жълти жълтици,
петстотин жълти жълтици

и триста кара грошове!"
Българка вика: "Земи ме,
земи ме мене, Стояне,
макар съм гола и боса,
ама съм харна и хубава,
бяло ми лице прикина,
тънка ми снага - сермия,
през гори кат ме преведеш,
сухо ще дърво лист пусне,
сухо ще дърво лист пусне,
а сурово - ще повехне!
Във черквата кат ме отведеш,
попове ще онемеят,
кандила ще се поклонят,
икони ще ми продумат."

БОЛНОТО ДЕВОЙЧЕ

Разболя се, поболи се църноокото девојче,
църноокото девојче, русокосото момиче | 2
у това дълго дървене, у тая тъмна кория.

Немало никой до него водица да му донесе,
нито майка, нито баща, нито братец, нито сестра. | 2

Само имало, имало сал една змия усойна,
сал една змия усойна, тя се на Бога молеше:
- Дай ми, Боже, дай ми, Боже, девојче да ми загине,
по снага да му поодим, очите да му изпия. | 2

РАЗБОЛЯ СЕ СТОЯН

Разболял се Стоян, добър юнак,
да не носи дългата си пушка,
да не носи дългата си пушка,
да не върти острата си сабя,

да остави първото си либе,
що го любил пет години време,
да остриже русата си коса,
що я носи двадесет години.

Лежал ми е цели девет годин,
па е станал наново да ходи
по планини и гори зелени
да се бори за своите братя.

ИДИ, МОМЕ, ИДИ

Иди, моме, иди у мала градинка
китка да набереш, мене да я дадеш, | 2

оти я ке ода, моме, много надалече,
 много надалече, моме, у града Солуна! | 2
 Тамо ке да седа, моме, дори три години,
 дори три години, моме, и до шест месеца. | 2
 На четвртата година я ке се завърна,
 я ке се завърна, либе, при тебе ке дойда! | 2
 Ке ти купа, мило либе, шарено фустанче,
 шарено фустанче, либе, сърмено коланче. | 2
 Ти да носиш, мило либе, шарено фустанче,
 шарено фустанче, либе, сърмено коланче - | 2
 да се пукат, мило либе, нашите душмани,
 мойте душмани, либе, твоите душманки. | 2
 Иди, моме, иди, моме, у мала градинка,
 китка да набереш, моме, мене да накичиш, | 2
 оти я ке ода, моме, много надалече,
 много надалече, моме, у Солуна града! | 2

ПОШЛА МИ Е НЕДА МОМА

Пошла ми е Неда мома, пошла ми по равни друми, | 2
 а сос нея и овчарче, хем овчарче, хем пастирче,
 па на Неда проговаря, па на Неда проговаря: | 2
 "Викни, Недо, та ми запей с една уста на два гласа!" | 2
 А Неда му отговаря: "Я не смеем тук да пеем,
 я не смеем тук да пеем, тука е Вълчан войвода! | 2
 Ще ме чуе и тогава кой с кого ще се прощава -
 ний със него се либихме, либихме, но не земахме, | 2
 мойта майка ме не даде, негов татко ме не сака." | 2

УТАКМЕНА ДЕВОЙКА

Грозданка е убава девойка, подредена, още утакмена, такмена се болна поболила ни у село, ни близо до село, 2	поболи се у бащини двори, поболи се у бащина къща, що си често девери доождат, що си често понуда донасат 2
---	--

драмско вино, цариградско грозде. |
 Грозданка им потиом говори: | 2
 - Не морете ваши добри коне,
 не арчете пари за понуда! | 2

ПОБОЛИ СЕ ЯНКА

Поболи се Янка, Янка шекер мома,
 от коя ли болест? - от черната чума.
 Янчината маля се по поле ходи,
 се по поле ходи, та си биле бере.
 та си биле бере, биле и корене,
 биле и корене Янка да лекува.
 Янка маля дума: "Мале, мила мале,
 стига оди, мале, по поле широко,
 стига гази, мале, на овчаре трева,
 че те кълнат, мале, селските овчаре.

Я извикай, мале, троица дулгере
 къща да ми сградят с четири прозорца!
 Низ първия, мале, тизе ке дохаждаш,
 тизе ке дохаждаш, свещи да ми палиш.
 Низ втори прозорец дружки ке дождат,
 мене да обяждат и да си ми пеят.
 Низ третия, мале, либе ще дохажда,
 либе ще дохажда, та да ме обяжда.
 Низ четвърти, мале, вятър ще ми духа,
 вятър ще ми духа, за да ме охлажда.

УБАВА МОМА

Мамо, мила мамо, я си влезни, мамо, я си влезни, мила мамо, у ладни яхъре, та изведи, мамо, брезите биволе, та им тури, мила мамо, сребърне юларе, и ги покрый, мамо, със свилени чулове,	2
изнеси ми, мила мамо, убава премена, па да се пременя и да се натакмя, че ке ида, мила мамо, в пуста Македоня, ке доведем, мамо, мома македонка, много е убава, мамо, бела и цървена.	2
Бела и цървена, танка и висока и мене прилика, мамо, село да се чуди!	2

МАРИКЕ, МОМЕ МАРИКЕ

- Мари, Марике, мари ябълчице, мари ябълчице,
 се кат премина покрай ваш'те порти, покрай ваш'те порти,
 всека вечер либе, майка ти се кара, майка ти се кара.
 - Кара ми се, либе, се поради тебе, се поради тебе,
 се заради тебе, либе, се поради тебе, се поради тебе,
 се, когато минеш либе, покрай наш'те двори, покрай наш'те двори,
 камъни събираш, либе, у порти замеряш, у порти замеряш,
 портите замерваш, либе, кучета разлайваш, кучета разлайваш,
 та затуй се кара всяка вечер мама, всяка вечер мама.
 - Щом като така се кара твойта стара майка, твойта стара майка,
 ази ще минавам, либе, покрай други двори, покрай други двори
 и ще си замервам, либе, във другите порти, във другите порти.
 - Щом като така решил си, либе, пак си преминавай, пак си преминавай,
 портите замервай, либе, кучета разлайвай, кучета разлайвай,
 мойта майка си е стара, либе, нека да се кара, нека да се кара,
 а пък баба ми е дърта, либе, нека да си мърка, нека да си мърка,
 а пък ази съм си млада, либе, така ми се пада, така ми се пада!

КОЯ ЛИ ВЕЧЕР ДА ДОЙДА

Кажи ми, либе, речи ми, коя ли вечер да дойда, коя ли вечер да дойда на ваш'та гюзел седенка,	2	до тебе, либе, да седна, до твойто синьо сукманче, две думи да си продумам, третата да те попитам,	2
--	---	---	---

третата да те попитам:
- Щеш ли ме, либе, или не,
ако ме, либе, ти нещеш,
я да си друга залибим. | 2

ИЗГУБИ СЕ МАЛКА МОМА

Изгуби се малка мома, | 2
изгуби се в гъста гора, | 2
па се мома провикнала:
- Кой ще дойде да ме вземе? | 2

Ще го даря вакло овне, | 2
вакло овне виторожко. | 2
Де я дочу млад овчарин,
млад овчарин със сиво стадо, | 2

та изведе малка мома, | 2
я изведе от гъста гора. | 2
- Не ти искам вакло овне, | 2
вакло овне виторожко,
най те искам тебе, моме, | 2
че си млада и хубава! | 2

СЪРЦЕ МИ ПЕСЕН ЖАДУВА

Защо, моме хубава,
снощи на двори седеше,
снощи на двори седеше, | 2
защо кандило гореше? | 2

Ах, леле, младост не трае, | 2
любовта мера не знае! | 2

Стояне, луда гидио, абре,
до зори снощи съм шила
на ситен гергев съм шила, | 2
тънки съм дари редила. | 2

Ах, леле, младост не трае, | 2
любовта мера не знае! | 2

Юначе лудо и младо, абре,
аз имам либе хубаво,
аз имам либе хубаво, | 2
либето аз ще си взема. | 2

Ах, леле, младост не трае, | 2
любовта мера не знае. | 2

СТАНЧО НА СТАНКА ДУМАШЕ

Станчо на Станка думаше, леле,
Станчо на Станка думаше:
- Я си влез в равна градинка, леле,
я си влез в равна градинка,
набери цвете всякакво, леле,
китчица да ми направиш,
китчица да ми направиш, леле,
кончето да ми накичиш!
Станка си Станчо послуша, леле,
влезна си в равна градинка,
набрала цвете всякакво, леле,
започна китка да прави.

Конче на Станка продума, леле:
- Станко ле, мома хубава,
да не му правиш китчица, леле,
девет сме села минали,
девет сме села минали, леле,
девет сме китки вземали!
Станка се люто разсърди,
набрала китка коприва,
ка я през порти прехвърли, леле,
в Станчови пазви паднала,
в Станчови пазви паднала, леле,
че му изгори сърцето.

АЙДЕ, ЯНО, ДА ТЕ ЖЕНИМ

Майка Яна тихом дума, | 2
тихом дума и продума: | 2
- Айде, Яно, керко мила, | 2
айде, чедо, да те женим! | 2
А Яна ѝ проговаря:
- Абре, мале, стара мале, | 2
какво ке ме, мале, жениш, | 2
ка си немам я дарове, | 2
ка си немам я дарове | 2
ни предени, ни тъкани. | 2
А майка ѝ отговаря:
- Абре, Яно, мила керко, | 2
я съм ти, Яно, изплела | 2
чифте шарени чорапи, | 2
чифте тъкани престилки. | 2
Ем да носиш, мила керко, | 2
ем да носиш, ем да плачеш! | 2

ЕДНО МОМЕ МАЛО

Едно моме мало рано е станало, | 2
рано е станало, двори е помело. | 2
Кат е двори мело, дребни сълзи лело, | 2
дребни сълзи лело и е люто клело. | 2
Отде го дочула старата му майка, | 2
па на щерка дума, дума и продума: | 2
- Абре, щерко мила, що си тѣй унила, | 2
като двори метеш, що си сълзи рониш, | 2
що си сълзи рониш и си люто кълнеш? | 2
- Мале, мила мале, тебе ке ти кажа - | 2
мойто първо либе снощи се сгодило, | 2
снощи се сгодило за моята дружка! | 2
Та затуй си, мале, дребни сълзи роним, | 2
дребни сълзи роним и си люто кълнем. | 2

ДИМАНО МОМЕ, ДИМАНО

- Димано, моме хубава, 2 качи се горе на чардак, 2 качи се горе на чардак, 2 погледни поле широко! 2	На камек овчар седеше, 2 с меден си кавал свиреше, 2 с меден си кавал свиреше 2 и на Димана думаше: 2
Димана, мома хубава, 2 качи се горе на чардак, 2 видя си стадо голямо 2 сред равно поле широко. 2	- Димано, моме хубава, 2 слези си долу при мене, 2 да идем, моме Димано, 2 у тая гора зелена! 2

ПРОКЛЕТ ДА БЪДЕ

Проклет да бъде, сряка да не види,
кой пръв го започна,

кой пръв започна любов да води, | 2
две сърца да страдат.

Во Струмицу на улицу пред него излезох,
гърбот ми го стори и тихо ми рече:
- Не те сакам я, вече друго либе залюбих,
я си залюбих вече друго либе, залюби си и ти друг! | 2

Със очи насълзени,
сърце наранено отидох далеко.
Проклет да бъде, сряка да не види, | 2
кой пръв го започна!

Кой пръв започна любов да води,
две сърца да страдат,
две сърца да страдат, | 2
сълзи да се ронят!
Кой пръв го започна...

КАНЬО, КАЛИНО ДЕВОЙЧЕ

Каньо, Калино девойче,
вишни виши църни очи,
па погледай нависоко,
нависоко, нашироко!

Сите турци кафе пият,
арнаути - баш ракия,
арнаути - баш ракия,
а ергени - руйно вино.

Само едно лудо-младо
нито яде, нито пие.
Само мене погледнуе,
со око ми намигнуе.

Айде, Каньо, да идеме -
наше село - арно село!
От три страни слънце грее,
от четвърта - месечина,
три пъти се жътва жъне,
два пъти се лозе бере.

ТРЪГНАЛО Е МОМЕ РАНО ЗА ВОДА

Тръгнало е моме рано за вода,
рано за вода, за вода студена. | 2
Като си е моме по друм вървяло,
отдолу иде вакъл Никола, | 2
че си на моме дума-продума:
- Я почакай, моме, и язе да дойда, | 2

и язе да дойда нещо да ти кажа!
- Върни се, върни, бате Николо, | 2
сама за вода язе ке ида -
тамо ме чека мойто първо либе, | 2
вода да наляя и да ме изпрати,
и да ми каже, че ще ме земе. | 2

МАРИ РАДЕ ДЮЛГЕРОВА

Мари Раде дюлгерова, | 2
дюлгерова, берберова,
лете, зиме чисто ходи, | 2
чисто ходи на нивата,

чисто ходи, пременено, 2	той захваща да ме бие,
пременено, нахранено,	мори, Раде, Раде дюлгерова, 2
Мори, Раде, Раде, бело Раде, 2	дюлгерова, берберова.
бело Раде дюлгерова.	Вечер рано кат си дойде, 2
Вечер дойде либе кално, мръсно, 2	не проронва ни думица,
кално, мръсно, дори бесно.	мори, Раде, Раде дюлгерова, 2
Аз го карам да се мие, 2	дюлгерова, берберова.

ХУБАВАТА РАДКА

Хубава Радка си беше,	Змиите живи ловеше,
всички ергени мамеше,	в ново ги гърне тураше,
майка ѝ омайницата, 2	със бел бодил ги бодеше, 2
майка ѝ омразницата. 2	бодеше и наричаше:

- Както бода аз тез змии,
 тъй да се бодат ергени,
 тъй да се бодат ергени | 2
 за Радка мома хубава. | 2

ТРИ СЪМ ДЕНА КУКУРУЗИ БРАЛА

Три съм дена кукурузи брала, 2	Кат съм кукурузете набрала, 2
кат съм брала песни съм си пяла,	все на друг, на други съм ги дала,
Иванке-Драганке, Иванке-Драганке,	Иванке-Драганке, Иванке-Драганке,
ти девойче мило.	ти девойче мило.

Имам майка, има стари татко, | 2
 сал си немам, немам първо либе,
 Иванке-Драганке, Иванке-Драганке,
 ти девойче мило.

ТОДОРКЕ ЛЕ, ЛИБЕ ЛЕ

Тодорке ле, либе ле, снощи съм те сънувал, | 2
 снощи съм те сънувал, че при мене си дошла, | 2

че при мене си дошла и при мене легнала, | 2
 и при мене легнала, и при мене заспала. | 2

Сутрин кат се пробудих, студен камък намерих, | 2
 студен камък намерих и в този миг се досетих - | 2

ти ли си го турнала и при мене легнала, | 2
 и при мене легнала, и при мене заспала. | 2

Тодорке ле, либе ле, снощи съм те сънувал, | 2
 че при мене си дошла и при мене легнала. | 2

МАРИ, МАРИКЕ, КАРАГЮЗЛИКЕ

Мари, Марике, Карагюзлике,
 ходила ли си вчера на пазар?

Там видела ли си черни черешки - | 2
такива са ти на теб очите!

Мари, Марике, Карагюзлике,
ходила ли си вчера на пазар?
Там видела ли си черни гайтани - | 2
такива са ти витите вежди!

Мари, Марике, Карагюзлике,
ходила ли си лете на река?
Там видела ли си тънка топола - | 2
такава ти е тънката снага!

Мари, Марике, Карагюзлике,
ходила ли си вчера на пазар?
Там видела ли си пресно сирене - | 2
такова ти е белото лице!

Мари, Марике, Карагюзлике,
ходила ли си лете на бостан?
Там видела ли си алени карпузки - | 2
такива са ти алените бузки!

ТРЪГНА МИ НЕДА НА ВОДЕНИЦА

Тръгна ми Неда на воденица,
на воденица с куцо магаре.

- Постой, почакай, мори, убава Недо,
да ти повдигна мори тежките бренки!

С куцо магаре, леле, баш магарица
брашно да мели, леле, бяла пшеница.

Не си повдигна тежките бренки,
но си я хвана убава Неда.

Че се посопна куцо магаре,
куцо магаре, баш магарица.

Най си я хвана, леле, убава Неда
на бело лица, леле, нишан направи.

Че ѝ паднаха, леле, тежките бренки,
тежките бренки, леле, с бяла пшеница.

Викна ми Неда, викна да плаче:
- Олеле, Боже, какво да правя!

Отдолу иде чичо Манаси,
чичо Манаси, баш мераклия.

Как ке се, мили Боже, в село завърна
какво ке кажа, Боже, на мойто либе?

Моето либе вера ке хване,
ала свекърва вера не хваща.

МОМА ОДИ ЗА ВОДА

Мома оди за вода,
а по нея - бекярче,
бекяр дума на мома:
- Постой, моме, почакай,
постой, моме, почакай,
дума да ти продумам! - | 2
Не си и дума продума,
но я фана за ръка, | 2

но я фана за ръка,
води, води, та дома:
- На ти, мале, отмена,
мома в бела премена! | 2
А мома му продума:
- Мене браке ке се карат,
а тебе браке ке погубят,
младо бекярче. | 2

ФАТИ СЕ, БЕЛА БОЕ, НА ОРОТО

(народна)

- Фати се, бела Бое, на ороото, | 2
момите плачат, Бое, за тебе! | 2

- Как да се фатам, Стояне, на ороото,
като си немам, Стояне, коланче, | 2
на бело гърло, Стояне - герданче! | 2

- Фати се, бела Бое, на ороото,
я ке ти купим, Бое, коланчето, | 2
на бело гърло, Бое, герданчето!

- Как да се фатам, Стояне, на ороото,
като си немам, Стояне, фустанчето, | 2
на тънка снага фустанчето.

- Фати се, бела Бое, на ороото,
я ке ти купим, Бое, фустанчето, | 2
на тенка снага, Бое, фустанчето.

КУПИХ ТИ ФУСТАН

Бях във Албасан, купих ти фустан, | 2
купих ти фустан, баш за твоя стан, | 2
ех, моме, малка моме, любиш ли ме ти,
ех, моме, стройна моме, айде машала!

Черните очи, вежди - гайтани, | 2
изгориха ми сърцето, ах, не ме мъчи, | 2
думай ми, думай, любиш ли ме ти,
ай, моме стройна, айде машала!

Във двора те видях, звънна твоя смях | 2
и по тебе, нежно цвете, вярвай, изгорях, | 2
думай ми, думай, любиш ли ми ти,
ай, моме стройна, айде машала!

ИЗГУБИЛА СЕ ХУБАВА ЯНА

(народна)

Изгубила се хубава Яна,
хубава Яна, мари, в гора зелена.
Чуди се, мае, мари, хубава Яна,
къде да мине, мари, кой път да хване!
В гора зелена, мари, много пътеки,
коя да хване, мари, къде да иде.

Над нея грее, мари, Звезда-деница,
Звезда-деница, мари, ясногрейница!
Звезда-деница дума хубава Яна:
- Ой, Яно, Яно, мари, хубава Яно,
не ходи, Яно, мари, в гора зелена,
гора е пълна, Яно, пълна с хайдути!

МЪКА ПО ЛИБЕ

Едно либе имам, едно либе имам,
ала то отиде много надалеко,
ала то отиде много надалеко,
много надалеко, чак у Цариграда!
Току ми праща абер за абер,
абер за абер, книга за книга,

току ми пише: "Жалиш ли, либе,
жалиш ли, либе, заради мене,
жалиш ли, либе, заради мене
като я тука заради тебе?"
"Кога се сетим, либе, за тебе,
тумрук ми падне на клето сърце!"

МОМА КОМШИЙКА ЗАЛЮБИХ

Мома комшийка залюбих,
дните си по нея изгубих.
Мисля, страдам и линея, | 2
само със мечти живея. | 2

Щом я видя, онемявам,
че съм влюбен се издавам,
тя сърце ми разиграва, | 2
сила мъжка ми стопява. | 2

- Ех ти, моме хубавице, | 2
моя бела гълъбице, | 2
времето ми само губиш | 2
и момчета други любиш! | 2

- Ех, ти, моме хубавице, | 2
моя бяла гълъбице, | 2
времето ми само губиш | 2
и момчета други любиш. | 2

ЛИБИЛИ СЕ, ЛАГАЛИ СЕ

Любили се, лагали се Димитър и Данка,
любиха се, лагали се цели три години, | 2

па дошло е време двама да се земат,
че наклала е Данка голяма седянка - | 2
до всекоя мома седнало ѝ момче,
до нашата Данка седнали троица. | 2
Първото се сега, сега и пресега

и на Данка китка росна, китка дава. | 2
Втория се сега, сега и пресега
и на Данка пръстен сребърен ѝ дава. | 2
Трети се стапя, стапя и престапя
и на мома Данка чехъла настапя. | 2

ВЕЧЕРАЙ, РАДЕ

Вечерай, Раде, вечерай, моме,
айде, по-скоро си лягай, по-скоро си лягай,
че тая вечер седенки нема, седенки нема,
ни тая вечер, ни друга вечер, ни друга вечер,
че ще д'идеме на ормането, на ормането,
на ормането при ратаето, при ратаето,
та да видиме дал са турили, дал са турили
на воловете зелено сено, зелено сено,
на биволето чалтачка слама, на биволето чалтачка слама,
а на кравите пресна люцерна, пресна люцерна.
Хитра е била убава Рада, убава Рада,
ка е легнала, не е станала, не е станала.

СТАНКИНАТА ХУБОСТ

Станкината хубост никъде я няма,
ни във Цариграда, ни във Солунграда,
Станке ле, моме ле, малка моме!
Станкините очи черни са череши,
Станке ле, моме ле, малка моме!

Станкините уста като карпузка,
Станке ле, моме ле, малка моме!
Станкиното лице като сирене,
Станке ле, моме ле, малка моме!
Станкините вежди като гайтани,

Станке ле, моме ле, малка моме!
Станкината снага - тънка фиданка,
Станке ле, моме ле, малка моме!

И ТАЯ ВЕЧЕР ПА НЕМА

Пропели са ми първите петли,
Севдано, леле, Севдано,
пияно ида, заляно, либе, | 2
Севдано леле, Севдано. | 2

И тая вечер пиян се връщам,
Севдано, либе Севдано,
и тая вечер, па и утре, | 2
Севдано, либе Севдано. | 2

СЕВДАЛИНО МОМЕ, ГЛАВА ЛИ ТЕ БОЛИ

- Севдалино моме, глава ли те боли,
глава ли те боли, ил имаш неволи? | 2
Дали майка жалиш, или стари татко,
та си толкоз, моме, толкоз нажалена? | 2
- Кат ме питаш, байно, право ке ти кажа,
право ке ти кажа, нема да те лажа,
нито майка жаля, нито стари татко,
нито стари татко, нито мили братко, | 2

мойто първо либе войник си отиде,
нито писмо пише, ни абер ми праща. | 2
Дали друга мома, татък си залюби | 2
и дали от мене ще да се откаже | 2
и затуй не сака писмо да ми пише,
писмо да ми пише, абер да ми праща? | 2
Та затуй съм, байно, толкоз натъжена,
толкоз натъжена, толкоз нажалена. | 2

СЕВДАЛИНО МОМЕ

(народна)

- Севдалино моме, Севдалино цвете,
айде, Севдалино моме, росно цвете,
айде, харижи ми, моме, църните си очи!
- Луд гидио, аджамио,
айде, луд гидио, аджамио,
не са череша да ги изядеш!
- Севдалино, росно цвете,
айде, Севдалино моме, росно цвете,
харижи ми белото лице!
- Море, айде, лудо, луд гидио,
море, айде, лудо, луд гидио,
не е мляко да го изпиеш.
- Севдалино, малка моме,
айде, Севдалино, малка моме,
харижи ми тънката снага.
- Абре, лудо, аджамио,
айде, абре, лудо, аджамио,
не е пръчка да я пречупиш.

СЕВДЕ, СЕВДЕ

(хороводна)

- Севде голяма, Севде хубава, се кога, Севде, у вас да дойда, се те заварим, Севде, жалена, се си лежала и си плакала. Дали ти е майка, майка - мащеха, 2	или ти е баща, баща - повторен? - Нито ми е майка, майка - мащеха, нито ми е баща, баща - повторен, а най ми е либе бегало, ни си дохожда, ни абер провожда. 2
---	--

ЗЕМИ ОГИН, ЗАПАЛИ МЕ

Цяла Сърбия съм проходил,
като тебе мома не видях.
Земи огин запали ме, направи ме пепел - | 2
да не мога да гледам по тебе.

Снагата ти - тополова,
краката ти - стройни диреци.
Земи огин, запали ме, направи ме пепел - | 2
да не мога да гледам по тебе.

Очите ти - черешови,
веждите ти - гайтанови.
Земи огин, запали ме, направи ме пепел - | 2
да не мога да гледам по тебе.

Косите ти - копринени,
устните ти - свежи макове.
Земи огин, запали ме, направи ме пепел - | 2
да не мога да гледам по тебе.

ОЙ, ДЕВОЙЧЕ, БЕЛО И ЦЪРВЕНО

По Ил. Аргиров

Ой, девойче, бело и цървено,
като тебе мома нийде не видях.
Каква майка беше тебе, що те роди
тебе, що те роди толко хубава!

Дали си гъркина или от Пирина,
цял свет да се чуди на твоята хубост!
Я, ела, девойче, ела си при мене,
ние с тебе двама да се земеме!

НЕ СЕ БЕЛИ, МАРЕ, МОРИ, НЕ СЕ ЧЕРВИ

Не се бели, Маре, мори, не се черви,
не се толкоз, Маре, докарувай! | 2

Кому - два дни, Маре, кому - три дни,
а на мене, Маре - три години! | 2

От белене, Маре, мори, файда няма,
файда няма, Маре, зарар има. | 2

Изгори ме, Маре, мори, попари ме,
направи ме, Маре, сухо дърво! | 2

Все кого си, Маре, мори, погледнала,
всекиму си, Маре, болест дала. | 2

Три години, Маре, мори, болен лежа,
ни умирам, Маре, ни станувам. | 2

Ни умирам, Маре, мори, ни станувам,
а си салъм, Маре, поболувам. | 2

НИЕ СМЕ МОМИ ТЪРНОВКИ

Ние сме моми Търновки,
що запалихме Шумена. | 2

Повей, повей, буйни ветрец,
руси коси ми развей! | 2

Анчето, Ванчето, Мичето
и Радка Радомирчето. | 2

Ние сме моми Търновки,
що запалихме Шумена. | 2

Анчето, Ванчето, Мичето
и Радка Радомирчето. | 2

МОМИЧЕ, ЕРГЕН ДЕВОЙЧЕ

Момиче, ерген девойче,
не гледай горе, ни доле, | 2

армаган да ти донеса -
на бела гушка герданче, | 2

не гледай горе, ни доле,
я сам при тебе ке дойда, | 2

на бела гушка герданче,
на тънка снага коланче, | 2

я сам при тебе ке дойда,
армаган да ти донеса, | 2

на бело лице понуда,
на черни очи заблуда! | 2

ДРЕНОВСКИТЕ МОМИ

Дреновските моми
бели поли вдигат,
бели поли вдигат, | 2
мътна вода газат. | 2

Ех, късмет имат
тези моми, мамо,
мътна вода, газят,
жални песни пеят,

жални песни пеят
за юнак хайдутин.
Четата разбили,
него жив хванали,
него жив хванали,
ръце му вързали.
Ех, късмет нямат | 2
тези моми, мамо. | 2

ИЗЛЕЗОХ ДА СЕ ПРОШЕТАМ

Излезох да се прошетам, леле, |₂
низ лозе, низ бело грозде, леле.

дребни си сълзи ронеше, леле, |₂
майка си люто кълнеше, леле:

Там наидох едно девойче, леле, |₂
на мермер камък седеше, леле,

- Пукнала, майко, треснала, леле, |₂
що ме роди толкоз хубава, леле,

на мермер камък седеше, леле, |₂
майка си люто кълнеше, леле,

не мога за вода да ида, леле, |₂
от тия пусти ергени, леле!

ВЪВ ТАЯ СТАРА КРЪЧМА

Във тая стара кръчма, |₂
на тая стара маса
седяхме с тебе двамка
чак до сутринта.

Във тая стара стая, |₂
на тая стара спалня
лежахме ние двама с теб
чак до сутринта.

Ти ми галеше косите |₂
и целуваше устните
чак до сутринта.

Ти ми галеше косите |₂
и целуваше устните
чак до сутринта.

Със нас са всички хора, |₂
със нас е целият свят,
със нас са всички влюбени
чак до сутринта.

РАЗЯСНИЛО СЕ НЕБЕТО

Разяснило се небето,
Анко ле, карагюзлио.

Нема кой ружа да бере,
Анко ле, карагюзлио.

Секакви цветя цъфнали,
Анко ле, карагюзлио.

Намери се лудо-младо,
Анко ле, карагюзлио.

Най-много ружа цъфнала,
Анко ле, карагюзлио.

Лудо-младо, неженено,
Анко ле, карагюзлио.

ЗАЩО МИ СЕ СЪРДИШ, ЛИБЕ

(народна)

- Защо ми се сърдиш, либе,
сърдиш, не дохадаш,
дали коня немаш, либе, |₂
или друм не знаеш?

- Девет коня имам, либе,
девет друми зная,
ала ти се сърдя, либе, |₂
за онази вечер.

Ти на порти беше, либе,
със други говореше,
със други говореше, либе, |₂
ръката му държеше.

- Този беше, милно либе,
моя верен братец,
двама говорехме, либе, | 2
ръце си държехме.

ЛЕЛЕ, НЕДО

- Леле, Недо, бела Недо,
що ти лице погрозняло,
що ти лице погрозняло, | 2
а па коса - побеляла?

Дали са те вихри вили
или са те бури драли,
или имаш, бела Недо, | 2
други мъки и неволи?

- Нито са ме вихри вили,
нито са ме бури драли,
първо либе болно лежи,
болно лежи, ке да умре.
Та затуй съм побеляла,
побеляла, погрозняла.

МАГДЕ, МАГДЕ, МАГДАЛЕНКЕ

Магде, Магде, Магдаленке,
ела, душо, ти при мене
да ти кажа до две думи,
до две думи баш на место!

Айде, Магде, да те водим
горе, доле в наше село,
наше село, арно село,
при моята стара майка!

Е е ех ох аман, аман, | 2
Магде дойде, зор заман!

Е е ех ох аман, аман, | 2
Магде дойде, зор заман!

ТЕМЕНУГО, ТЕМЕНУЖКЕ

- Теменуго, Теменужке, леле,
Теменуго, Теменужке,
кого любиш, кого имаш, леле,
кого любиш, кого мамиш?

Направил ми нова хурка, леле,
направил ми нова хурка,
изписал се той на нея, леле,
изписал се той на нея -

- Аз си любя млади овчар, леле,
аз си любя млади овчар,
млади овчар, вакъл Иван, леле,
млади овчар, вакъл Иван,

кога преда, да го гледам, леле,
кога преда, да го гледам,
да го гледам, да го любим, леле,
да го гледам, да го любим!

дето прави вити хурки, леле,
дето прави вити хурки,
вити хурки и кавали, леле,
вити хурки и кавали.

Направил си меден кавал, леле,
направил си меден кавал,
изписал ме той на него, леле,
изписал ме той на него -

кога свири, да ме гледа, леле,
кога свири, да ме гледа,
да ме гледа, да ме люби, леле,
да ме гледа, да ме люби!

НАКЪДЕ ГЛЕДАШ

Накъде гледаш? Погледни към мен,
погледни към мене, Магде,
дай си любовта,
че по тебе, мори, Магде, ден и нощ не спя!

Очите ти черешови,
арижи ги, дай ги мене,
дай си любовта,
че за тебе, мори, Магде, ден и нощ не спя!

Снага ти, Магде, е тънка топола,
арижи я, дай я мене,
дай си любовта,
че по тебе, мори, Магде, ден и нощ не спя!

НЕДЕЛЯ, НЕДЕЛЯ

Неделя, Неделя, не спала Неделя,
но спала Неделя в мала градинка,
в мала градинка под червен трендафил.
Майчица я будеше: "Стани!" - не станала -
"Стани!" - не станала, слана е паднала,
слана е паднала, та ни осланила,
та ни е осланила голямото лозе,
та е осланила голямото лозе,
голямото лозе със белото грозде.
- Недельо, моме Недельо,
що си ми, щерко, заспала,
защо си, щерко, заспала
под буен червен трендафил?
И тебе, щерко, сланата,
и тебе ке те попари,
и теб ли да те попари,
и тебе млада зелена?

КАЖИ, РАЙНЕ, КАЖИ, ДУШО

- Кажи, Райне, кажи, душо,
кой ти нишан стори,
кой ти нишан стори, бе Райне,
на белата гушка.

- Кат ме питаш, стара майко,
право ке ти кажа,
право ке ти кажа, бе майко,
нема да те лажа!

Снощи ми са дошли, бе майко,
гости годечари,
гости годечари, бе майко,
гости другоселци.

Нишан ми го стори, бе майко,
младо годечарче,
младо годечарче, бе майко,
мойто първо либе.

АНЧИЦЕ, ДУШИЦЕ

Анчице, душице, на небо звездице,
по теб измина моята младост, |
по теб се тя топи. | 2

Умирам аз, загивам аз, усещам този час.
Проклета да е твоята майчица, | 2
що ни двама раздели!

Анчице, душице, на небо звездице,
по теб измина моята младост, | 2
по теб се тя топи.

Анчице, душице, за мен си родена,
за теб копнея, по тебе съхна. | 2
Ела да ме видиш!

Умирам аз, загивам аз, усещам този час.
Проклета да е твоята майчица, | 2
що ни двама раздели!

МОМА КРАЙ ИЗВОР СЕДЕШЕ

Мома край извор седеше,
венец от рози плетеше,

Какво си мома продума
такваз си дума остана -

мома край извор седеше,
венец от рози плетеше.

завиха се ергените
край наша мома хубава,

- А как се вие този венец,
тъй да се вият ергени,

завиха се, зачакаха
кому венеца да даде.

а как се вие този венец,
тъй да се вият ергени,

Отде ми дойде млад овчар
с меден си кавал засвири,

тъй да се вият ергени
по мене, мома хубава!

мома венец му подари,
овчар я в уста целуна!

МОМА ИМА БЕЛО ЛИЦЕ

(народна)

Мома има бело лице, мома има бело лице,
Милкано-Димано, де гиди, мрена рибо. | 2
По теб, Димано моме, изгорях.

Мома има тънка снага, мома има тънка снага,
Милкано-Димано, де гиди, мрена рибо. | 2
По тебе, Димано, изгорях!

Мома има църни очи, мома има църни очи,
Милкано-Димано, де гиди, мрена рибо. | 2
По тебе, леле, моме, изгорях.

ЯНКО НА ЯНКА ДУМАШЕ

Янко на Янка думаше, леле:
- Янко ле, сестро по-малка,
кончето ми е зобено, леле,
най не е конче поено,
вземи го, Янке, изведи, леле,
и студна вода напои!
Че стана Янка, излезе, леле,
кончето да си напои,
хвана си конче, изведе, леле,

синджир на ръка задена,
хем върви, Янка, хем пее, леле,
гласът ѝ село люлее,
че ми се изплаши кончето, леле,
изплаши и се изправи,
повлече Янка хубава, леле,
тогаз се Янка провикна:
- Каде си, братко, да дойдеш, леле,
синджира да ми отвържеш?

ТРЪГНАЛА МИ Е, ПОЙДЕЛА

(народна)

Тръгнала ми е, пойдела, леле,
рано през росни ливади
мома Калинка хубава, леле, | 2
да дири биле церовно. | 2

- Рано съм, лудо, ранила, леле,
низ това росно ливаде,
да търся биле лековно, леле, | 2
лековно, още церовно, | 2

Отде се найде млад момък, леле,
млад момък, Делян Делия,
че си на мома продума, леле, | 2
продума, още запита: | 2

че съм си чула, разбрала, леле,
братче ми болно че лежи
на връх на Стара планина, леле, | 2
на хайдушката поляна. | 2

- Моме, Калинке, Калинке, леле,
що дириш, мори, що трасиш
низ това росно ливаде, леле, | 2
по тая доба никоя? | 2

Ще ида да го навестя, леле,
лековно биле занеса,
дано си братче изцеря, леле, | 2
изцеря, дома доведа. | 2

ГЕОРГИ РУСАНКА ДУМАШЕ

Георги Русанка думаше,
Георги Русанка думаше:
- Русанке, моме хубава, | 2
Русанке, росна ябълка, | 2
всеки ден у вас дохождам,
всеки ден у вас дохождам,
а тебе не те заварвам, | 2
а тебе не те заварвам. | 2

Русанке, моме Русанке,
излез на порти високи,
тебе Русанке да видим, | 2
руси ти коси да галим. | 2
Русанке, моме Русанке,
чувам що думат хората,
че майка ти е мащеха, | 2
нигде не пуска Русанка. | 2

ЦЪРНИ ОЧИ ИМАШ, ЦУРО

- Църни очи имаш, Цуро, | 2
дариш ли ги ти? | 2

- Руса коса имаш, Цуро, | 2
дариш ли я ти? | 2

- Ако бих ги дарила, | 2
теб не бих ги дала, | 2
да ги любиш ти. | 2

- Ако да я дарим, | 2
не бих ти я дала, | 2
да я галиш ти! | 2

- Тънка снага имаш, Цуро, | 2
дариш ли я ти? | 2

- Медни уста имаш, Цуро, | 2
дариш ли ги ти? | 2

- Ако бих я дарила, | 2
теб не бих я дала, | 2
да я кършиш ти! | 2

- Ако бих ги дарила, | 2
не бих ти ги дала, | 2
да ги любиш ти! | 2

ЛАЖИ ВЕРЕ

Лажи, лажи, Вере, лажи, кой ке лажеш,
само мене, Вере, немой да ме лажеш! | 2

Я си имам Вере, море, я си имам,
я си имам Вере, до три болести - | 2

първа болест, Вере, леле, първа болест,
първа болест, Вере - в чужбина ке ода, | 2

втора болест, Вере, леле, втора болест,
втора болест, Вере - битолски кафани, | 2

трета болест, Вере, леле, трета болест,
трета болест, Вере - умирам по тебе! | 2

МАРИКЕ МОМЕ, НЕ ОДИ НОЩЕМ ЗА ВОДА

- Марике моме, Марике,
не оди нощем за вода,
не оди нощем за вода, | 2
водата ни е далеко,
водата ни е далеко,
бунаро ей го - у кърро.
Далеко е, далеко е,
нема с кой да се разходиш! | 2

- Ти ке ме мене разходиш,
водица да си донеса,
водица да си донеса, | 2
лицето си да измия, | 2
че ми е лице потемнело,
потемнело, погрознело,
от зла майка - зла мащеха, | 2
от зла мащеха усойница. | 2

ОЙ ЧОБАН, ЧОБАН, КАРАГЪОЗ ЧОБАН

- Ой, чобан, чобан, карагъоз чобан,
добре ми дойде, карагъоз, | 2
да те почерпя с вино червено,
с вино червено и бела ракия, | 2
с вино червено и бела ракия,
с бела ракия и агне печено. | 2
- Ах, мари, моме, ти, малка моме,
аз не съм дошел ти да ме черпиш, | 2
ти да ме черпиш с вино червено,
с вино червено и бела ракия, | 2
ази съм дошел тебе да видя,
тебе да видя, тебе да искам, | 2
от стара майка, от стар бубайко.

- Ой, чобан, чобан, карагъоз чобан, | 2
аз имам сестра по-стара и брат лефтерин.
Ой, чобан, чобан, карагъоз чобан, | 2
добре ми дошел ти, чобан,
да те почерпя с вино червено, | 2
с вино червено и бела ракия,
с бела ракия и с агне печено. | 2

ИЛИЯ, МОМЧЕ КЕФЛИЯ

Илия един на майка,
Илия момче кефлия,
майка му хлебец слагаше,
баща му конче стягаше,
Илия един на майка,
Илия момче кефлия.

Сестра му жално плачеше,
братче му тихо молеше,
Илия, момче на майка,
Илия момче кефлия.
Илия един на майка,
Илия един на баща.

ТОДОР СИ С КАВАЛ ЗАСВИРИ

Тодор си с кавал засвири
на Перчемлиска поляна,
на Перчемлиска поляна,
на тая чешма шарена.
Че си го Магда зачула,
запяла, та му приглася.
Грабна си Магда менците,
па си на чешма отиде,
менци си вода налива,
хитро към Тодора поглежда.
Тодор на Магда думаше:
- Магде ле, мома хубава,
я не ме гледай под вежди,
че ми сърцето изгори.
Магде ле, моме хубава,
я ела, Магде, при мене,
я ела, Магде, при мене
две думи да ти продумам.
Снощи покрай вас поминах,
ти си на чардак седеше,
ти си на чардак седеше,
тънки си дари шиеше.
Магде ле, моме хубава,
защо на хоро не додеш,
на хоро, ни на седянка,

тъгата да си разкрия?
Весден край вази минавам,
сал тебе, Магде, да гледам -
ти равни дворове метеше,
дребна си челяд гледаше.
- Тодоре, мили Тодоре,
и язе страдам по тебе -
моята зла мащеха,
тя мене нигде не пуща,
ни на хоро, ни на седянка,
камо ли при тебе да дойда -
само във къщи да шетам,
децата да ѝ отглеждам.
Сега ме никой не видя,
че съм от къщи излязла.
Тодор на Магда думаше:
- Сега е, либе, момента! -
че си я грабна, отведе,
на стара майка отмяна,
на стара майка отмяна,
на мене радост голяма!
Тодор си с кавал засвири
на Перчемлиска поляна,
на Перчемлиска поляна,
на тая чешма шарена.

ГРАДИЛ ИЛИЯ КИЛИЯ

Градил Илия килия,
градил Илия килия, ох, аман, аман, |²
на върх, на Рила планина.

- Не мога, либе Ирино,
не мога, либе Ирино, ох, аман, аман, |²
че са ти черни косите,

Отдолу иде Ирина,
отдолу иде Ирина, ох, аман, аман |²
и на Илия говори:

че са ти черни косите,
че са ти черни косите, ох, аман, аман, |²
и ти играят очите!

- Вземи ме, бачо Илия,
вземи ме, бачо Илия, ох, аман, аман, |²
във твоята малка килия!

- Косите ще си отрежа,
косите ще си отрежа, ох, аман, аман, |²
очите ще ги укротя.

БОЛЕН ЛЕЖИ

Море, болен лежи млад Иван, |²
море, болен лежи, ке умре. |
Младата му булка по двор ходи, |²
море, по двор ходи, пръсти кърши. |
Море, согледа я болен Иван, |²
па си на невеста тихом дума: |
- Мори, Ангелино, първо либе, |²
море, в къщи влезнеш, сълзи рониш, |²

море, по двор ходиш, пръсти кършиш.
Мори, дали ти е дотегнало
толкоз време болен да ме гледаш. | 2

БРЕ, ИВАНЕ, ИВАНЕ

- Бре, Иване, млад Иване, още ли ке левентуваш,
още ли ке левентуваш, още ли ке ергенуваш -
дали имаш стара макия, стара макия, стари татко?
- И да имам, и да немам, они не чаа да ме женат.
Младост тече като река, старост дойде като днеска!
Току викат: "Нека, нека, нека днеска, нека ютре!"
Та я не сам за два века, та я не сам за два века,
еве сега ка е дошло и утакмия комшийка,
мама ми я туку фали, свето ми я току куди.

ЗАДЛЪЖНЯЛ ПЕТЪР

(народна)

Петър на майка си думаше:
- Мамо ле, стара майчице,
заборчех, мамо, задлжнях
с тежки големи борчове.
Каж ми, мамо, разправи,
дорде си сватба направих,
задлжнях, мамо, заборчах,
отде парици да зема,
борчове да си изплатя.
- Петре ле, синко, Петре ле,
ти имаш вуйчо на Ловеч,
той има пари безбройни,
от него пари ще вземеш,
борчове да си изплатиш.
Петър на Ловеч отиде,
вуйчови порти похлопа:
- Я, излез, вуйча Матея,
мама ме до теб изпрати
пари във заем да даеш,
борчове да си изплатя,
ще ти ги върна-повърна,
когато, вуйчо, спечеля.
- Петре ле, чедо сестрино,
пари без рахим не давам,
ти имаш булче хубаво,

иди го, Петре, доведи,
залог да ми го, Петре, оставиш.
Кат зачу Петър тез думи,
той се назади повърна,
право у тях си отиде,
посъбра Петър, понабра,
дружина верна сговорна,
през ноц на Ловеч отиде.
Вуйчови порти похлопа
и си на вуйчо извика:
- Излез ми вуйчо, отвори,
че си ти водя булчето,
залог да ти го оставя.
Кат чу Матея тез думи,
бързо на порти отиде
със дясна ръка отваря,
със лява ръка посяга
булчето да си поеме.
Петровата вярна дружина,
тя си Матея извлече,
назад му ръце вързаха,
главата му отрязоха -
да помни Матей, да знай,
как се тъй булче довозда
и се на залог оставя!

ДИМАН ВОЙВОДА

(народна)

Диман Марика думаше:
- Марике, булка разумна,
снощи татари идвали,
за тебе, либе, питали:
"Къде живее млад Диман,
млад Диман, млада войвода,

булчето да му вземеме,
булчето, още кончето."
Аз съм, Марике, намислил
юнаци да си събера,
да ги в балкана изведа,
пътища да си завардя,

пътища ще си завардя,
 пътища, още друмища,
 тебе ще, либе, отърва
 от тез пусти татари.
 Кат чу Марика тез думи,
 мъжко си дете остави,
 в равна градина отиде,
 че набра цветя всякакви,
 набра цветя всякакви,
 размесна китка направи

и я на Диман подаде
 и си му тихом продума:
 - Я на ти, либе, таз китка,
 накичи калпак самуров,
 че тъй на Диман отива,
 че тъй на либе приляга!
 Кога из балкана ходите
 със отбор млади юнаци,
 китката да се ветрее,
 ветрее, още свежее.

СТОЯНЕ, МОРЕ СТОЯНЕ

Стояне, море, Стояне, | 2
 да си отидеш до дома, | 2
 докато петли не са пели, | 2
 първата жена - бродница, | 2
 тя беше най баш бродница - | 2
 Стояновата кумица, | 2
 бялото жито измами. | 2
 Втората жена бродница - | 2

тя на Стояна стрина му - | 2
 бялото мляко измами. | 2
 Третата жена бродница - | 2
 тя на Стояна леля му - | 2
 що щеш ми тука, Стояне, | 2
 по туй ми време за вода? | 2
 Първа си дете къпеше, | 2
 втора си дрехи переше, | 2

трета си глава миеше, | 2
 едната беше тетка му, | 2
 другата беше стринка му, | 2
 третата беше уйна му, | 2
 месечината снимая | 2
 и бело млеко пиная. | 2

СТОЙНО СИ КОНЧЕ СТЕГАСЕ

Стойчо си конче стегаше - | 2
 да иде в гора зелена. | 2
 Отде се найде Лиляна, | 2
 Лиляна мома хубава. | 2
 Че си я Стойчо мамеше: | 2
 - Лиляно, моме хубава, | 2
 Лиляно, моме хубава, | 2
 иди ми донес водица | 2
 от студеното кладенче!

Лиляна нищо не рече, | 2
 на кладенче си отиде - | 2
 там си Лиляна завари | 2
 до седемдесет юнаци. | 2

Те на Лиляна си думат: | 2
 - Хайде, Лиляно, със назидане | 2
 у тая гора зелена | 2
 баряка да ни развяваш! | 2

СВЕКЪР СНАХА СИ ДУМАШЕ

Свекър снаха си думаше: | 2
 - Запей ми, снахо, попей ми, | 2
 запей ми снощната песен, | 2
 дето я снощи пееше! | 2
 - Не мога, татко, не бива, | 2
 либето ми е далеко! | 2
 - Запей ми, снахо, не бой се, | 2

язе ке тебе да взема! | 2
 - Не мога, татко, не бива, | 2
 аз ще през море да ида, | 2
 ще ида мама да питам, | 2
 има ли хабер от Бога, | 2
 има ли хабер от Бога, | 2
 свекър снаха си да взима? | 2

ХАРАМ МИ СТАНА, ЮНАЧЕ

Харам ми стана, юначе,
нашено с тебе галене,
нашено с тебе галене,
галене и драгуване. | 2
Га си ѝ дручка загалил,
и дручка в друга махала, | 2
гали я, хулом лъжи я,
и тя е моя роднина. | 2

Стояне, луда гидио,
кутрано галиш, да галиш, | 2
та мночко деца да роди,
до девет малки моминки. | 2
Фукарлък да те налегне,
с друга да просиш, да просиш, | 2
та и у мене да дойдеш,
та и я да те притисна. | 2

ВЪРЗАН ЮНАК

Турци през село вървеха, |
юнак си вързан караха, | 2
насреща иде девойче
и на юнак се присмива: |
- Що ти прилега, юначе,
дрбно синджирче на гърло, |
кат на гъркина гердана, | 2
що ти прилегат, юначе,
дрбни синджире на ръце, |

като на гъркина гривнето, |
що ти прилега, юначе, | 2
дрбно синджирче на нозе,
като на гъркина чехлите. |

- Смей се, не смей се, девойче, |
мене ме за кражба не карат, | 2
мене ме карат, девойче,
се заради тебе. |

ОВЧАР ПО БРЕГ ХОДИ

Овчар по брег ходи, сиво стадо води, | 2
сиво стадо води, все вакли овчици, | 2
па на гора дума, дума и продума: | 2
- Горо ле зелена и вода студена, | 2

не виде ли, горо, юнаци да минат, | 2
юнаци да минат, за мене да питат, | 2
за мене да питат, байрак да развеят, | 2
байрак да развеят, душмани да дирят! | 2

СНОЩИ ДОЙДЕ ЯНКО ОТ КОСОВО

Снощи дойде Янко от Косово, Янко от Косово
и доведе косовска девойка, косовска девойка.
Он вечера, она не вечера, она не вечера,
он говори, она не говори, она не говори.
Старци Янко на девойка думат, на девойка думат:
- Апни, моме, що не си дебела, що не си дебела,
нали, моме, ние сме стопани, ние сме стопани,
нали, моме двама се земахме, двама се земахме!
Отговаря косовска девойка, косовска девойка:
- Знам я, мама, знам я, що да бъда, знам я, що да бъда,
а невеста мене се присмее, мене се присмее,
че съм била крадена невеста, крадена невеста,
та немала китени сватове, китени сватове.
Па си Янко на девойка дума, на девойка дума:
- Мен не требе китени сватове, китени сватове,
язе тебе не ке да те зема, не ке да те зема!

Снощи дойде Янко от Косово, Янко от Косово
и доведе косовска девойка, косовска девойка,
он вечера, она не вечера, она не вечера,
он говори, она не говори, она не говори.

МЛАД ЮНАК

(народна)

Млад юнак си кон изведе
и си конче възседна,
с майчина благословия | 2
той на дълъг път тръгна.

гръм и мълнии треснаха
и юнак си там падна.
Виж ти, колко свят лъжовен, | 2
как се губим за имот!

Като през гора вървеше,
сладко песен си запя
и през китните дъбрави | 2
нежен глас си той разля.

За честита търговия
не си жалим и живот,
губиш се насам-нататък | 2
и на всичко ставаш роб.

- Де е мама да послуша
какви песни пея аз! -
Дор юнак си да издума, | 2
силен вятър се изви,

Но животът ни е кратък,
сетнината ни е гроб
и затуй, другари мои, | 2
не мечтайте за имот.

ТРЪГНА ЮНАК НА ПАНАИР

Тръгна юнак на панаир, | 2
мина гора, мина втора. | 2
У третата - три славея. | 2
Като пеят дори думат, | 2

ощ по-ясен глас издават. | 2
Я заставах, та заслушах, | 2
от мъка ми кон продума: | 2
- Чорбаджийо, аджамио, | 2

моите крака дръвя ли са? | 2
Дръвя да са, ке изсъхнат. | 2
Мойте очи звезди ли се? | 2
Звезди да са, ке изпръснат. | 2

СИРАК АНГЕЛ

Айде, тръгна сирак Ангел, | 2
айде, тръгна на чужбина, | 2
никой китка не уви му, | 2
никой дума не каза му. | 2
Не дойде да го изпрати | 2
неговата стара майка, | 2

нито сълзи да порони, | 2
нито дума да му каже. | 2
Айде, намери се малка мома, | 2
айде, закачи му росна китка, | 2
айде, росна китка закачи му, | 2
и на дълъг път тя изпрати го! | 2

ЛИБЕТО ГО НЯМА

Петли пели ли са, хубава Дафинке, | 2
дал са пели, ил са повторили? | 2
А моето либе още нема го да дойде, | 2
то при друга, при друга е отишло | 2
и си е друго, друго либе залюбило - | 2
с танка снага, танка ихтиманка, | 2
танка ихтиманка, Елка вакарелка, | 2
бела, па червена като бобошевка. | 2

ОВЧАРА ИЛИ ДЪРВАРА

- Седефе, мами Седефе, а да ти зема дарове, | 2
а да ти зема дарове, дарове, тънки кошули. | 2
Да оди Димо пременен, пременен още наконтен. | 2
- Димо дали и Тодор да ходят, мале, да ходят, | 2
овчара, мале, нещем го, нещем го, мале, нещем го! | 2
- Свинара, щерко, свинара, земи го, щерко, свинара! | 2
- Нещем го, мале, нещем го, вечер ми халам доводи! | 2
- Дървара, щерко, дървара, земи го, щерко, дървара! | 2
- Дървара, мале, нещем го, нещем го, мале, нещем го - | 2
у тъмно да се насочи, вечер ми късно дооди. | 2
- Гайдара, щерко, гайдара, земи го, щерко, гайдара! | 2
- Сакам го, мале, очем го, за него ке се ожена - | 2
кога на сватба отиде и мене ке да ме води! | 2
- Седефе, керко, Седефе, а да ти зема дарове, | 2
а да ти зема дарове, дарове, тънки кошули, | 2
да оди Димо пременен, пременен, още наконтен. | 2

ДАМЯН ОВЧАР ЯДЕН ДОЙДЕ

Снощи Дамян кат си дойде, | 2
кат си дойде от стадото, | 2
кат си дойде от стадото, | 2
от стадото, от младото. | 2

Че ми е либе болно залежало, | 2
болно залежало, скоро ке да умре, | 2
скоро ке да умре, | 2
мене да почерни." | 2

Той не рече: "Добър вечер!" - | 2
а ми рече: "Мале, дай ми стол да седна, | 2
я дай ми стол да седна | 2
и нивга вече да не стана. | 2

Майка на Дамяна тихо проговаря: | 2
- Седни, сине, да повечераме, | 2
седни, сине, да повечераме, | 2
да повечераме и да поспиме. | 2

ПЕТКО ВОЙВОДА

Де се е чуло-видело, леле,
де се е чуло-видело,
във едно царство два царя, леле,
два царя, два господаря.

Петко е хитър гидия, леле,
лесно се Петко не мами.
Султан му писмо проводи, леле:
- Аферим, Петко, машала,

Във Стамбула султан царува, леле,
в Стамбула султан царува,
в Мароня - Петко войвода, леле,
в Мароня - Петко войвода.

аферим, Петко, машала, леле,
ти имаш глава разумна,
ела ми, Петко, в сарая, леле,
везирин ке те направим!

Султана хабер проводи, леле,
султана хабер проводи
дано си Петко подмамят, леле,
дано си Петко подмамят.

Петко си писмо проводи, леле:
- Не ща везирин да ставам,
най-добре съм си в гората, леле,
в гората и в планината.

НАШ ГЕРО

Наш Геро си имаше вол снежнобял, | 2
продаде го та купи меден кавал. | 2

Седи Геро на миндеро,
па си свири на кавала.

Свири Геро, свири, не престава,
свири, свири до забрава!

Нежни звуци, чудни песни
лее меден си кавал -
много дни и много ноци
наши Геро не е спал.

БОЛЕН МИ ЛЕЖИ МИЛЕ ПОПЙОРДАНОВ

Болен ми лежи Миле Попйорданов, | 2
над глава му стои старата му майка, | 2
жално му вели, тихом му дума:
- Стани ми, стани, Миле Попйорданов, | 2
твоите другари по сокаци ходят, | 2
по сокаци ходят, жални песни пеят, | 2
по сокаци ходят, жални песни пеят,
жални песни пеят, тебе споменуват!
Стани ми, стани, Миле Попйорданов,
че ти загина заради народа,
заради народа, за Македонија! | 2

СТИГА ХОДИ, КОЛЮ

- Стига ходи, бе, Колю, стига скита -
майка ти намери хубава мома.
Хем със пари, бе, Колю, хем със имот, | 2
само че не е първата любов.

- Не ща пари, бе майко, не ща имот,
само искам ази първата любов!
Тя е за мене, майко, пари, имот, | 2
тя е за мене през целия живот.

ПАДНА МИ РАНЕН МЛАД СТОЯН

Падна ми ранен млад Стоян
млад Стоян, млади войвода
у тая гора зелена,
у тая Пирин планина.

Над него вият два орла,
два орла, два сиви сокола.
Стоян на орли думаше:
- Вийте се, вийте, два орла,

Немало никой до него
водица да му донесе,
сенчица да му направи
и люти рани превърже.

с криле ми сенка пазете,
с човки ми вода носете,
дорде ми душа излезе,
дорде ми сърце спре да бий!

Тогаз се ниско спуснете,
бело се месо наяжте,
бело се месо наяжте,
и черно кърви напийте!

МЛАД МАРИН БОЛЕН ЛЕЖЕШЕ

Млад Марин болен лежеше | 2
на високите чардаци, | 2
до джамлиите прозорци. | 2
Над глава стои майка му

и на Марина говори: | 2
- Я, стани, синко Марине, | 2
да видиш чудо голямо - | 2
какво се хоро люлее

край наш'та мала вратица - | 2
до всека мома и момче, | 2
до наш'та Радка - двоица, | 2
двоица, два любовника. | 2

МОМЪК И ДЕВОЙКА

Пооди юнак, пооди йот едно село до друго,
йот едно село до друго да дири мома прилика.
Насреца му е девојка, па му се смее, присмива:
- Върни се, юнак, върни се, тук нема мома за тебе,
тука са скъпи момите, а па ергенџе - дал Господ,
по три-четири - за кош плява и она да е баш плява,
две годин на двор стояла, кокошки я преривале,
кокошки я преривали и са я се понастрале.
- Що ми ти маана наодиш, та не знам ли те која си,
та не знам ли те која си, која си, море, чия си?
Баща ти - селски говедар, селски говеда пасеше,
майка ти - селска робиня, по саан брашно собираше,
по саан брашно собира, та тебе моме ранея,
така ти, моме, израсна и стана толку напета.

ЛИБЕ ЛЕ, ЛИБЕ СТОЈАНЕ

(народна)

Либе ле, либе Стојане,
лоша дума, либе, не си рекохме,
за да се, либе, поделиме.
Всяка вечер, либе, си говорехме:
“Ке те вземем, либе, за млада невеста
и да векуваме.”
Кажу, кажу, либе, што ти лошо сторих,
што ти лошо сторих, либе Стојане,
та всичко ми остави цел век да тџувам.

ЦУЦУЛ ЈУНАК

(македонска народна)

Се посвѣртил Цуцул юнак,	ми я зели навестата. 2
Цуцул Юнак Ветешина 2	На темаго сиви сокол
за девојка чучулига,	се зададе ненадејно, 2
трао патка путонога. 2	ненадејно отвисоко
Ми поканил сто сватой,	ми я грабна невестата 2
све врабчиня джиджанчиня, 2	и разтури дворите
ми трџнали по невестата,	по грудките, по тџрнето 2
по грудките, по тџрнето, 2	и остави невестата
под пат, над пат,	гол-гола чучулига. 2

ПРОВИКНАЛ СЕ СТОЈАН

(народна)

Провикнал се Стојан, леле, джанџм,
от кџрнето, от Дервиш могила:
- Мамо, мила мамо, чуваш ли ме, мамо?
Шо си немам, мамо, един мили братец,
при мене да дојде и да ме отџрве

от тая люта змия, змия усойница?
Стоянови жалби небе разтворили,
дребните му сълзи земя пропукали,
щом си нема Стоян тези мили братя,
при него да идат и дано го отърват
от тая люта змия, змия усойница.

АБРЕ, СИМО, АБРЕ, ЛУДО

Абре, Симо, абре, лудо,
свирка имаш - цяло чудо.
Щом засвириш върху слога, | 2
вдигаш всичко във тревога. | 2

И девойки, и ергени,
тичат луди и засмени,
стари баби спират стана | 2
и отиват на мегдана. | 2

Кой те чуе, тича, бяга,
сам орачът вол разпряга
и жените от нощвите | 2
тръгват с китки на главите. | 2

Че и дядо не мирясва -
на хорото сам довтасва,
абре, Симо, абре, лудо, | 2
свирка имаш цяло чудо! | 2

ЖИВУВАЛИ БРАТЯ, ДРАГУВАЛИ

Живували братя, драгували,
никога се братя не скарали,
скарали се, братя, скарали, | 2
кога са се брата делили. | 2

Пусто корито пробито,
пусто да бъде вовеки,
до него кат са стигнали, | 2
тогаз са се братя скарали. | 2

Делили братя, делили,
всичко по равно делили,
всичко по равно делили, | 2
по равно и по човешки. | 2

Един го дърпа натака,
другия го дърпа наонака,
дърпали братя, дърпали, | 2
дорде си корито строшили. | 2

Тогаз са се братя смирили,
и греховете са си простили...

НИКОЛА КОЗИ ПАСЕШЕ

(песен от Самоковско)

Никола кози пасеше,
Николо-о-о, море, Николо-о-о,
кози си рано дойдоя-я-я,
него го нема да дойде.
Мака му викна да плаче:

- Николо-о-о, море, Николо-о-о,
каде си, синко, останал
по тия карпи високи,
край това темно езеро,
низ това гъсто присое?

Дали го турци ваная,
дали му глава земая,
Николо-о-о, море, Николо-о-о?

ТОНКО, БУЛКА ТОНКО

(народна)

Тръгнала е Тонка, булка от селото
през гора зелена, та гората пита: | 2

- Горо темна, горо, горо, ще те питам,
право да ми кажеш, горо, без да ме излажеш, | 2

горо, не видя ли Андрей да премине,
Андрей да премине, Андрей - войводата? | 2

- Тонко, булка Тонко, да съм го видяла,
да съм го видяла, аз не го познавам! | 2

- Горо, темна горо, ми той си е личен,
зелен байрак носи, триста души води! | 2

- Тонко, булка Тонко, вчера отгук мина,
вчера по пладнина мина, мина и замина,
не мож да го стигнеш! | 2

БОЛЕН ГЕОРГИ

(народна)

Георговица Георги дума:

- Георги, Георги, болен Георги,
ни умираш, нито ставаш,
нито пък ми прошка даваш,
да се глава, да се женя.
- Ой, те тебе Георговице,

Георговице хубавице,
от уста ти прошка давам,
мило сърце не ти дава!
Оглави се, ожени се,
ако наидеш добър юнак,
добър юнак като мене,

денем лежи, вечер ходи,
та обира хазна царска,
царска хазна с жълто злато,
та го дава на сюрмаси,
на сюрмаси, на дружина!

БОЛНА ОТ ЛЮБОВ

Поболяла се е мамина Еринка, | 2
мамина Еринка, една на майка, | 2

над глава ѝ седи нейна стара майка, | 2
много си я често пита и попитва:

- Я кажи ми, мами, от какво си болна,
от какво си болна, щерко, докторе да викам! | 2

- Мойта болест, мале, не е за докторе,
мойта болест, стара мале, е от кара севда! | 2

СКАРАЛИ МИ СЕ, СКАРАЛИ

Скарали ми се, скарали
снаа и зълва двенките
коя от тях е по-добра,
коя от тях по-хубава.

Па са думали, решили:

- Ай да питаме комшия
коя от тях по-работна,
коя от тях по-хубава.

Комшия дума, продума:

- Ай, снаата е по-добра,
ай, снаата е по-добра,
че тя е пролетна роса,
а зълвата е лютица,
ай, тя е есенна слана!

Скарали ми се, скарали
снаа и зълва двенките.

МЛАДА КАЛУГЕРИЦА

- Откуга си, моме Софке, калугерица? | 2

- Ни съм отдавна, ни отскоро, байно ле, байчо, | 2

това ми е лето, байчо ле, това ми е лето десето! | 2
 - За кого си чуваш, Софке, русата си коса? | 2
 - Чувам си я, байчо мили, за черната земя! | 2
 - За куго си чуваш, Софке, черните си очи? | 2
 - Чувам си ги, чувам, байно, за черната земя! | 2

РИСТОВИЦЕ, МЛАДА НЕВЕСТО

- Ристовице, мори, млада невесто, що ти е мори, лице повехнало, що ти е мори, лице повехнало, мори, повехнало, потъмняло? - Как да не е, Ристо, повехнало,	повехнало, Ристо, потъмняло, кат си любиш, Ристо ле, друго либе, друго либе, Ристо ле, освен мене? Барем да е, Ристо ле, по-хубаво, а оно е, Ристо ле, по-глупаво.
--	--

ПУСТАТА СНАХА

Снаха доведохме - снаха ябанджийка, 2 щом я доведохме, имена ни кръсти. 2 На свекър си рече: - Тате, дърт брадате! 2	На свекърва рече: - Мамо, тропни конче! 2 На зълва си рече: - Како, лопни каймак! 2 На девер си рече: - Брате, тумбалаче! 2
---	--

ОТ БАНЯ ИДЕ БУЛЕНЦЕ

От баня иде буленце, буленце, младо ханъмче, с бел се е яшмак прикрило, яни баба, 2 ситна го роса избила, ситна е, ситна като ръж, бела е, бела като снег, белее му се гърленце, яни баба, 2 като на филджан дъненце. Отдолу иде владика, владика, гръцки патрика, той си на буле думаше, яни баба: 2 - Дай, буле, да те целуна, дай буле, да те целуна, по лице бело, румено, по лице бело, румено, яни баба, 2 челцето между веждите!	Отде зачуха зли турци, владиката са хванали, при паша са го карали, яни баба, 2 при паша и при кадия. Паша кадия думаше: - Брадата да му обръснат, брадата да му обръснат, яни баба, 2 и турчин да го направят! Дека се чуло, видело, владика турчин да стане, владика турчин да стане, яни баба, 2 за едно младо буленце. Кога владика бръснаха, от небо звезди падаха, от небо звезди падаха, яни баба, 2 силни ветрове духаха.
--	--

МОРЕ, ЩО ТИ ТРЕКНА

- Мори, що ти трекна, та побегна, сутрин рано пред зорите. 2 Мори, дали ти е зла свекърва или свекър род не чини. 2	- Мори, свекър ми е кротко агне, а свекърва - люта змия. 2 Мори, момчето ми е аджамия - мома лягам, мома ставам. 2
--	---

Три години стана кат съм женена,
мъжка снага не усетих.

ИЛЧОВАТА МЛАДА БУЛКА

Илчовата млада булка свири на цигулка,
свири на цигулка, леле, скърца на гъдулка. | 2

Цигу мигу цигу мигу - свири на цигулка,
тата пата тата пата - скърца на гъдулка,
е е е о о о иох мори иох.

Щом се качи на тавана, свири на пиано,
като седне под чинара, свири на китара. | 2

Цигу мигу цигу мигу - свири на пиано,
тата пата тата пата - скърца на китара,
е е е о о о иох мори иох.

У ЛИВАДЕ БРАТ И СЕСТРА СЕДАТ

У ливаде брат и сестра седат,
братът спие, а сестрата шие. | 2
- Стани братко, стани, че Белграда гори,
че Белграда гори, гори и догаря! | 2
- Ако Белград гори, нека да изгори,
всичко, що е турско, нека да изгори! | 2
У росно ливаде брат и сестра седат,
братът си заспива, а сестрата - шие. | 2

КИША ПАДА, СЪРБИЯ ПРОПАДА

Киша пада, Сърбия пропада,
киша пада, Сърбия пропада, Сърбия пропада,
кралю Петре, тамо нему маму,
кралю Петре, тамо нему маму, тамо нему маму,
ти продаде Велика Сърбия, Велика Сърбия,
па забегна във страна далече
па забегна във страна далече, във страна далече
и отнесе пари със чували,
и отнесе пари със чували, пари със чували,
и остави цял народ да страда,
и остави цял народ да страда, цял народ да страда,
кралю Петре, тамо нему маму, тамо нему маму,
ти продаде Велика Сърбия, Велика Сърбия.

ЧУДО ГОЛЯМО

Какво е чудо, чудо станало
във Шипка село голямо - | 2
на Беглишките поляни
черната чума, чума довтаса,
черната чума, чума довтаса
на Беглишките поляни,
натръшка старо и младо,
не мина къща без жертви, | 2
сал в Караджови двори не влезе,
черната чума тамо не влезе,

че са им двори с дувари градени | 2
все със високи, високи дувари.
Майка на Дянко, сина си думаше:
- Синко ле, синко мамин, едничък,
прегледай, синко, наши хамбари,
виж какво е във тях останало, | 2
раздай, синко, всичкото на гладни,
на гладни, синко, още на болни,
на гладни и на сюрмаси -
добър е Господ за нази! | 2

ПРАЩА Я У ПОПОВАТА КУКЯ

Ах, ти, бабо, мила ми бабо,
вторник ке те прата, вторник ке те прата,
вторник ке те прата у поповата кукя.
Да ми искаш, бабо, поповата внучка, | 2
ако ти я дадат, бабо, та почекай, постой, та почекай,
постой, та почекай, бабо, и запреко думай, | 2
ако я не дадат, бабо, по-скоро си дойди, по-скоро си дойди,
по-скоро си дойди, бабо, абер ми донеси, абер ми донеси!
Аз ще стана, бабо, аз ще стана младо калугерче, | 2
ще направя, бабо, ще направя котле калайлия,
котле калайлия, бабо, и сребърно кръстче, и сребърно кръстче, | 2
па ще ида, бабо, па ще ида у попова кукя, у попова кукя,
рака да ми баца поповата внука, поповата внука.

ДУХНИ МИ, ЛЪОХНИ, БЕЛ ВЕТЕР

Духни ми, лъохни, бель ветер,
разлюлей гора зелена,
разтопи бели снегови!
Та стори пътем да идем,
да идем на Дранальова,
на Дранальова касаба,
че ми е любено болно.
Ага ний отидем, що да видим,
що да видим, че ми е любено болно
и то поиска жълта дюля с листено,
бяло грозде с лозено.
Ага го донесох, черни очи помрешило,
бяло лице сменило,
руса коса окапала.

СВИРЕТЕ МИ, ЧАЛДЖИИ

(народна)

Свирете ми, свирете, чалджии,
да се сетим за младостта,
да си врати сърце младостта, | 2
свирете ми сал за любовта.

Ай, засвирете ми, чалджии,
една песен за либето,
на душа, очи да ми олекне, | 2
мене да олекне, сърце да омекне.

Свирете ми вие от сърце,
да ми дойде мене радостта,
да ми мине мене младостта | 2
и да пея аз за радостта.

Свирете ми, свирете ми, чалджии,
да си врати сърце младостта,
да си врати сърце младостта | 2
и да пея аз за радостта.

НЕМАМ ПИСМО ОТ ДРАГАНА

Немам писмо от Драгана,
от Драгана партизана.
Със лева рука писмо пишем,
а со десна солзи бришем.

Динар, динар - любеница, | 2
два динара - грозд,
айде, Цуре, на станица
да чекаме воз.

Очиеш, нечеш, моме,
мене ке ме земеш,
гиздаво девойче.

Динар, динар - любеница, |
два динара - грозд, |
айде, Цуре, на станица | 2
да пролази воз. |

ПРОШКА ВЗИМА МЛАДО БУЛЧЕ

(народна)

Прошка взема младо булче от своята мила майка,
от своята мила майка, от своя мили татко.

Как се отделя жито от слама, | 2
тъй се отделя булче от мама, |
от мили братя и сестри.

- На тебе, мамо, ако сакаш моята градинка, | 2
с цветя, мамо, най-различни и да ги поливаш. |

СТОЯН И КАДИЯ

Стояне, море, Стояно, леле,
що е овай чудо от тебе, | 2
що е овай чудо от тебе, леле,
от тая пуста тамбура. | 2
Моми си парти фърлиа, леле,
невести разбой скършия, | 2
старите фурки сдробия, леле,
и ми всите селяни от нея. | 2
Крепнаа тежка давия, леле,
одоя дур до кадия. | 2
- Е, гиди, млади кадия, леле,
ил суди како си судил, | 2
ил суди како си судил, леле,
или кажи ни по-бързо | 2
що е ово чудо големо, леле,
от левенего Стояна, | 2
от тая пуста тамбура, леле,
моми си парти върлиа, | 2
невести разбой скършия, леле,

старите фурки сдробия. | 2
Кадия пуца сеймени, леле,
ми го креная Стояна. | 2
Стоян бе умен-разумен, леле,
Стоян си зема тамбурата | 2
и зема овен най-арен, леле,
си ойде дур при кадия. | 2
Кадия, море, кадия, леле,
що си допушил при мене, | 2
му фърлиа овен по дворе, леле,
си удри пуста тамбура, | 2
си удри пуста тамбура, леле,
стана кадия да играе, | 2
си фърли банаш в камара, леле,
си фърли шапка на греди. | 2
Кадия лепо му дума, леле:
- Стояне, море, Стояне, | 2
чини си, как си чинило, леле,
свири си, како си свирило! | 2

АДЖЕМАГА

Отдолу иде Аджем ага,
отдолу иде Аджем ага,
право тегли на чифлика,
право тегли на чифлика.
Видяха ми го селяните,
видяха ми го селяните,
сите на нозе станаха,
сите на нозе станаха,
само един не му стана,

само един не му стана,
не ще поклон да направи,
не ще поклон да направи.
Разсърди се Аджем ага,
разсърди се Аджем ага,

разсърди се, разбеси се,
разсърди се, разбеси се,
че извади ятагана,
че съсече млади юнак,
че съсече млади юнак.

ПУШКА ПУКНА

Пушка пукна снощи вечер, | 2
снощи вечер на мегдано, | 2
я излезох, та да видя, | 2
та да видя, та да чуя. | 2

Я постоях и помислих, | 2
па се ванах да се кача, | 2
па се качих на потонче, | 2
от потонче на одърче. | 2

Насреща ми една мома, | 2
една мома, баш си мома. | 2
Я ѝ рекох: "Добри вечер!" - | 2
она мене: "Дойди вечер,

Прискърца ѝ одърчето, | 2
придрънка ѝ герданчето. | 2
Де я дочуя стара маля, | 2
и на Неда проговаря: | 2

дорде не сме вечерали, | 2
вечерали и заспали, | 2
прелезите заметнали, | 2
чешмир порти затворили!" | 2

- Мари Недо, бела Недо, | 2
що ти скърца одърчето, | 2
що ти скърца одърчето, | 2
що ти дрънка герданчето? | 2

Кога дойде снощи вечер, | 2
снощи вечер по вечера, | 2
язе земах си пищова, | 2
тамбурата у ръката. | 2

А Неда ѝ отговаря: | 2
- Ех, ти, мамо, стара мамо, | 2
ех, ти, стара вампирице, | 2
ех, ти, стара пангалоске, | 2

Кога ойдох пред портите, | 2
бели порти - затворени, | 2
бели порти - затворени, | 2
прелезите заключени. | 2

дошел ми е селскио мачок, | 2
та се сгняви с наш'та мечка, | 2
наш'та мечка шарената, | 2
леле, Недо, бела Недо. | 2

Та си скърца одърчето, | 2
та ми дрънка герданчето, | 2
леле Недо, бела Недо, | 2
леле, Недо, шопско чедо. | 2

ВОДЕНИЧАРИЮ, ДЕРМЕНДЖИО

(народна)

- Воденичарю, дерменджийо, сомеляй ми житото,
мойте черни очи нека бъдат твои,
сомеляй ми житото!

- Не мой, бе Ленче, не мой, бе, душо,
вода нема никаква, никъде го нема и чорбаджията
да ти смелям житото.

- Воденичарю, дерменджийо, сомеляй ми житото,
мойта тънка снага нека бъде твоя,
сомеляй ми житото!

- Аман, бе Ленче, аман, бе, душо,
вода ке намериме, па и чорбаджията ако го нема,
ке ти смелям житото.

КАЗВАЙ, ХАЙДУТ ВЕЛКО

- Хайде, казвай, казвай ти, хайдутин Велко,
казвай, де си криеш кемер сос жълтици! | 2
Мори, казвай, казвай, думай, хайдут Велко,
казвай, да не режем ръце до рамене! | 2
- Мори, сечи, сечи, Буругаш башийо,
море, сечи, сечи, пусти останали. | 2
- Море, кажи, кажи ти хайдутин Велко,
море, каде дена кемеро с парите! | 2
Море, кажи, кажи, да не сеча нозе,
да не сеча нозе горе над колена! | 2
- Море, сечи, сечи, Буругаш башийо,
кога не са мъжка снага държали, | 2
кога не са твоята глава земали.

ГРАД СЕ ГРАДИ

(хороводна)

Град се гради личен, та обичен, личен, та обичен -
кой си дойде, всеки се засели, всеки се засели,
Иван дойде и он се засели, и он се засели.
Стоян дойде и мома доведе, и мома доведе -
не е мома като мома, не е мома като мома,
у лицето - два гюла трендафил, два гюла трендафил,
косата ѝ - две сари ибришим, две сари ибришим,
веждите ѝ - морски пиявици, морски пиявици,
очите ѝ - две черни череша, две черни череша.
Кат я виде ясното ни слънце, ясното ни слънце,
заиска я за ясниа месец, за ясниа месец.
Мома не ще за месец да иде, за месец да иде,
що се месец често пременява, често пременява,
мома нема толко тънки дари, толко тънки дари.
Кат я видя ясният ни месец, ясният ни месец,
заиска я за ясното слънце, за ясното слънце.
Мома не ще за слънце да иде, за слънце да иде,
що се слънце заран рано буди, заран рано буди,
мома нема кой да я събуди, кой да я събуди.

ЦАР ФЕРДИНАНД ТЕЛЕГРАМА ИЗПРАТИ

(народна)

Цар Фердинанд телеграма изпрати, телеграма изпрати до Ивана в село - 2	Де гиди, мецо-мецано, 2 пусто ти руно непрано, 2
царю му войник да иде, 2 царю му войска да биде! 2	ке го оперем на двора, 2 ке го простреме в стобора. 2

СИВО СТАДО ВОДА ПИЛО ЛИ Е

- Бре, юначе, абре, луд гидия,
сиво стадо вода пило ли е? | 2

- Кат ме питаш право ке ти кажа
ке ти кажа, нема да те лажа - | 2

двеста пиха, триста подминаха,
четиристотин на брега стояха, | 2

- Бре, юначе, абре, луд гидия,
дойди, лудо, дойди довечера, | 2

четиристотин на брега стояха,
а петстотин така си лежаха. | 2

дойди, лудо, дойди довечера,
ще те чакам, лудо, на пенджера. | 2

ДЯДОВИ КАВАЛ

Стар овчар в гората свири
и свирня му е на жал,
млад орел в небе се шири, | 2
слуша дядови кавал.

- Орльо, орльо, горско пиле,
дай ми твоите крила,
та да хвъркна през долини, | 2
през поля, бърда, села.

В хрусталака пъстро стадо
хрупка шума и трева,
спомня дядо младо време | 2
и си гледа по небе.

Да пошетам с тънка пушка,
както някога съм шетал.
Там, де вятър буки люшка, | 2
там, де ризница се вей!

Да се срещна с първо либе,
да му чуя кръшни смях
при самотената хижа, | 2
па тогаз да стана прах.

ЧЕРВЕНО ФЕСЧЕ ВИДИШ ЛИ

(родопска)

- Червено фесче видиш ли,
а га го кривкам, галиш ли?
- Галям, галям, как да не галям, | 2
колкото можеш, кривкай го!

- Алени шалвари видиш ли,
а га ги футам, галиш ли?
- Галям, галям, как да не галям, | 2
колкото можеш, футай ги!

- Синьо сукманче видиш ли,
а га го нося, галиш ли?
- Галям, галям, как да не галям, | 2
колкото можеш, носи го!

- Лъскати кондри видиш ли,
а га ги тропкам, галиш ли?
- Галям, галям, как да не галям, | 2
колкото можеш, тропкай ги!

ПИЛЕТО МИ ПЕЕ РАНО НА САБАЙЛЕ

Пилето ми пее рано на сабайле,
рано на сабайле, рано пред зори.
Та ми събуди младата невеста,
младата невеста, що ми сладко спи: | 2

Ръчай, поръчай, ти младо невесто,
ръчай, поръчай, що да ти купя!
Дали писмо искаш, или пари очеш, | 2
или мене сакаш при теб да дойда!

- Я стани, стани, ти, младо невесто,
я стани, стани, коня ми стегни,
че аз ще ида много надалече,
много надалече в непознати край! | 2

- Парите се харчат, писмото се къса,
а любов остава вечно до гроба!
Нито пари искам, нито писмо сакам, | 2
само тебе волим при мен да дойдеш!

ОСТАНАЛА ЛАЛКА МЛАДА ВДОВИЦА

Останала Лалка млада вдовица | 2
на осемнайсет години,
със черна кърпа пребрадена, | 2
за първото си либе жалеше.

Майка на Лалка потихом говори: | 2
- Мълчи, бе, Лалке, недей плака, | 2
че ти си млада и хубава | 2
и друго либе ще си намериш! | 2

Лалка на майка потихом говори: | 2
- Мълчи, бре, майко, не говори, | 2
че ти си стара и глупава, | 2
ти не познаваш що е любовта! | 2

ВСИ СВАТОВЕ ПОД БОЖУР БЕГАЛИ

Тръгнали са сватове през гора зелена
да си идат в друго село, мома да нишанат, | 2
мома да нишанат, леле, | 2
мома да калесат. | 2

У момини дворе, мале, роса заросила,
роса заросила, мале, дожде заваляли. | 2
Вси светове, вси сватове
под божур бегали.

А моме им, а моме им | 2
потихом говори: | 2
- Не се крийте, не се крийте
китени сватове,

а идете, доведете момче годечарче,
да го видим, да го чуем, дума да продума!

ЖЕНИЛОТО Е ЧЕРНИЛО

Да знае мома, да знае, | 2
да знае да се не жени. | 2
Женилото е чернило,
чернило, мъжко патило. | 2
Дорде е мома при майка, | 2
она е бела, цървена, | 2
но щом се мома ожени, | 2
она се жълта жълтее. | 2
Макия Еленка ходила
през девет села в десето: | 2

- Щерко ле, щерко Еленко, | 2
защо си толкоз унила? | 2
Дали са дари возмалко, | 2
или са дрехи маленки? | 2
- Мале ле, стара майчице, | 2
нито ми дрехи маленки, | 2
нито ми дари возмалко, | 2
най ми е мъчно, майко ле, | 2
от бунар вода да вадим, | 2
на въже дрехи да прострем. | 2

ТУРЦИ СА ЯНКА БЕДИЛИ

Турци са Янка бедили,
Янке ле, младо девойче,

цяло я село забрави,
Янке ле, младо девойче,

бедили и набедили,
Янке ле, младо девойче,

сал майка не я забрави,
Янке ле, младо девойче,

че са я Янка вкарали,
Янке ле, младо девойче,

Турци са Янка бедили,
Янке ле, младо девойче,

у тия темни зандани,
Янке ле, младо девойче,

бедили и набедили,
Янке ле, младо девойче.

ЦАР ВОЙСКА СБИРА, НИНЕ МА

Цар войска сбира, Нине, ма,
цар войска сбира,

сал едно момче, Нине, ма,
рано женено.

все млади момци, Нине, ма,
все млади момци,

Цар момче дума, Нине, ма,
цар момче дума:

все неженени, Нине, ма,
все неженени,

- Момко ле, левент юначе,
левент юначе,

иди си дома при либе,
дома при либе!

КУЧЕ ЛАЕ ПО ПОЛЕТО

Куче лае по полето,
та си глава кине,
та нема ли кой да жали | 2
поповата керка.

Та какво ни, мили Боже,
турци натегнаха,
де що има, млади Боже, | 2
по гори хванаха.

Кой ке нази от враг пази,
от пусти еничери?
Старите измряха, Боже, | 2
младите избиха!

Кой ке нази от враг пази,
от пусти еничери?
Старите измряха, Боже, | 2
младите избиха!

ЦВЕТЕ МИЛО, ЦВЕТЕ КРАСНО

- Цвете мило, цвете красно, | 2
кой те тука посади,
кой ли тебе тук посади | 2
във тая росна градинка?

- Посади ме малка мома, | 2
малка мома хубава.
- Цвете мило, цвете красно, | 2
кой те теб полива?

- Сутрин, вечер, малка мома | 2
все ме роси със вода.

- Цвете мило, цвете красно, | 2
берат ли те момите?

Берат, берат как да не берат, | 2
кичат русите коси!

СБОГОМ, ПРОЩАВАЙ

Сбогом, прощавай, невесто мила,
ази отивам в далечен край,
теб те оставям с мъжко детенце, | 2
с мъжко детенце във пелени.

Теб те оставям при стара майка,
при стара майка, стари баща.
Къде да ода, все за теб ке мисля, | 2
все за теб ке мисля и за роден край!

Сбогом, прощавай, невесто мила,
ази отивам далеч в света.
И не тъгувай, сълзи не рони, | 2
пак ще се върна жив у дома!

РОСНА МИ, РОСНА РОСИЦЕ

(народна)

- Росна ми, росна Росице, що си ми рано ранила, що си ми рано ранила по това росно ливаде! - Рано съм ази ранила, че съм си чула, разбрала, братче ми болно че лежи	на връх на Стара планина, на връх на Стара планина, на хайдушката поляна. Ще ида да го навестя, лековно биле занеса, дано му биле помогне по-бързо да оздравее.
---	---

НАКРАЙ СЕЛО

Накрай село съдран катун, 2 там живее Асан ага, 2 там живее Асан ага, 2 със неговата седма жена. 2	- Стига ме бий, бе Асан ага, 2 стига ми троши ребрата. 2 Дали не съм ти седма жена 2 ил ти не гледам седем деца? 2
---	---

Ой, Асане, Асане, нек ти ръка изсъхне, | 2
ой, Асане, Асане, ой, Асане пиянице! | 2

ЗАСПАЛО Е ЧЕЛЕБИЙЧЕ

Море, заспало е челебийче, море, на момина десна ръка, море, милно ѝ е да ѝ поспи, но кандиса мома, разбуди го: - Море, стани, стани, челебийче,	море, зора се е зазорила, море, зора се е зазорила от нашата влашка земя! - Море, как да стана, малка моме, море, ти си мене осланила,
--	--

море, осланила, ознобила,
море, като слана пролетница,
море, кога спари всички цветя.

ЖАЛНАТА ВДОВИЦА

Ой, либе, либе Иване, като ме, либе, остави,
като ме, либе, остави сос девет мъжки дечица,
селяни ниви преораа, айдуци конье фанаа,
а я Иване раздадох на девет маки по дете,
на девет маки по дете, на девет бащи синове.
Мене ме буря отнесе у друго, чуждо селище,
на чужди гроби да ида, на чужди гроби да плача.

ЗАБОРАВИЛ

Стоян Марийка говори: 2 - Либе Марийке, Марийке, млада ли да те погуба, ил млада да те оставя! 2 Марика Стоян говори: - Стояне, либе Стояне, Стояне, либе Стояне, недей ме млада оставяй! 2	Когато срещна девица, 2 полите ми се разтришват, 2 колано ми е отеснел, фустано ми е окасел. 2 Стоян Марийка не разбра, доведе Луле Касапин, доведе Луле Касапин, Марийка млада погуби. 2
--	--

ДОБРИ ГОСТИ

(народна)

Домакине, добри гости ти дойдоха,
е, ех, добри вести ти донесоха!
Жена ти се, домакине, породила,
ааах, па родила мъжко дете.
Домакине, днес се яде и се пие,
ааах, че се сватба разиграла.
Домакине, като спиеш, разбуди се,
като спиеш, разбуди се!

ЗЕТО МИЛИ

(народна)

Зето, мили зето, даваме ти мома,
даваме ти мома, жена да ти стане! | 2
Требва да я гледаш, жена да ти бъде,
захар да я храниш - сладка да ти бъде, | 2
мляко да я поиш - бяла да ти бъде,
вино да я поиш - весела да бъде. | 2
Зето, мили зето, трябва да я гледаш,
требва да я гледаш, жене да ти бъде! | 2

ПУСНИ МЕ, МАЙЧИНКЕ

(народна)

Пусни ме, майчинке, пусни ме, 2	със две стомни шарени. 2
ранко за вода да ида,	Ага ма срещне любено, 2
ранко за вода да ида 2	водица да си поиска, 2
на дванарница студени 2	водица да си поиска, 2

водица да се напие,
водица да се напие, | 2
от двете стомни шарени. | 2

АНГЕЛОВИТЕ СНАХИ

Ангеловите пет снахи	- Седайте и си почивайте,
прати ги Ангел да жънат,	когато Ангел ще дойде,
прати ги Ангел да жънат	аз ще му давам джуана.
ситно ми просо край пътя.	Ей, че го и Ангел,
Жънали, що са жънали,	че дойде със девет кола за снопе.
седнали да си починат,	Най-голямата етърва,
най-голямата етърва,	тя си на Ангел думаше:
тя си на другите думаше:	- Ангеле, стари свекъро,

сей ли се просо под пътя,
на пътя, на кръстопътя,
цял ден са турци вървяли,
бегахме да се криеме,
просото не ожънахме.

ЛУДО-МЛАДО ПРОГОВОРИЛО

(народна)

- Само едно съм си жалила,
стани, лудо, че е ранина,

милно ми е да те будя, |
ала слънце вече идва, | 2
ала слънце ще ни види. |

Лудо-младо проговорило:
- Как да стана, малка моме ле,
как да стана, малка моме, |
като нямам вече сила, | 2
като ти си я изпила? |

ВЕРНА СЪПРУГА

Еленка душек постиля,
постиля и на душечко говори:
- Кога ми нема Манолко,
на душек ми да полегне, полегне,
две думи да ми продума, продума!
Току си това издума, издума
и се на порти изчука:
- Излезни, либе Еленке, Еленке,
портите да ми отвориш.
А Еленка му говори, говори:
- Ако си либе Манолко,
що имаш нишан у двори, у двори?
- Нали ме питаш, ке кажем,
сред двори - дърво високо,
и под дървото - бел бунар,
и на бунаро - площица, площица,
и на площица писува моето име -
Манолко, Манолко, твоего име - Елена.
- Иди си, иди, млад турчин, млад турчине,
секи ден дождаш за млеко,
та си согледал бел бунар, бел бунар
и на бунаро - плочица, плочица.
Ако си, либе Манолко, Манолко,
що имам нишан на снага?
- Нали ме питаш, ке кажем,
на лева ненка и бенка,
на лева ненка и бенка, и бенка.
И му Еленка отвори.

РАНО ПОВЕХНАЛА

- Ристовице, мори, млада невесто,
що ти е лице, мори, повехнало, | 2
повехнало, море, почерняло? |
- Нал ме питаш, Ристо, да ти кажа,
да ти кажа, Ристо, да не лажа - | 2

снощи ойдох, Ристо, на чешмата,
там заварих, Ристо, три невести, | 2
там заварих, Ристо, три невести
и те ми се, Ристо, присмееха. | 2
- Ристовице, мори, млада невесто,

та що ти е лице повехнало? | 2
- Повехнало, Ристо, почерняло,
от твоите, Ристо, неправдини. | 2

ЛИБЕТО СЕ ОЖЕНИЛО

Вечер ми иде, море, вечер ми иде,
вечер ми иде, тъга ми пада | 2
за Манила ми, мамо, за първо либе -
снощи са му дошли гости дружина, | 2
гости дружина, кон докарале

и на кончето, мамо - сребърно седло,
и на седлото, мамо - златна ябълка,
и на ябълка, мамо - писмо писано: | 2
- Жени се, либе, море, не надей ми се,
я се ожених, либе, за долноземка,

за долноземка, либе, за магесница,
що омразува, либе, слънце и месец, | 2
жени се либе, море, не надай ми се!

ТАКЕ ДАСКАЛОВ

Горе в планина - гъста горица, | 2
гъста горица, сръбска граница. | 2

Тамо загина Таке Даскалов | 2
сос неговата верна дружина. | 2

Предадени от клети шпиони | 2
и обградени от сите страни. | 2

Бийте се, братя, бийте се смело | 2
живи у ръце не се давайте!

Откачи бомба на нея легна - | 2
живи у врага да не се даде. | 2

Така загина Таке Даскалов | 2
за свободата на Македония. | 2

РАЗЛЮЛЯ СЕ ТИХ БЕЛ ДУНАВ

Разлюля се тих бел Дунав, | 2
тих бел Дунав, Черно море,
окол Дунав редом борье,
редом борье, ред борчета, | 2

ред борчета, ред момчета, | 2
ред момчета, нашенчета. | 2
Вита ела извила се,
повила е малка мома, | 2

повила е малка мома,
малка мома Еленица. | 2
Затражи я стара майка,
стара майка, стари татко. | 2

ЗЛА СВЕКЪРВА

- Мори, Недо, бела Недо,
що си на ден бела, Недо,
що си на ден бела, Недо, | 2
що си на ден черна, Недо? | 2

- Мори, вие, мили дружки, | 2
и вие ли не вервате? | 2

Я си ойдох в добри хора, | 2
добри хора - зла свекърва. | 2
Вечер кара се, че лягам, | 2
заран буди ме да ставам, | 2
та затуй съм на ден бела, | 2
на ден бела, на ден черна. | 2

МЪКАТА НА РАТАЙЧЕТО

- Русе ле, русо момиче, леле,
скритом се, Русе, любиме. | 2
Утре е Русе, Гергьовден, леле,
язе си, Русе, отивам. | 2
Как ще те, Русе, оставим, леле,
като ми мило за тебе? | 2

Я, кажи, Руске, на ваш'те, леле,
и тая годин да седа. | 2
Руска на Русан продума, леле:
- Я сам ги, Русане, питала, | 2
я сам ги, Русане, питала, леле,
че друг, Русане, ке земат. | 2

ИСКА КРЪЧМАРИН

Сите моми песен пеят, сал една мома не пее. 2	че кюрчия е кат молец, рови се от кожа в кожа. 2
Питали я нейни дружки: - Що не пееш, мила дружке, 2	Заиска ме млад търговец, я търговец не го искам, 2
дали жалиш стара майка, или жалиш стари тейко? 2	че търговец цял ден пише, цел ден сметки води. 2
- Нито жаля стара майка, нито жаля стари тейко, 2	Поиска ме млад крѣчмарин, я чем него да го зема! 2
ази съм една на майка и на моя стари татко. 2	Крѣчмарин е златна чаша, златна чаша, златна вечер, 2
Заиска ме млад кюрчия, я кюрчия го не искам, 2	язе него ке го зема, я със него ке живее! 2

ЗАСВИРИЛИ СА ТРИ ГАЙДИ

(родопска)

Засвирили са три гайде на Райковското сборище, на Райковското сборище, на голямата касаба. 2	Всичките моми там бяха, сал мойто либе немаше, дали е болно легнало, или е болно гльодадо. 2
---	---

- Нито съм болно легнало,
нито съм болно гльодадо,
мене ма мама не пуска
със тебе, либе, да дойда
на Райковското сборище,
на голямата касаба. | 2

ЗАПЕЙ МИ ПЕСЕН, ЩО СКРЪБ РАЗЛИВА

(народна)

Запей ми песен, що скрѣб разлива, докато тайната ази понасям. Младежка лудост, но младостта мина и ядовете люто попари. 2	Запей ми песен, що скрѣб разлива, докато тайната ази понасям. Младежка лудост, но младостта мина и ядовете люто попари. 2
Ако след време, радост настане, то тя ще мене бързо забрави. 2	Ако след време, радост настане, то тя ще мене бързо забрави. 2

КОНЧЕ ВИХРОГОНЧЕ

(народна)

Абре, момче, имаш конче, дай Лидо дай дей лидо дай,
имаш конче-вихрогонче, дай Лидо дай дей лидо дай!
Ке отида до селото, дай Лидо дай дей лидо дай,
ке ти купа армаган, дай Лидо дай дей лидо дай,
а на мене - бел гердан, дай Лидо дай дей лидо дай!
Абре, момче, имаш конче, дай Лидо дай дей лидо дай,
на момчето - рибен кон, дай Лидо дай дей лидо дай,
на момиче - бел гердан, дай Лидо дай дей лидо дай!
Абре, момче, имаш конче, дай Лидо дай дей лидо дай,
имаш конче-вихрогонче, дай Лидо дай дей лидо дай!

МОРЕ ПУШКА ПУКНА

(хороводна)

Море, пушка пукна насред село, насред село на мегдана, море, я излезох, та да видя, дека пукна тая пуста пушка, леле Недо, леле, бела Недо, леле Недо, леле, кметско чедо. Насреща ми - до три моми, леле Недо, кметско чедо, я им рекох: "Добър вечер!" - они мене: "Дойди вечер!", дорде не сме вечерали, вечерали и легнали, вечерали и легнали, чешмир порти затворили, леле Недо, бела Недо, бела Недо, кметско чедо! Чешмир порти сме подпрели сос две сламки ръженови, прелезите запердили сос два страка босилеви, леле Недо, бела Недо, бела Недо, кметско чедо." Снощи земах си пищови, тамбурата у ръката, па си ойдох у Недини - бели порти затворени, прелезите са подпрени сос два стръка босилеви,	портите са си подпрени сос две сламки ръженови. Я постоях и помислих, па се фанах за сачако, от сачако на потонче, от потонче на одърче. Прискърца ѝ одърчето, придрънка ѝ герданчето, леле Недо, бела Недо, бела Недо, кметско чедо. Де я дочу стара макия, па на Неда проговаря: - Мари Недо, бела Недо, що ти скърца креватчето, що ти скърца креватчето, що ти дрънка герданчето? - А Неда ѝ отговаря: - Ах, ти, мале, стара мале, ах, ти, мале, стара мале, ах, ти, стара вапирице, дошел ни е селскио марок, та се сгняви с наш'та мачка, с наш'та мачка шарената, та ѝ скърца одърчето, та ѝ скръцна одърчето и ѝ дрънка герданчето, леле, Недо, бела Недо, бела Недо - кметско чедо.
--	---

ПЕТЛИТЕ ПЕЯТ НА САМНУВАНЕ

- Петлите пеят, мори, на самнуване, пусни ме, дядо попе, да с'ида.	2
- Тия са петли, моме, петли лъжовни, постой, постой, моме, рано е още!	2
- Менците дрънкат, леле, по кладенците, пусни ме, дядо попе, да с'ида.	2
- Тия са менци, моме, менци лъжовни, постой, постой, малка моме, рано е още!	2

НЕ ТИ СЕ ХВАЛЯ, ЮНАЧЕ

(народна)

Не ти се хваля, юначе, че не съм много работна, хурка, вретено не зная, във стан не зная да влезна.	2	Мен ме е майка учила вечером ранко да лягам, сутрина лечко да ставам, с беличко да се пременя.	2
--	---	---	---

На ситно сплитки да сплета, със дружки да се събера, не ти се хваля, юначе, че съм си много работна.	2
---	---

ОТДОЛУ ИДАТ СЕЙМЕНИ

От гора идват сеймени, мале ма,
от гора идват сеймени,

хайдущка глава носеха, мамо бе,
хайдущка глава носеха,

всеки си мина-премина, мале ле,
всеки си мина-премина,

никой си глава не позна, мале ма,
никой си глава не позна,

отдолу иде бабичка, мале ма
отдолу иде бабичка,

тя си главата познава, мале ма,
тя си главата познава.

- Аферим, бабо, машала, мале ма,
аферим, бабо, машала,

добър си син изучавала, мале ма,
добър си син изучавала,

девет планини минахме, бабке ле,
девет планини минахме,

в десетата го хванахме, бабке ле,
в десетата го хванахме,

девет сме саби строшили, бабке ле,
дорде му глава отрежем.

ТРЪГНАЛ МИ Е РАКО

(народна)

Тръгнал ми е рако, рако дългокрако
снаа да си дири, сина да си жени.
Ой, рако, рако, рако, бедаджио,
ой, рако, рако, рако, кавкаджио!
Па си там намери жаба кекерица,
жаба кекерица, жаба мекерица,
па на жаба дума, дума и продума:
- Ой те, жабо, жабо, жабо кекерице,
я съм дошъл, жабо, на годеж за тебе,
снаа да ми станеш, сина ми да земеш,
че моето синче много бързо ходи,
много бързо ходи, все назад му спори.

ЧЕР АРАПИН БЕЛ КОН ЯЗДИ

Чер арапин бел кон язди,
а на коня - назлгн Донка,
назлгн Донка натруфена, | 2
кат за сватба пременена. | 2

- Кажу, кажу, чер арапин,
дали ще видя мойта майка,
дали ще видя мойта майка, | 2
мойта майка, моя татко? | 2

Чер арапин Донка дума:
- Ой те, тебе, назлгн Донка,
ти ще видиш твойта майка, | 2
твойта майка, твоя татко, | 2
кога Дунава пресъхне, | 2
кога риба проговори! | 2

СНОЩИ САКАХ ДА ТИ ДОЙДА

(народна)

- Снощи саках да ти дойда - |
ситна роса зароси,
дребен дъждец заваля - | 2
затуй не дойдох. | 2

- Как бе, либе, ке ми дойдеш, |
щом от роса се уплаши
и от дъжде те страх хвана,
абре, будала! | 2

Сложих хубава вечеря,
сложих хубава вечеря -
кокошчица печена,
със сухо грозде пълнена, | 2
абре, будала!

ХОРА ОТ ПРОШКА СЕ ВРЪЩАТ

Хора от прошка се връщат, Панчо на прошка отива, ала сърце му се свива, 2 прошка от мъртви ще иска.	напреко, право в сърцето, за неговата изгора, за майчицата рождена, 2 България разделена.
На път го срещна случайно, братенъц, близък роднина, Панчо му прошката иска 2 и за баща си продума:	Тате я искаше цяла, свободна, силна, голяма и мощна, аз делех я с други 2 и се от нея отричах!
- Каж ми, речи, братаче, прошката как да си взема, като земята не дума 2 и грехът не прощава!	Каж ми, речи, братаче, прошката как да си взема, като земята не дума 2 и грехът не прощава!
Откак се татко помина, толкова време изтече, пред него аз прегрешил съм, 2 напреки думи изрекох,	Знам, тежки думи изрекох, род и родина отрекох, сега се връщам виновен, 2 от всички прошка да искам.

СЛЪНЦЕ И ДЕЛБА

(народна)

Мария слънце думаше: - Слънчице, ясно да грееш, нали ти, мама, заръча, до пладне ясно да грееш, от пладне в облак да зайдеш, да зайдеш и да завалиш, да ми разладиш по лозя, по лозя млади копачи, по ниви млади жътвари, а по ливади - косачи.	нивята с метър мериха, лозето с аршин мериха, кории с въжа мериха, дворове с педя мериха, жълтици със шиник мериха, а на баща си дадоха селските свине да пасе, да пасе, да се прехранва, а на майка си дадоха селските хурки да преде, да преде, да се прехранва.
Слънце Мария говори: - Марио, моме Марио, как ще във облак да зайда, да зайда и да завалия, девет се братя делиха, на сестра дел не дадоха,	Как ще в облак да зайда, да зайда, да ви завалия, да ти разхладя по лозя, по лозя - млади копачи, а по ливади - косачи?

БУРЯНО, БУРЯНКЕ

Буряно, Бурянке, сал ти ли си мома, | 2
сал ти ли си мома, сал ти ли знаеш да пееш? | 2

Гласът ти се чува чак до наш'та нива, | 2
чак до наш'та нива, чак до наш'та слива. | 2

Сърпа си оставям, тебе да послушам, | 2
тебе да послушам коя песен пееш. | 2

ХЕЙ, ГУСЛАРЮ, В ПЪТ ВЪРВИ СИ

Хей, гусларю, в път върви си
и се не задирвай,
и пред портите високи
с гусла се не спирай!

Ду ду ду ду ду ду ду ду!

Но гуслар не свърта в къщи,
весден свири, пее,
по седенки и по стъгди
дни прахосва, губи.

Ду ду ду ду ду ду ду!

Не размърдвай, бре, гусларю,
старата ми майка,
щом кат минеш покрай нази,
горката се вайка!

Ду ду ду ду ду ду ду!

Че гусларин дом и къща
никога не храни,
само скита по сокаци
и по вси механи.

Ду ду ду ду ду ду ду!

ПИЛЕ, ПИЛЕ, СЛАВЕЙ ПИЛЕ

Пиле, пиле, славей пиле, | 2
я запей ми песен вита

да се чуе надалеко, | 2
надалеко, преко Вардар,

преко Вардар, до Прилепско, | 2
до Прилепско, до Крушевско,

до Крушевско, до Струмишко, | 2
до Струмишко, до Битолско.

Мойто либе войник ойде | 2
у тая пуста града Битоля,

писмо не пише, абер не праша, | 2
затуй съм толкоз, леле, жалена.

КРАЙ ШОСЕТО ДОЛНОБАНСКО

Край шосето Долнобанско
Митко там лежи,
а до него Първолетка | 2
чаша му държи.

Тя го милва по косата,
нещо му шепти,
а пък той ѝ отговаря: | 2
- Колко съм щастлив!

Не ме цери, не ме гледай,
аз скоро ще умра.
Най ме прати в болницата, | 2
там да ме церат.

Тамо има санитарии -
все мои другари,
ще ме церат, ще ме гледат | 2
и скоро ще стана.

СНОЩИ МИНАХ, СНОЩИ МИНАХ

(народна)

Снощи минах, снощи минах
край морската градина.
Тамо видех, тамо видех | 2
два картона райски цвет.

Не са били, не са били
два картона райски цвет,
най са били, най са били | 2
двама млади влюбени.

Хем се любат, хем се любат,
хем си китка миришат,
па се питат, па се питат: | 2
- Що най-мило на света,
имота ли, имота ли,
или искрена любов?

- Имота е, имота е, | 2
 имота е слепило, |
 слепило, женско чернило,
 любовта е, любовта е, | 2
 любовта е до гроба. |

ДОЛЕТЕЛИ ДВА ГЪЛЪБА

(народна)

Долетели два гълъба, та кацнали на елхица, откършили две пръчици, занесли ги на златаря	2	да им кове златни ключи, да отключат земя, небе, да отключат земя, небе, да си пуснат дребни деца,	2
--	---	---	---

да отидат, да коледват
 и да славят Млада Бога. | 2
 Излезоха малки деца,
 отидоха да коледват
 и да славят, благославят:

- Колко звезди на небето, колко песък на морето, толкоз жито във хамбари, толкоз здраве у таз къща!	2	От Бога ви много здраве, а от нази - песенчица! Да сте живи, да сте здрави, до година, до амина!	2
--	---	---	---

КОТЛИТЕ ДРЪНКАТ

- Котлите дрънкат, Севдо, по кладенците, | 2
 стани ми, стани, Севдо, не наспа ли се, |
 псетата лаят, Севдо, по сокаците. | 2
 стани ми, стани, Севдо, не наспа ли се? | 2
 - Тия са котли, мамо, котли лъжовни, | 2
 тия са псета, мамо, псета все бесни, |
 да поспя, да поспя, мила мамо, рано е още!
 - Стани ми, стани, Севдо, не наспа ли се, | 2
 че ще ти дойде, Севдо, първото либе. | 2
 - Не щем го, мила мамо, не щем го. | 2

СВЕТЦИ ПТИЦИ

Задремал е добър юнак на постели копринени, на възглави атлазени. Сокол пици по призори, по призори, по пармаци, кон му цвили във яхъри. Сокол иска лов да лови, кон му иска ход да ходи: - Събуди се, добър юнак, от постели копринени, от възглави атлазени! Че си влезе във яхъри, че изведе врана коня, оседла го, обузда го,	оседла го със синьо седло, синьо седло атлазено, припаса го с пъстри смоци, та заплеши лъки и стрели, че отвърза сив сокола, та отиде татък долу, татък долу сред полето. Там намери добър юнак, още дръвце столовата, на дръвцето до три птици, първа птица - злато уста, втора птица - златокрила, трета птица - само злато. Че намери първа птица,
--	--

първа птица златоуста,
 тя му дума: "Недей мене,
 я не съм коя да е,
 ази съм си Света Среда."
 Той намери втора птица,
 втора птица - златокрила:
 "Недей мене, добър юнак,
 ази не съм коя да е,
 ази съм си Света Петка."
 Той намери трета птица,
 трета птица - само златно:
 "Недей мене, добър юнак,
 ази не съм коя да е,
 ази не съм коя да е,
 ази съм Света Неделя."

ИЛИЯ КОНЧЕ КОВЕШЕ

Илия конче ковеше и си на либе думаше: - Либе ле, либе хубаво, Марике, първо венчило, донеси ми, либе, пушката, пушката, бойлията, ще ида в гора зелена, да сбера верна дружина!	2 2	- Либе ле, първо либе ле, като във гора ке идеш, на кого мен ке оставиш със тия дребни дечица? Илия нищо не рече, взема си пушка бойлия, възседна конче игриво, отиде в гора зелена.	2 2
---	----------	---	----------

НЕ МИ Е МИЛО ЗА НАЗИ

Не ми е мило за нази, за нази и за майка ми, лоша съм съня сънувала в неделя срещу понеделник. Додоха, холан, три юди, три юди, три самодиви. Първата юда думаше: - Калудке, булка хубава, Калудке, булка хубава, хайде със нази да дойдеш!	2 2 2 2 2 2	Втората юда думаше: - Калудке, булка хубава, Калудке, булка хубава, хайде със нази да дойдеш! Третата юда думаше: - Калудке, булка хубава, нек си Калудка почакаме, доде си рожба добиеш, доде си рожба добиеш, и рожбата да ти земеме!	2 2 2 2 2 2
--	--------------------------------------	--	--------------------------------------

В НЕДЕЛЯ СВАТБА ПРАВИЛИ

В неделя сватба правили,
 се с Димитър венчали,
 в Димитровден са отишли
 и се добре почерпили.
 В понеделника кум изпратили,
 във вторник се с душа заблъска
 и я на Бога предаде.
 Две са си майки плакали,
 две майки сълзи ронили,
 имало жалби голями,
 докато Димитър прежалят.

ДУША ГРЕХОВНА

- Яз не съм си девойка,
язе съм Света Неделя,
ако ме ви не вервате,
айде да идем в черкова,
айде да идем в черкова -
всичко ще ми се поклони,
всичко ще ми се поклони,
всичко ще път да ми стори!

Коя е душа греховна,
она ще мине под моста,
коя е душа праведна,
она ќе мине по моста.
Кога ойдоа в черкова,
вси свещи се преклония,
полилей се различија,
кандила се разсипая.

- Язе не съм си девойка,
язе съм Света Неделя,
ако ме ви не вервате,
айде да идем в черкова!

ЧЕРНИТЕ ТИ ОЧИ ЧЕРЕШОВИ

- Черните ти очи черешови
снощи ги видях разплакани,
снощи ги видях нажалени,
нажалени, разплакани.
Дали ти е майка болнава
или ти е тейко починал,
затуй си толкоз нажалена,
нажалена, разплакана?

- Нито ми е майка болнава,
нито ми е тейко починал,
либето войник отиде
у тая града Битоля.
От него писмо си немам,
затуй съм толкоз жалена,
затуй съм толкоз жалена,
жалена и разплакана.

ТАМ, ДЕТО СЛЪНЦЕ ЗАСЯДА

Там, дето слънце засяда,
там има мома заспала,
там има мома заспала,
на лошо место заспала,
на лошо место заспала,
на самодивското игрище,
на самодивското игрище,
на самодивското игрище,
на говедарското пладнище.
Спала е мома, що спала,
кат се от сън събудила,
при нея седят три моми,

три моми, три самодиви.
Там, дето слънце засяда,
там има мома заспала,
там има мома заспала
на самодивското игрище,
на самодивското игрище,
на говедарско пладнище.
Като се мома събуди,
при нея седят три моми,
при нея седят три моми,
три моми, три самодиви.

СТОЯН НА ГРОБА СТОЕШЕ

Стоян на гроба стоеше,
писана хурка правеше,
писана хурка правеше
и Гана споменуваше.

та луда ли е някоя
при толко млади момчета,
при толко млади момчета,
да земе старци и вдовци.

Клета му душа, та клета,
та сака мома да земе,
та луда ли е някоя
при толко млади момчета,

Мома за вдовец, що иде,
тука я врзват за глогче,
момче, що взима вдовица,
тука го врзват за шипка.

СИРАК СТОЯН

Стояне, леле Стояне, Стояне, сирак Стояне, наистина си работил и в делник, още и в празник,	2	и в делник, още и в празник, и на личен ден, Великден, ала ти е чисто сърцето като на ангел лицето!	2
--	---	--	---

Стояне, леле Стояне, |
Стояне, сирак Стояне, |
наистина си работил
и в делник, още и в празник.

МОРИ СВАКЕ, СВАКЕ

Мори, сваке, сваке опустяла, море, каква си ми снаха дала, море, каква си ми снаха дала гурулива, море, мързелива. Море, изпратих я на чешмата, море, студна вода да донесе, море, а она горката, мила, опинците си е загубила.	Море, накарах я хлеба да меси, море, хлеб да меси, да замеси, море, она, горката, мила, ръкавите бе си замесила. Мори, сваке, сваке, пишман сваке, море, каква си ми снаа дала! Море я, а пращам на пазаро, а она си оди при овчаро.
--	---

КОНЯ ШЕТА ГОРЕ, ДОЛЕ

Коня шета горе, доле, горе, доле у ливаде. Па се качих на кончето, ме отведе горе, доле,	2	ме отведе у механа, у механа до три моми. Първа коси, другата носи, а третата мене гледа.	2
---	---	--	---

Па я качих на кончето,
я отведох право дома.
- На ти, мале, отмената,
отмената, премената!

НИКОЛО, МОРИ НИКОЛО

Николо, мори, Николо, Никола оди низ гора да тражи сестра Елена, па найде сестра Елена, па на Елена говори: - Сестро Елено, Елено, погинало е Латинче из мои равни дворове. Искат ми глава за глава, искат ми кърви за кърви, я немам глава за глава, я немам кърви за кърви. Мене ке глава да оде, мене ке кърви да идат. А Елена му думаше: - Не бой се, братко Николо,	я имам девет синове, сите съм девет женила, десети сина - Илия, него не съм оженила, него ке да ти допратя, главата да ти замени, кървите да ти замени. Кога е било довечера, довечера, на повечера, сите ги макия собрала, собрала и прегледала и на Илия говори: - Синко Илию, Илию, заженил се е укя ти, тебе е, сине, поканил младо деверче да идеш,
--	---

уйна за ръка да водиш.
Кога било ютре рано,
макя му тражи премяна,
премяна тражи и плаче:
- Сине Илия, Илия,
дали ке у огин изгориш
или ке у кърви утана.
Сестри му чембал решея,
снай погачи месея,
браке му коня справяя,
баща му порти отвори
и на Илия заръча:
- Сину Илия, Илио,

отдалеч коня не играй,
отдалеч пушка не върляй!
Илия баща не слуша,
отдалеч коня разигра,
отдалеч пушка изхвърли
и джелаке го дочекая,
на порти го дочекая,
та му главата земая.
Главата язык продума:
- Проклета да си, майко ле,
оти ме така измами,
ти имаш девет синове,
а мене за курбан ме даде!

СЕСТРА КАНИ БРАТО НА ВЕЧЕРА

(народна)

Сестра кани брато на вечера:

- Ела, ела, братко, да вечераме!
- Вечерайте, сестро, мен не чакайте,
я сам се, сестро, зум напило,
я сам, мила сестро, у механата,
я сам се, мила сестро, зум напило,
горам-долам, сестро, зум направило,
убило съм, сестро, запилото,
един сина, сестро, сина на майка.
Сестра кани брато на вечера:
- Айде, айде, брато, да вечераме,
за кръвнина, братко, колай бива,
сестра има, братко, девет сина,
десети жали, братко, най-малкото,
най-малкото, братко, най-убавото.

ЩО ТЕ НЕМА

(народна)

- Що те нема, първо либе, покрай нас да минеш?
Дал си болен, първо либе, или си разсърден?
- Нит съм болен, моя мила, нито съм разсърден -
снощи минах, първо либе, край вашите порти,
край вашите порти, либе, край вашите двори,
там заварих, милно либе, нишан на портата.

МОЛЯ ТИ СЕ, БОЖЕ

(народна)

Моля ти се, Боже, запази Стоичков,
той зарадва, Боже, цялата страна!
Запази го, Боже! Ти си го създал,
нека му се радват и малките деца!
Моля ти се, Боже, пристои Стоичков,
нека да играе за радост на света!
Ти го дари, Боже, с много красота,
той да радва, Боже, нашите сърца!
Христо Стоичков със златната обувка
нека да играе за радост на света.
Мачове гледахме със сълзи на очи,
радвахме се, Боже, на негови игри!

ЗАВЪРТИ ОРО

Завърти оро на студенене, | 2
като въртише на студенене,
та да си види белото лице,
като фактише, леле, белото лице. | 2
Дали е бело, както що беше,

както що беше, леле, лани, по-лани, | 2
лани, по-лани, ланска година,
ланска година, леле, и половина. | 2
Завърти оро на студенене,
както фактише, леле, на студенене. | 2

СЕДЕМДЕСЕТ И ДВА ДЕНА

Седемдесет и два дена | 2
на мой сърце лежи рана. | 2
Не е рана от болести, | 2
най е рана от жалости. | 2

Узни пушка, та ме уби, | 2
не дай други да ме люби! | 2
Захвърли ме покрай путо, | 2
дето често ти пролазиш. | 2

ДВА СЕ ОРЛИ БИЯТ

Два се орли бият горе в синьото небе,
а като се бият, кървави реки течат.
Първа река тече през момини дворове,
втора река тече през момкови градини,
трета река тече през росно ливаде.
Море, у ливаде - двама млади влюбени,
море, хем се любат, хем си песни пеят.

МОСКОВЧЕ АГНЕ ЯДЕ

Московче агне яде, | 2
агне яде, вино пие. | 2
Яна на чардак седи, | 2
на чардаци, на високи. | 2
Московче Яни дума: | 2
- Апни, Яно, от ягнето, | 2

пини, Яно, от винцето! | 2
Яна му отговаря: | 2
- Да би Яна агне яла, | 2
да би Яна вино пила, | 2
не би Яна тук седяла,
не би Яна свет горила!

ЗАБЛЕЯЛО МИ Е АГЪНЦЕ

(народна)

Заблеяло ми е агънце
от това стадо голямо,
от това стадо голямо,
от Тодорови кошари.
Тодор на агне говори:
- Агънце бяло, рогато,
защо ми жално заблея,
та ми стадото разблея?
Агънце жално продума:
- Байно ле, байно Тодоре,
къде е мойта майчица,
моята майка Рогуша?
Тодор на агне продума:
- Агънце бяло рогато,
таз сутрин рано дойдоха
трима търговци касапи,
Рогуша аз им продадох.

Агънце жално продума:
- Помниш ли, байно Тодоре,
кога Марица придойде,
всички мостове рухнаха,
твоего стадо остана.
Ти край брега си ходеше,
жално си сълзи ронеше.
Моята майка Рогуша,
тя ти стадото преведе,
помниш ли какво ѝ обеща -
рогата ке ѝ позлатиш.
Защо я, байно, продаде
на тия пусти касапи?
Тодор се жално нажали,
древни си сълзи зарони,
с меден си кавал засвири -
сърце му кавал късаше.

ЕЛА СЕ ВИВА-ПРЕВИВА

(сватбарска)

Ела се вива-превива,
мома се с рода прощава:
- Прощавай, мамо и тате,
и тизе, родо голяма!

момкова рода голяма,
момкова майка рождена.
Постой, почекай, деверо,
да кажа нещо на мама:

Досега съм ви слушала
и ядове съм ви давала,
отсега ще да си слушам
момкова рода голяма,

"Мале ле, стара майчице,
ази си, мале, отивам,
ази си, мале, отивам,
а тебе, мале, оставям.

Често в градина да идеш,
цветето да ми поливаш,
сутрин и вечер със вода,
а каде пладне със сълзи!"

ГОРЕ У ПЛАНИНА ЕДНА КРЪЧМА ИМА

Горе у планина една крѣчма има
и на нея пише "Крѣчмарница Нина". | 2

Крѣчмарице Нина, наточи ми вино,
да чукнем чаши за здраве наше! | 2

Ой, Нина, Нина, Нина, ой, Нина на! | 2

В овай малой крѣчме цели нощи прием,
целий нощи прием, мѣки да убием. | 2

Крѣчмарице Нина, наточи ми вино,
да чукнем чаши за здраве наше! | 2

Ой, Нина, Нина, Нина, ой, Нина на! | 2

Овай крѣчмарица, лепа анжелица,
руйно вино точи, тѣнка снага кѣрши! | 2

Крѣчмарнице Нина, наточи ми вино,
да чукнем чаши за здраве наше! | 2

Ой, Нина, Нина, Нина, ой, Нина на! | 2

ОТДОЛ ИДЕ ГОВЕДАР С ГОВЕДА

Отдол иде говедар с говеда,
говедар с говеда, Недо, Недке ле, моме,
в рѣка носи пушка манлихера,
пушка манлихера, Недо, Недке ле, моме.

Манлихера с китка накичена,
накичена, Недо, Недо, Недке ле, моме,
с росен здравец, Недо, Недо, Недке ле, моме,
с росен здравец и иглика, моме ле.

Отдол иде говедар с говеда,
говедар с говеда, Недо, Недке ле, моме.

НИ ПРЕЛА, ГОРА, НИ ТКАЛА

По Г. Пенджурова

Ни прела гора, ни ткала, леле,
цяла зима болна лежала. | 2
А по Гергьовден надена, леле,
момина нова премена. | 2

- Горо ле, горо зелена, леле,
ти имаш вода студена, | 2
юнаци да ми подслониш, леле,
със студена вода напоиш! | 2

АНАСТАСИЙО, МЛАДА НЕВЕСТО

(народна)

- Анастасийо, млада невесто,
що бело переш, а черно носиш, | 2
дали майка жалиш, или стари татко?
- Нито майка жаля, нито стари татко,
само си жаля мойто първо либе - | 2
либето ми отиде много надалече,
много надалече - пари да спечели. | 2
пари да спечели, мене да ме земе,
мене да ме земе, сватба да правиме! | 2

КРАЙ ВАРДАРО СИТНА ТРЕВА РАСНЕ

Край Вардаро ситна трева расне, | 2
ситна трева, ситна детелина. | 2

На тревата - жълта пеперуда, | 2
на крилца ѝ - жално, милно пише: | 2

“Ке се бият турци и московци | 2
турците са народ поробили, | 2
а московци народ ке освободат.” | 2

КРЕЙНИ, КРЕЙНИ, ЛИБЕ СТОЙНЕ

- Крейни, крейни, либе Стойне,
крейни, крейни, либе Стойне, да бегаме! | 2
- Не съм мома за бегане,
не съм мома, либе Георги, за бегане, | 2
най съм мома за любене,
най съм мома, либе Георги, за любене! | 2
Имам платно за тъчене,
имам платно, либе Георги, за тъчене! | 2
- Остави го на майка ти,
хем да тъче, либе Стойне, хем да плаче! | 2

АРЕН ЮНАК

Покрай гора арен юнак оди, арен юнак оди,
коня язди камто планината, камто планината.
Согледа го Янината макия, Янината макия,
па на Яна потиом говори, потиом говори:
- Стани, Яно, стани, та да кериш, стани, та да кериш
каков ли е тоя добър юнак, тоя добър юнак?
- Стара майко, ти, моя родице, ти, моя родице,

не е женен, сега ќе се жени, сега ќе се жени,
 че ќе земе сестра с девет братя, сестра с девет братя!
 - Мучи керко, да би онемяла, да би онемяла,
 че те чуят твои девет братя, твои девет братя,
 че те чуят, та ќе те погубят, та ќе те погубят.
 А лудо си на Яна говори, на Яна говори:
 - Кога, моме, язека да дојдем, язека да дојдем?
 - Дојди, лудо, коня си не карай, коня си не карай,
 дојди, лудо, пушка не понасяй, пушка не понасяй,
 ќе те видат моите братета, моите братета,
 ќе те видат и ќе те погубат, и ќе те погубат.
 Било лудо, било аджамия, било аджамия,
 у радости чуло-недочуло, чуло-недочуло,
 че си дојде с враната си коня, с враната си коня,
 дојде лудо и пушка донесе, и пушка донесе.
 Видея го Янините братя, Янините братя,
 видея го и го погубия, и го погубия.

РАЗПЛАКАЛА СЕ Е АРЕСТАНСКА МАЙКА

Разплакала се е арестанска майка
 пред Софийскиот централен затвор.
 Жално си плаче, жално нарежда | 2
 и през решетки с надежда поглежда. | 2
 - Къде си, сине мой, мили сине,
 едничко чедо, чедо на майка?
 Що, мили сине, што им направи, | 2
 та във затвори теб затвориха? | 2
 Отде я дочу едничко чедо
 и през решетки тихо ѝ продума:
 - Не жали, майко, за твояго сина | 2
 и сълзи горещи недей пролива! | 2
 Ази ќе, майко, отгук да излезам,
 и нема, моя мале, тук да загина.
 Ако ли, мале, ази тук загина,
 ти предај поздрав на мойта дружина - | 2
 нека да си спомнат по-често за мене
 и ме споменуват чак до некое време.

МАРКО БИЕ ЖЕНА СИ

(народна)

Море, Марко жената си бие.	Не ша, мамо, Марко хлеб да носам -
Ем я бие, ем я разпитува: 2	я му викам “Добро утро бате!”, 2
- Кажи, жено, къде си одила,	той ми вика: “Добро утро, либе!”
кажи, жено, кого си любила? 2	Майка Марко си го е заклела 2
Марко коси трева детелина,	да излезе змия усойница,
сестра му ручоко носи. 2	да изпије Марко църни очи. 2
Тя му вика: “Добро утро, бате!”,	Още майка клетва не изрече,
той ѝ вика: “Добро утро, либе!” 2	па излезе змия усойница, 2
Майка праща Мара Марко леб да носи:	па излезе змия усойница,
- Иди, Маро, Марко хлеб да носиш! 2	па изпила Марко църни очи. 2

МЕРИ, ДОНЧО, СТО ГРАМ ХАЛВА

(народна)

Мери, Дончо, сто грам халва, ох, аман,
сто грам халва, бе, Дончо, шикерлия, | 2
па я давай на момите, ох, аман,
на момите, бе, Дончо, на убавите! | 2
Ем да ядат, ем да поят, ох, аман,
ем да поят, бе, Дончо, песни комитски, | 2
песни комитски, ох, аман.
Мери, Дончо, сто грам халва, ох, аман,
сто грам халва, бе, Дончо, шикерлия! | 2

ЕДНО ДЕТЕ МАЛО

Едно дете мало 2 без майка остана, без майка остана. 2	- Сине, мили сине, 2 тук е твоята майка, твоята първа майка. 2
Кога пораснало, 2 за майка питало, за майка питало. 2	- Тате, мили тате, 2 моята втора майка Бог да я убие! 2
- Тате, мили тате, 2 тате, мили тате, де е моята майка? 2	Кога леб ми дава, 2 кога леб ми дава, залците ми брои, 2
- Сине, мили сине, 2 твоята първа майка в гроба е легнала. 2	кога коси реши, 2 кога коси реши, косите ми скубе, 2
- Тате, мили тате, 2 на гроб заведи ме, майка да си вида! 2	кога снага мие, 2 кога снага мие, със игли ме муши. 2

Тате, мили тате, | 2
моята втора майка,
хаир да не види! | 2

АБРЕ, КОЛЮ, МАМИН КОЛЮ

(народна)

- Абре, Колю, мамин Колю, мамина изгоро,
хайде, Колю, мамин Колю, майка да те жени! | 2
Ненаходи ли се, Колю, ненаходи ли се,
ненаскита ли се, бе, Колю, по тая чужбина, | 2
неналюби ли се, Колю, моми македонки,
моми македонки, бе, Колю, и бели гъркини? | 2

- Доста си поскитах, бе, майко, по тая чужбина
доста си полюбих, бе, майко, моми македонки. | 2
Нийде не си видях, бе, майко, мома по-хубава,
мома по-хубава, бе, майко, от наш'то комшииче. | 2

Ах, море, майко, мила ми майко,
ах, иди ми я сакай!
Ах, иди ми я сакай, бе, майко, | 2
ах, дано, ми я дадат!

ХВЪРЛИ ЧИЧО ЕДНА БУЦА КЮМЮР

Хвърли чичо, хвърли чичо, 2 една буца кюмюр, бе чичо!	Да ти играм един кючек, бе чичо, 2 да ти хвърлим един гюбек, бе чичо!
Да ти дава Господ здраве, бе чичо, 2 на жената, на децата, бе чичо!	Хвърли, чичо, хвърли, бе чичо, 2 една буца кюмюр, бе чичо!
Ела чичо, ела бе, чичо, 2 в циганската махла, бе чичо!	Да ти дава Господ здраве, бе чичо, 2 на жена ти, на деца ти, бе чичо!

ТА ЩО МИ СЕ СЪРДИШ, ЛИБЕ

(народна)

- Та що ми се сърдиш, либе, сърдиш, не дохождаш, дали коня немаш, либе, 2 или друм не знаеш?	ти на порти беше, либе, с други говореше, с други говореше, либе, 2 мене не погледна.
- Девет коня имам либе, девет друми зная, само ти се сърдя, либе, 2 за онази вечер -	Та затуй се сърдя, либе, сърдя, не дохождам, сърдя, не дохождам, либе, 2 за онази вечер.

АЙДЕ, СЛУШАЙ, СЛУШАЙ, КАЛЕШ, БЕ, АГНЬО

- Айде, слушай, слушай, калеш, бе, Агньо,
що тамбура свири!
Тамбурата свири калеш, бе, Агньо, | 2
свири и говори!

- Айде, слушам, слушам, калеш, бе, Агньо,
турски не разбирам,
турски не разбирам, калеш, бе, Агньо, | 2
вера не сменявам.

- Тамбурата дума, ти, малка моме,
ханъмка да станеш,
ханъмка да станеш, ти, малка моме, | 2
на чардак да седиш,

на чардак да седиш, ти, малка моме,
жълтици да броиш,
жълтици да броиш, ти, малка моме, | 2
и бели махмудии.

БИЛА БАБА ЗЛОЯДА

Първа вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Една яребица, една яребица.

Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Втора вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Два ми летни гълъба, една яребица, една яребица,
Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Трета вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Три кокошки перести, два ми летни гълъба, една яребица.
Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Четвърта вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Четири гъски гушести, три кокошки перести,
два ми летни гълъба, една яребица.
Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Пета вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Пет ми вакли овчици,
четири гъски гушести, три кокошки перести,
два ми летни гълъбици и една яребица.
Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Шеста вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Шест ми крави рогати, пет ми вакли овчици, четири гъски гушести,
три кокошки перести, два ми летни гълъба, една яребица.
Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Седма вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Седем коня ковани, шест ми крави рогати,
пет ми вакли овчици, четири гъски гушести,
три кокошки перести, два ми летни гълъба, една яребица.
Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Осма вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Осем бели волове, седем коня ковани, шест ми крави рогати,
пет ми вакли овчици, четири гъски гушести,
три кокошки перести, два ми летни гълъба, една яребица.
Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Девета вечер вечеря - що ѝ било вечеря?
Девет бреси биволи, осем бели волове,
седем коня ковани, шест ми крави рогати,
пет ми вакли овчици, четири гъски гушести,
три кокошки перести, два ми летни гълъба, една яребица.
Пак баба не яла, пак баба не пила, | 2
била баба злояда, яла и не видела.

Десета вечер вечеря - що й било вечеря?
Три ми гъски перести, две кокошки пържени,
два ми летни гълъба, една яребица,
едно буре со вино, друго буре с ракия.
Тогаз се баба наjala, тогаз се баба напила. | 2
Не е била злояда, била баба лакома!

ВИНО ПИЯ ХАРДАЛИЯ

(народна)

Вино пия хардалия, мезе нямам за ракия, | 2
Недо, севдин драга, ти ябълка си блага.

Мори, Недо, хвани вяра и си изгори бекяра,
твойте очи - разакия, мене - мезе за ракия.

Недо моме, каймак мляко, меден пресняк тгъй във лято | 2
море, хвани, хвани вяра, конче давам - купувам ги.

Недо, гюл си във градина, тънка вейка от лозина,
брат ти ставам, целувам те, мори, Недо, хвани вяра!

КОЙ МИ ТЕ В ОЧИ ПОГЛЕДНЕ

(народна)

Кой ми те в очи погледне,
все ми се болен разболи.
Ази те в очи погледнах | 2
и аз се болен разболях.

Снощи към вази поминах -
ти си на порти стоеше,
ти си на порти стоеше, | 2
с друго си либе думаше.

С друго си либе думаше,
мене и не поглеждаше,
мои му думи думаше | 2
и с очи му намигаше.

ПУШКА МУ ОМИЛЯЛА

- Толкоз ли ти пушка омиляла,
Бог убил те, черноок делио,
Обърни се, утро недочакал, | 2
я не жаля за гердан на шия.

- Ой, девойко, ягода в градина,
арно беше мирно да беснея,
тебе мислех, пушка я не мисля, | 2
ти нехаеш, я ли да те жалям.

СУТРИН РАНО

Сутрин рано, сутрин рано в неделя, в неделя
камбаните бият: бим бам бум, бим бам бум...

Ай да идем, мила керко, в черкова, в черкова,
та на Бога да се, керко, помолим,
греховете, що ги имаме,
да си ги простим!

Сутрин рано, сутрин рано в неделя, в неделя
камбаните бият: бим бам бум, бим бам бум...
Бим бам бум, бим бам бум.

МОНАХИНЯ

Рано рани монахиня, рано рани пред зори
росно цвете да полее, тъжна песен да запее: | 2

- Любила съм сал едничък и го няма на света,
той отиде надалеко, надалеко на гурбет. | 2

Чакала съм до година, ще го чакам още две,
ако ли се не завърне, монахиня ще стана. | 2

Черна рокля ще облека, чак до черната земя,
черна кърпа ще завържа, чак до черните очи. | 2

Рано рани монахиня, рано рани пред зори
росно цвете да полее, тъжна песен да запее. | 2

ПРОВИКНАЛ СЕ ПЕТРАРКИЯ КОКОШКИН

Ай, провикнал се Петраркия Кокошкин, аман,
Ай, провикнал се Петраркия Кокошкин,
провикнал се низ широкия сокак: | 2

- Ай, проклет да е кой се лаже по мома, джанъм
ай, проклет да е кой се лаже по мома,
като язе по Йорданка Мадарова. | 2

Ай, що посака се ѝ купим да руча, джанъм,
ай, що посака се ѝ купим да руча,
жежок симид, тахан халва, леблеби подапок. | 2

ТЕЖКА БЕШЕ НАШАТА РАЗДЯЛА

(народна)

Тежка беше нашата раздяла, кога тръгнах в непознати край.
Ти замина, мене ме остави, тежък гурбет, тежка печалба. | 2
Дойде време, русокосо Стойне, ние двама да се разделим.
Я ке идем много надалеко, недалече в непознати край. | 2

Сърце плаче, плаче и нарежда - тебе либе да те прегърна,
да ти кажа, либе, мойта мъка тежка, мъка - тежка печалба. | 2
Дойде време, русокосо Стойно, ние двама да се разделим.
Я ке идем много недалече, тежък гурбет, тежка печалба. | 2

ЗАЙДИ, ЗАЙДИ, ЯСНО СЛЪНЦЕ

Зайди, зайди, ясно слънце,
зайди, помрачи се, слънце,
зайди, удари се! | 2

Запей, запей, славей пиле,
и аз да заплача, пиле,
за първо си либе! | 2

И аз си имам тънка снага -
за първо си либе, ясно слънце,
за първо си либе.

Земи, земи, слънце синьо,
земи помрачи се,
земи удави се!

Че първо ми либе, ясно слънце,
много надалеко, много надалеко. | 2

РАЙКО ПО ПАТО ВЪРВЕШЕ

Райко по пато вървеше
и стадото си караше,
Мита му тихом думаше: | 2
- Райко ле, първа изгоро, | 2
не ми го прави напреко,
да не се смеят хората,
ваши и наши роднини. | 2
Вчера си майка ти срещнах, | 2

тя ме на пътя чакала
и ме "масуре" нарече.
- Ако се - рече - не любите, | 2
защо ми любиш момчето, | 2
момчето, биволарчето!
- Аз си любя, стара ле, лудо,
не зная ни делник, ни празник, | 2
ни га е света Неделя.

СТОЯЛ Е СТОЯН

Цял ден Стоян си е стоял
долу у долната механа.
У лелина си градина | 2
израсло дърво високо. | 2
Пуснало до три клончета,
на клончета - ябълки.
Стоян си ябълки откъсна, | 2
на майка си ги подаде. | 2
- Мале ле, стара майчице,
на ти ги, майко, ябълки!
Ка се зажена, майчинко, | 2
на пожар да ги туриме! | 2

Не се ожени млад Стоян,
а си се болен залежа,
а си се болен залежа, | 2
равни ми девет месеца. | 2
Стоян на майка си продума:
- Дай си ми, майче, ябълка,
едно ножче гюрукче, | 2
ябълка да си разрежа. | 2
Че си взе Стоян ножчето,
не си той ябълка разрежа,
не си той ябълка разрежа, | 2
но с нож сърце си прободете. | 2

ТРЪГНАЛО МИ ЛУДО-МЛАДО

Тръгнало ми лудо-младо
за солунски пазар
и на моме проговаря: | 2
- Ръчай, поръчувай, | 2
ръчай, поръчувай, моме,
що да ти донеса -
сърмено елече, моме, | 2
или пък герданче? | 2

- Купи, лудо, купи, младо,
що ти сърце сака,
що то сърце сака, лудо, | 2
що го тука нема! | 2
Тръгнало ми лудо-младо
за солунски пазар
и на моме проговаря: | 2
- Ръчай, поръчувай! | 2

АНДОНЕ, СИНКО АНДОНЕ

- Андоне, синко Андоне,
не те е майка питала
къде замръкваш, осъмваш! | 2
- Замръквам, мале, осъмвам
край Керините прозорци,

да слушам Кера как тъче	2
и сама Кера надпява:	
"Кера е златна ябълка,	2
Андон е ножче сребърно."	
- Андоне, синко Андоне,	
затуй те майка попита.	

ПРОЧУ СЕ, ПРОЧУ НЕДЕЛЯ

Прочу се, прочу Неделя, моме Недельо, моме Недельо,
най-хубавата, хубава, най-гиздавата, гиздава,
па си залюби млад юнак, млад юнак, млада гидия.
Тежка са сватба дигнали, в гъста гора са влезнали,
във гора - едра елена, цяла е сватба припнала,
цяла е сватба припнала да гледа едра елена,
само остана, остана, млад юнак с млада невеста,
за добро ветрец повея, та булото ѝ отвея,
юнак се от кон не страя, та си невеста целуна.

ТОДОР НА БУЛЯ ДУМА

(народна)

Тодор на буля дума, джанъм:
- Не ще, бульо, сън да дойде
на моите две църни очи | 2
по туй момиче, по туй момиче,
що по двори ходи, | 2
тънка снага кърши, тънка снага свива, | 2
наредило бели поли, бели поли, бели контох.
Думай, бульо, думай все добро за мене, | 2
все добро за мене, дано дойде туй девойче!

ОТЧАЯНА ОТ ЛЮБОВ

Руске ле, Руске хубава,
наклала Руска седенка,
сите е моми викала
и сите селски ергене.
Добре ги Руска посрещна,
добре ги Руска подреди,
до сека мома и момче,
сите си моми дойдоа,
сите си моми дойдоа
и сите селски ергене.
Йован го нема да дойде,
Йован е първа изгора.
Руска на Пенка говори:

- Пенке ле, верна другарко,
вие с Иван сте комшии,
дали се Иван поболи,
дали се Иван поболи,
или си друга залюби?
- Руске ле, верна другарке,
нито се болен поболил,
не се е болен поболил,
най си е друга залюбил.
- Ке ида, Пенке, сред село,
там ке се, Пенке, обеса,
да знае мало, голямо,
че с любов шега не бива.

ЮНАК ЯЗДИ ВРАНА КОНЯ

Юнак язди врана коня през гора, | 2
нема с кого дума да си продума,
па на конче потиом си продума:

- Думай, конче, двама да си думаме | 2
дека бехме снощи вечер на конак, | 2
там имаше три девойки юбави, | 2
големата на ортако прилика, | 2
средната е на брато ми прилика, | 2
най-малката на менека прилика. | 2

СЛЪНЦЕТО ТРЕПТИ

(народна)

Слънцето трепти да зайде, а мойто либе го няма ош, либе ми на друм седнало, 2 де седнало, там заспало. 2	Я си ойдох да го видя, да го видя, в дом заведе, либе сладко си заспало, 2 си заспало, захъркало. 2
---	--

Грях ми бе да го събудя,
срам ме бе да го целуна,
па си легнах я до него | 2
и си заспах я при него. | 2

ТРИ СЛАВЕЯ

(народна)

Три билбили пеят у мала градина, у мала градина,
първи билбил пее на повечеране, на повечеране,
втори билбил пее на полегнуване, на полегнуване,
трети билбил пее на разсамнуване, на разсамнуване.
Ах, да би познала кой е верен билбил, кой е верен билбил,
аз бих го хранила със шекер и бонбони, със шекер и със бонбони!

ОВЧАР БУДАЛА

Матна е вода дотекла, аман, крива е ела довлекла,
и у елата гемия, аман, и у гемия - Мария.
На брег си стои овчарче, аман, с тънка си свирка свиреше.
Мария овчар говори, аман: "Абре, овчарче, будале,
ела ме оттук изведе, аман, та ме до дома заведе,
та ме на майка предади, аман, там ке дам да ме целунеш!"
Нали у овчар, будала, аман, заведе мома до дома,
мома на макия говори, леле, мома на макия говори:
"Излезни, мале, да видиш, аман, какво магаре доведох!"
Майка на мома говори, аман, майка на мома говори:
"Щерко ле, мила щерко ле, аман, тури му зоба да зоби,
ако си неке да зоби, аман, води го вода да пие,
ако си неке водица, аман, бутни го да се удави!"

ПРОВИКНАЛ СЕ

Провикнал се е млад Стоян в Едрене града голяма, 2 във Пашиното кафене, че имал булче хубаво, 2 че имал конче хранено, 2 конче му струва хиляда, 2 булче му струва два града, 2 два града колко Едрене!	Че си го дочу баш бея, баш бея, бимбашията, че си му конче изведе из Стоянови обори, че си му конче изведе из Стоянови обори и си ми булче заведе 2 у беювите сараи. 2
--	---

ВИДЯЛ ЛИБЕТО СИ

По-добре болен да легна, | 2
негли низ пазар да мина, | 2
негли низ пазар да мина, | 2
низ пазар, низ чаршията. | 2

Согледал сам си либето | 2
на мала врата градинска, | 2
на костен гергеф шиеше | 2
сос позлатена иглица, | 2

сос позлатена иглица, | 2
сос морав конец свилица. | 2
Петлови пера шиеше, | 2
петлови и паунови, | 2
ка щом си либе согледах, | 2
три пъти, мале, си премерях. | 2

СЕДЕНКА СЕ КЛАДЕ

Седенка се кладе, мама ме не пуца
на седенка да ида, с либе да се вида!
Че съм го лъгала да му се пристана,
да му се пристана, булка да му стана! | 2

Либе харамия, либе луд гидия,
у ръце с ножове, на кръста с пищове.
Седенка се кладе, мама ме не пуца | 2
на седенка д'ида, с либе да се вида! | 2

ОЩЕ ГО НЕМА ГРУИЦА

Петкана, булка хубава
товар борина изгори,
товар борина изгори,
три фурни леба опече.
Още го нема Груица,
Груица винопиеца -
на вино вади ножове,
а на ракия - пищови.
Върла я дрямка одрема,
па на свекърва говори:
- Мале ле, мале, свекърво,
ке легнем малко да поспим,
кога си чуеш Груица,
тизе ме, майко, разбуди!
Ето че иде Груица,
от порти иде и вика.

Излезе негова майка,
па на Груица говори:
- Твоето либе Петкана,
ка е легнала, заспала,
ка е легнала, заспала,
хич не е, сине, станала!
Па си е влезнал Груица,
че е заклал Петкана,
та е заклал Петкана,
защо не го е чекала.
Глава рипа, язик дума:
- Проклета да е макия ти,
товар борина изгорих,
три фурни леба опекох,
та легнах малко да поспа
и ме мене погуби!

ВЛАДИКА ТУРЧИН СТАНАЛ

Три пъти петли пеяха,
девет машини минаха,
десета бързо вървеше,
русо я момче караше,
русо я момче караше,
русо я момче караше
и си със уста свиреше:
- Де се е чуло-видело,
владика турчин да стане,
заради нищо-никакво,
заради бело ханъмче.

Че му е бело лицето
като на филджан дънцето,
че му е бела гушката
като на филджан дръжката,

че му е равна снагата
като на филджан страната,
че му са черни очите
като две черни череша.

ТУКА ПЪРВО ДОЙДОХМЕ

(лазарска)

Тука първо дойдохме,
мома, момче найдохме, | 2
абре, лельо, иииии. | 2

Весела бъди, чорбаджийке,
до година до амина, | 2
абре, лельо, иииии. | 2

Я момата женете,
а момчето годете, | 2
абре, лельо, иииии. | 2

Колко шума у гората,
толкоз здраве у таз къща, | 2
абре, лельо, иииии. | 2

ТРИ ГОДИНИ БОЛЕН КА ЛЕЖА

Три години, бе Кате, болен ка лежа,
три години, бе Кате, и три месеца. | 2

От бяла риба, Кате, зелен хайвер,
от черно грозде, Кате, бяло вино. | 2

Ти не дойде, бе Кате, да ме видиш,
понудица, бе Кате, да ми донесеш. | 2

Бяло ти лице, Кате, черни очи,
тънка ти снага, Кате, гайтан вежди. | 2

Три години, бе Кате, болен ка лежа,
ти не дойде, бе Кате, да ме видиш. | 2

ГОДИНИ ЛУДИ, МЛАДИ ГОДИНИ

Години луди, млади години, | 2
минаха като сиви гълъби, | 2
кацнахте у момини дворове, | 2
кацнахте у момини скутове. | 2

барем се ерген, мамо, находих, | 2
хубави моми, мамо, налюбих, | 2
ергенлък, мила мамо, пашалък, | 2
моминство, мила мамо, везирство. | 2

МИ ГО ЗАТВОРИЯ

Ми го затворяя мойто първо либе,
ми го затворяя у темни зандани. | 2

два пъти потропа, три пъти извика
порти да отворят, него да посрещнат. | 2

У зандани има вода до колене,
вода до колене, коса до рамене. | 2

Де го е дочула неговата майка,
порти му отвори, сина си прегърна. | 2

Кога дойде време Стоян да излезе,
право он си ойде у негово село, | 2

- Каде ми е, мале, мойто първо либе,
порти да отвори, мене да прегърне? | 2

- Твойто първо либе снощи се ожени
за твоя комшия, за твоя побратим. | 2

ОВЧАР СВИРИ ГОРЕ У ГОРАТА

(народна)

Овчар свири горе у гората, | 2
мома пее долу у полето,
мома пее долу у полето, | 2
у полето има вода ненапита:

- Тука има вода ненапита, | 2
тука има трева непасена,
тука има трева непасена, | 2
тука има мома нелюбена.

Де я зачул овчар от гората, | 2
сведе стадо долу у полето,
сведе стадо долу у полето, | 2
напои га с вода непоена.

Напои го с вода непоена, | 2
напасе го с трева непасена,
напасе го с трева непасена, | 2
па си хвана мома нелюбена.

ЗАБОЛЯХА МЕ КРАКАТА

(народна)

Заболяха ме краката все по тебе, либе, да тичам. | 2
Довиждане, бе, любе, на добър път, бе гадже! | 2
Люби когото щеш!

Заболяха ме очите все по тебе, либе, да гледам. | 2
Довиждане, бе, любе, на добър път, бе гадже! | 2
Люби когото щеш!

Приболя ми на сърцето да живея, либе, все така. | 2
Довиждане, бе, любе, на добър път, бе гадже! | 2
Люби когото щеш!

КИРЧО НА ЧАРДАК СЕДЕШЕ

(народна)

Кирчо на чардак седеше,
печено агне ядеше,
печено агне ядеше | 2
и руйно вино пиеше. | 2

Кирчо Калутка думаше:
- Калутке, моме хубава,
още ли мома ще ходиш, | 2
още ли момци ще гориш, | 2

Отдолу иде Калутка,
Калутка, мома хубава.
На лице - бела червена, | 2
на снага - тънка висока. | 2

на млади булки мъжете,
на малки деца бащите,
на млади булки мъжете, | 2
на стари баби синовете? | 2

Калутка Кирчо думаше:
- Кирчо ле, дърто магаре,
още ли ерген ще ходиш, | 2
още ли моми ще гориш? | 2

БЕЛКИ НЕМАМ ЧЕРНИ ОЧИ

Белки немам черни очи, свекърво,
имам ги, Бог ми ги дал -
и мене майка е родила.

Белки немам тънка снага, свекърво,
имам я, Бог ми я дал -
и мене майка е родила.

Остай се, лудо-младо, не лудувай, | 2
не гори, кара севдо, по мене!

Остай се, лудо-младо, не лудувай, | 2
не гори, кара севдо, по мене!

Белки немам руси коси, свекърво,
имам ги, Бог ми ги дал -
и мене майка е родила.

Остай се, лудо-младо, не лудувай, | 2
не гори, кара севдо, по мене!

ЛИТНИ МИ, СОКОЛЕ

Катина мома стоеше
у мала росна градина
и си нагоре гледаше
и на сокол се молеше:
- Литни ми, соколе, | 2
литни ми горе високо, | 2
либето ми е далеко
у тая пуста чужбина!
От него писмо си немам,
затуй съм толкоз жалена.

Да видиш що чини,
да видиш що прави,
дали е още мой, | 2
или си друга люби той? | 2
Литна ми сокол високо,
литна ми пиле, отлета,
оттам си пиле согледа,
либето друга либеше,
назад се завърна | 2
и си на мома продума: | 2

- Твоего либе лажно е,
друго си либе либеше,
твоего сърце жално е,
и ти си друго залиби.
Не жали за него, | 2
друго си либе наиди ти! | 2

СЛАВЕЙ ПЕЕ УТРИН РАНО

Славей пее утрин рано,
утрин рано на сабайле, | 2
та събуди малка мома,
малка мома, айде, що заспала. | 2

- Стани, стани, малка моме,
цветето ти, айде, ке увехне! | 2
- Ако вехне, нека съхне,
друго ке си, айде, я набера! | 2

- Стани, стани, малка моме,
либето ти, айде, се сгодило! | 2
- Ак се сгоди, нек се жени,
друго ке си, айде, яс намерим. | 2

Я ДОЙДИ ЛИБЕ, Я ДОЙДИ

- Я дойди, либе, я дойди,
я тая вечер, я друга, я друга! | 2
- Не мога, либе, да дойда
ни тая вечер, ни друга, ни друга, | 2
ратайче съм се цанило
през море шикер да карам, да карам, | 2

през море шикер да карам, да карам | 2
на тия бели гъркини,
на тия бели гъркини, | 2
на тия черни ханъмки, ханъмки. | 2
- Я дойди, либе, я дойди,
я тая вечер, я друга, я друга! | 2

ОВЧАРЧЕ, МЛАДО ПАСТИРЧЕ

(народна)

- Овчарче, младо пастирче,
та що си ми толкоз кахърно, | 2
дали ти е стадо болнаво, | 2
или ти е сърце ранено? | 2

- Нито ми е стадо болнаво, | 2
само ми е сърце ранено - | 2
либето ми се е сгодило | 2
и у друго село отишло. | 2

ОЙ, ВИЕ, ОЧИ, ЧЕРНИ ОЧИ

Ой, вие очи, о, черни очи,
цял ден гледахте, а сега заспахте, | 2
та не видяхте, що по друм минаха, | 2

що по друм минаха три синджира роби, | 2
първият синджир - все млади девойки, | 2
все млади девойки, млади, неженени. | 2
Вторият синджир - все млади невести, | 2

все млади невести с бебета в ръцете, | 2
с бебета в ръцете, с мъка на сърцето. | 2
Третият синджир - все млади ергени, | 2
все млади ергени, живот невидели. | 2

ЦЪФНАЛО БЕЛО КОКИЧЕ

(народна)

Цъфнало бело кокиче | 2 на ханче си го продава | 2
у Ванината градина. | 2 за люта бистра ракия. | 2

Сутрин го Вана полива, | 2 Вана си Кирчо кълнеше: | 2
вечер го Кирчо обира, | 2 - Ти, Кирчо, дърто магаре, | 2

нал имам майка-мощеха, | 2
тя мене ще ме пребие. | 2

ЯЖТЕ И ПИЙТЕ

(валсово)

Яжте и пийте, другари, | 2 - Чекай ме, момко, довечер, | 2
и зли си думи не думайте! | 2 довечер чак по вечеря! | 2

Мене ме мома чекала, | 2 Яжте и пийте, другари, | 2
и с китка ме е кичила: | 2 и люти думи не думайте! | 2

Пийте и мен не чекайте, | 2
мене ме чака девойка! | 2

ОТДЕ ДОЙДЕ МИШКАТА

Отде дойде мишката, та изяде дилото, Отде дойде котката, та изяде мишката,
та изяде дилото на кандилото. що изяде дилото на кандилото.
Дило-дило-дилото на кандилото, хей! | 2 Дило-дило-дилото, на кандилото, хей! | 2

Отде дойде кучето, та подгони котката,
що изяде мишката, дет изяде дилото на кандилото! | 2
Дило-дило-дилото, на кандилото, хей!

Я КЕ ДАУ, ДАУ, МОМЕ, ТУЙ ПИПЕРО

Я ке дау, дау, дау, туй пиперо, | 2 Ди млади диу диу ди млади диу ди | 2
туй пиперо да е, море, сапаревски. | 2 ди млади ди млади душмани. | 2

Ди млади диу диу ди млади диу ди | 2 Я ке дау, дау, дау, туй череши, | 2
ди млади ди млади ергени. | 2 туй череши да са, море, бобошевски. | 2

Я ке дау, дау, море, туй картофу, | 2 Ди млади диу диу ди млади диу ди | 2
туй картофу да е, мори, самоковски. | 2 ди млади ди млади ергени. | 2